அருணாசல புராணம்

மூலமும் - உரையும்

எல்லப்ப நாவலர்

1878

Q23:38.[illegible]
M78
[illegible]46

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ - எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

(*) ❀ (*)

இவை

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

திருவண்ணாமலை

அல்லமாப்பிரபுவையர்சகோதரர்

அருணாசலவையரால்

முன்பதிப்பித்தபிரதிக் கிணங்கப்

பரிசோதித்து

திருவண்ணாமலைபடம்—க.

பிரமன்-மால்-அடிமுடிதேடியபடம்—க.

பார்வதியம்மன்-திருவவதாரப்படம்—க.

இடப்பாகம்பெற்றபடம்—க.

திருக்கண்புதைத்தபடம்—க.

ஆக ஐந்துபடங்களுடன்.

திருவொற்றியூர்

இரசப்பமுதலியார் - குமாரர்

பரசுராம முதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஈஸ்வர௵.

865 | 11-3-1873

114-646

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களினுடைய

அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	
முதலாவது. திருநகரச்சருக்கம்	௯
௨—வது. திருமலைச்சருக்கம்	௨௬
௩—வது. திருவவதாரச்சருக்கம்	௫௨
௪—வது. திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்	௭௬
௫—வது. இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்	௯௭
௬—வது. வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்	௱௰௪
௭—வது. தீர்த்தச்சருக்கம்	௱௨௫
௮—வது. திருமலைவலப்புரிச்சருக்கம்.	௱௩௪
௯—வது. ஆதித்தச்சருக்கம்	௱௪௪
௰—வது. பிரதத்தச்சருக்கம்.	௱௪௭
௰௧—வது. பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்	௱௫[illegible]
௰௨—வது. புளகாதிபச்சருக்கம்.	௱௬௨

ஆகப்பாயிரமுள்படச்சருக்கம்-௰௩.

சருக்க அட்டவணை-முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை.

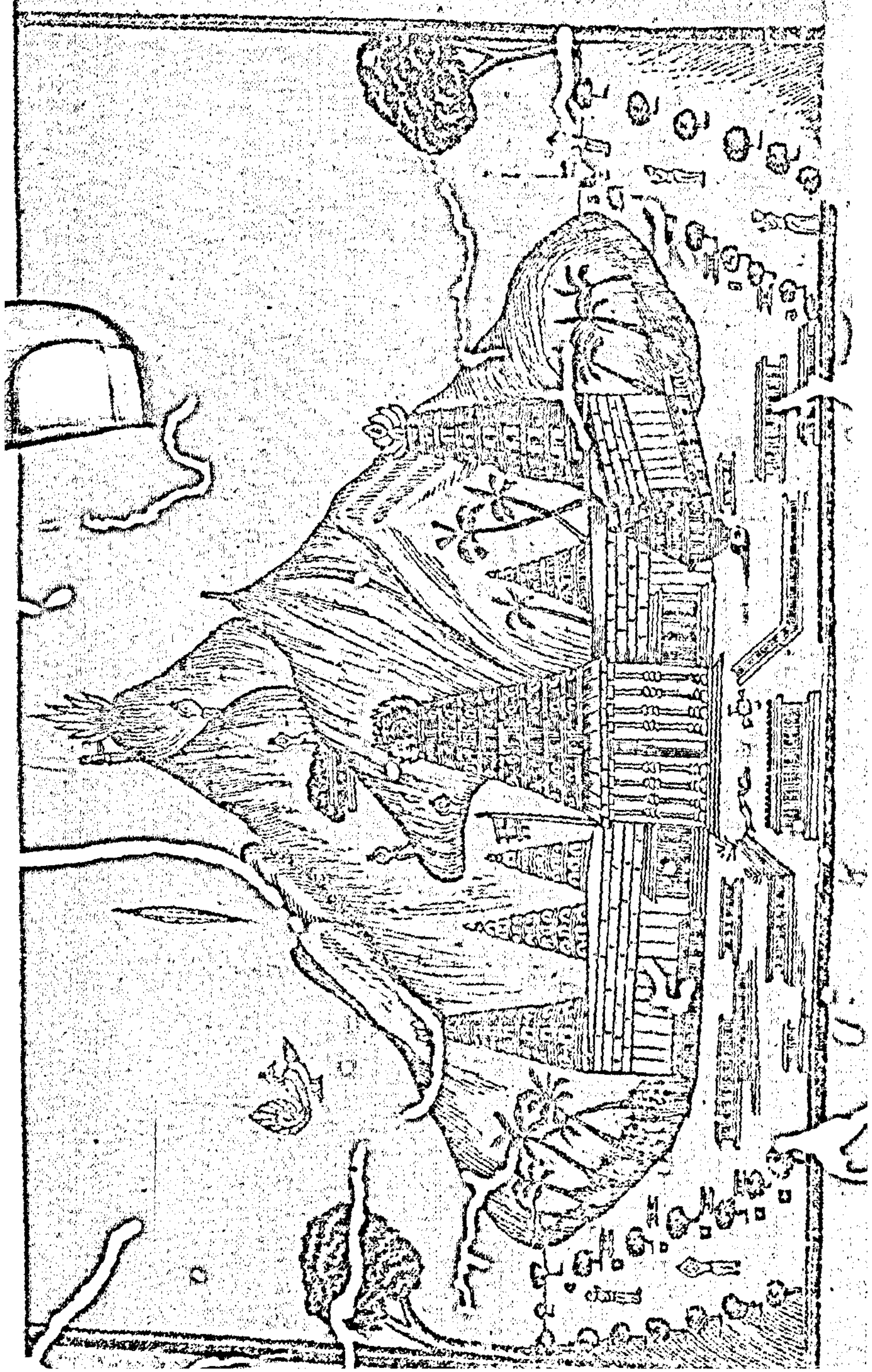

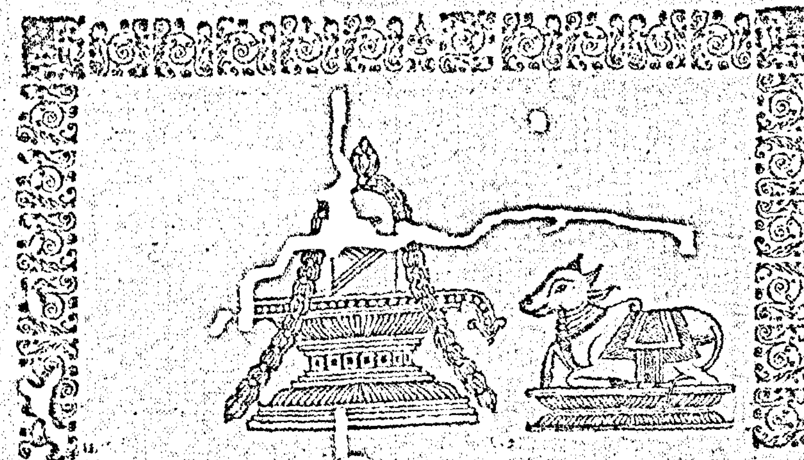

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கலிவிருத்தம்.

மிக்க வியாசர் விளம்பிய
விக்கதைக்கியை பின்றருள்செய்திட
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரணைக்
கைகளிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.

(இ-ள்.) அநேகதேவதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்தவியாசரால்அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை யிக்காலத்தில் தமிழ்ஞற்செய்தற்கு இணையில்லாவருன்றசொல்லும்படி அநுக்கிரகம் பண்ணுதற்கு மூன்று கண்களையுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம்போன்றமும்மதத்தையுந் தும்பிக்கையையுமுடை

யைந்திணமுகம்பொருந்திய விநாயகனைக்கையினாற் [illegible]ருழுதுஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம்-எடுத்தநூல் இடையூறில்லாமல்முடிதற் [illegible]பாருட்டு என்றவாறு.

(சபாபதிதுதி.)

முதிர் [illegible]சுவை மதுரம்பெற [illegible] விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன் [illegible]
குதிரும்படி பவிரண்டமு முடையும்படி யிலகும் [illegible]
பதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்.) மிகுந்த மதுர ரசமுண்டாகப் ப[illegible]கின்ற திருஞானசம்பந்த[illegible]ர்த்தி ஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்ப[illegible] பதிகமாகிய மாலையைத்[illegible]க்கின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொடுப்பவராகியும் மல[illegible]ரகிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய சூரிய[illegible]திரவும் பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்ற பூமியதிரவும் நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ்சப்திக்கின்ற வீரகண்டையைத்தரித்த பாதத்தைவணங்குவோம்—எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.) (௫)

ஸ்தலமகிமை அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர்வயிரவர் வித்தியாதரமயவரோன்றிசையோர்
நாகருந்தவர்முனிவரர்பங்கய ருவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவிலுலகிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவென்பதுகடலென்முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் [illegible]பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரு[illegible] பிர்மாக்களும் கரு[illegible]க்கொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அ[illegible]கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திர[illegible]லும் அதிகமாகமுழங்கும் வளப்பத்தையுடையது அ[illegible]ணாசலமென்னும் ஸ்த[illegible]ம்—எ-று. (௬)

இளமுலைமங்கையர் மு[illegible]யவிருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திரனை[illegible]இரு செங்கதிருதயமெனுந்தவிசூர்
தளையவிழுந்தொடை[illegible]மதி தனபதியுபதிதஸ்பதிபோ
மளைநகவளம்ப[illegible]கலிலும் வளம்பதியருணை[illegible]ம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமை[illegible]கிய ஸ்தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும் [illegible]வர்களணிந்த இரண்[illegible] இரத்தகுண்டலங்களும் பகலிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரனுடனே இரண்டு சூரியருதயமானார்களென்று சொல்லும்படியா

கிய ஒப்பற்றவூர் மூறக்கவிழ்ந்தகற்பகமாலையைத்தரித்ததேவேந்திரனுடைய [illegible]பட்டணமாகிய அமராவதியையும் குபேரனுடைய [illegible]ராமாகிய அளகாபுரியையும் பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்—எ-று.

காலனைநிர்த்திடமார்[illegible]லுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
[illegible]ாலமிடற்றினர்ம[illegible] [illegible]ட்டரவப்பணியார்
[illegible]ாலுமுகத்தவன் [illegible]னமலிப்பல்லுமெதற்கரியார்
[illegible]லமெடுப்பவர் மேவுதிருப்பதிசோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்) [illegible]யமனை [illegible]னிர்க்க மார்பிலுதைத்தவராகியும்மன்மதனுடைய தேகத்தைப்பொடியா[illegible]கச்செய்தவராகியும்விஷத்தைக்கண்டத்தில்தரித்தவராகியும் மூன்றும்பிறையை [illegible] தரித்தவராகியும்ஆடுகின்றசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும் பிர[illegible]மாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் சூலத்தைக்கையி லெடுத்தவரா[illegible]யும் விளங்குகின்ற பரமசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்—எ-று. (௭)

சந்தக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவவணக்கம்.

உறவொடுபகையற [illegible]மொருமுதலெவனெவ
னிறுதியிலுலகரு ளிவையவனெவனெவன்
மறைமுடிவினிடம் வளர்பவனெவனெவ
னறிவினிலறிபவ னடியிணைதொழுதனம்.

(இ-ள்.) உறவும்பகையுமில்லாத ஒப்பற்றமுதன்மையானவனெவன்சங்காரமானபின்பு உலகத்தை உண்டாக்கு கிறவனெவன்வேதமுடிவிலேவாசஞ்செய்கின்றவனெவன்தன்னியற்கையறிவினாலேசகலத்தையுமறிகிறவனெவன் அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளையாம்வணங்கினோம்-எ-று.

கலிநிலைத்துறை-அருணாசலேசுரர்துதி.

மணிகொண்டநெடுங் க[illegible]லில்விழிவளருந் திருமாலு நறையிதழும்
பணி[illegible] [illegible]தலத்துமீதலத்தும் [illegible]ர்ந்துதேட
வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற் [illegible]ளை[illegible]தழுநசாட்டக்
கணிகொண்டவொருவனாயா மொருவனை[illegible] [illegible]ருத்துட்சேர்ப்பாய்.

(இ-ள்.) இரத்தினங்களிருப்பிடமாகிய [illegible]ண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிர்மாவும் தாங்கள்வாசஞ்செய்[illegible] பாதாளத்திலும் பூமியிலும்மேலுலகத்திலும்வ[illegible]ந்திந்தேட அவர்களால்எட்ட[illegible]படாமல்அழகாகியபிர்மாண்டகோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட[illegible]ளகைபோலாகிஅழகுகாண்பிக்க எவ்வளவு கொண்டொப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தைநீ[illegible] சராதுஇருதயத்திற்சேர்த்துக்கொள்வோம்—எ-று. (௮)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத்தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத்துலகமேழுந்
தருமானையிடத்தினில்வைத்தருள்வானைப் பவளநெடுஞ்சயிலம்போல
வருமானைமுகத்தானையளித்தானைப் பெருமானைமகிழவேறும்
பெருமானையருணகிரிப்பெம்மானை யடிபணிந்துபிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்துஞ் சிரசிலேஒருமான்போன்ற கங்கையைச்சடையில்வைத்துஉலகத்தையும் பெற்ற உமாதேவியைவாமபாகத்திலவைத்துஅடியார்களுக்கருள்செய்கிறவரும் பவளம்போல்வருகின்றஆனைமுகத்தையுடையகணபதியைப் பெற்றவரும்போர்செய்யும் றரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகி அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன்பாதத்தைவணங்கி இனிமேல் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம்—எ-று. (எ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக்கருணைவழிந் தொழுகுமிருகடைக்கண்ணாளை
மூரலிளநிலவொழுகப் புழுகொழுகவொளிரொழுகுமுகத்தினாளை
வாரொழுகுந்தனத்தாளை வடிவொழுகித் தெரியாதமருங்குலாளைச்
சீரொழுகும்பதத்தாளையருணையுண்ணா முலையாளைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும் தந்தங்களின்காந்தி நிலாமையாகியசந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப்புழுகுவாசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும் ரவிக்கைதரித்த ஸ்தனங்களையும் அதிகவழகையுடையதாயொருவருக்குந்தெரியாத இடுப்பினையும் செம்பபுப்பொருந்தியபாதங்களையுமுடையஅருணாசலஸ்தலத்தில்வீற்றிருக்காநின்ற உண்ணாமுலையம்மனைமனதில்நினைத்துக்கொள்ளுவோம்—எ-று. (அ)

யானைதிறைகொண்டவிநாயகர் துதி.

மத்மூன்றுமாறுகவருங்களிற்று முகத்தானை மனதிலேதான்
பதமூன்றுமருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்கடந்தபதம்பாலிப்பானை
விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா ரளித்தருளுமொருமுதலைவேரோடேசென்
றுபிறபொழிக்குமானை திறைகொண்டவனைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) மும்மதங்களும்ஆறாகி ஓடிவருகின்றயானை முகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடையபாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகியசாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பவரும் திரிபுரசங்காரஞ்செய்த சிவனாலே பெறப்பட்டவரும் ... பற்றமுதலாகிய ... இனையும் ... பிறப்பினையும் ... திற்சேர்த்துக்கொள்வோம்—எ-று. (க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை அருணைநெடுங் கோபுரத்திற்குமரவேளை
வந்தாரைவாழ்வக்கும் கடவீதி தனிலுறையுமயிலிறைனைக்
கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவாற்குத்தருமிழவிங்கனகாமே
தந்தானையலர்க்கடப்பந் தாரானைப்பணிபவர்தாடலைமேற்கொள்வாம்.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்திருக்கிழக்குக்கோபுரவாசலுக்கடுத்தமேல்புறத்துமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும் தம்மைய

டைந்தவர்களைப்பிழைப்பிக்கச் செய்வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில் வாகனக்கடவுந்தறியிற்கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய அயிராவதத்தி லேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையுங்கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவருங்கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடையபாதங்களைத் தலையேல்வைத்துக் கொள்வோம் என்றவாறு. (ய)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை யடிவணங்கிவன்கற்றுணைத் தீரு கொண்ட கருங்கடலைக் கடந்தெழுந் தமிழ்க்கடலின் திருத்தாள்போற்றித் தூதுகொண்ட விழிப்பாவைதிருமனைக்கெம் பெருமானைக் கால்களேவத் தூது கொண்டசுந்தரனைத் தம்பிரான்றோழனையாந்துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்.) வாதுகொண்டு ஜயிக்க வந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகியதிருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளதுபாதத்தைவணங்கி வலிய கல்லோடுசேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக் கடந்தசெந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி சாதனாவுந்தாவிய கணாகளையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபொழுதுங்களுஞ்சோக எமதாண்டவனைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்குவோம்—எ-று. (யக)

(தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.)

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினை கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகர் தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுமியினுடைய அனுக்கிரகம் பெற்று ... தனைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில்வியாபித்திருந்தபௌத்தர்களுடையமதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன்முத்தியைஅடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய ... திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபராயிருக்கின்ற ... சகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்—எ-று.

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனையவியாயரற்களித்து மனங்களித்த வியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்றித்
தலையாருஞ்பெருமானுக் கெச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி
வினையாளரறியாத திருவலகண்ட ரடியிருப்பிப் போற்றி
வலையாருஞ் ... குடிமாதவினையடியைப் பணிகுவோமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியை யெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக் கொடுத்து அதனால்அதிகமகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்ற பாதங்களைவணங்கி தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்றுருசிபார்த்தஎச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளதுபாதத்தைவணங்கிவினையையுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்துவணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்குடிமாற நாயனாருடையபாதத்தைவணங்குவேன்—எ-று. (௰௧)

ஐயடிகள்காடவர்க்கோனடியை வணங்கியகவலுற்றெம்மானைச்
செய்யடிசிறுதொண்டர் திருவடியைத்தொழுது திருநீற்றுச்சோழன்
மெய்யடியைப்புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன சேரனடிவிரும்பியேத்திப்
பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர்முதலினைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்.) ஐயடிகள் காடவர் கோனுடைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமைத்தகறியைசெய்விட்ட அன்னைத்தொண்டன்படைத்தசிறுத்தொண்டநாயனாருடையமெய்மையாகியபாதத்தை வணங்கித் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம் பாடிய சேரமான்பெருமாள்நாயனாருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகியசகல [illegible] வணங்குவோம்—எ-று. (௰௨)

(சத்திகேசுரர்-நூர்க்கைகௌதமர்சண்டேசுரர்துதி.)

சத்திதிரு வடியிறைஞ்சிவிழ்ந்தயடி புகழ்ந்துமறை யான்சிந்தைக்காய
வந்தருளுங் கௌதமனார் மலரடியென் முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தையிரு பதஞ்சிதையப் புந்திருந்த தண்டிதனைச்
சிந்தையினைக்குடியிருத்தி யருணகிரி யினையவர்தாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

[illegible] சத்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது நூர்க்கைதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கிநான்குவேதத்தினின்றும் நான்காம்வேத சொருபமென்றுசொல்லப்பட்டகௌதமருடைய [illegible] தாமரைபோன்றபாதத்தை யென்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்டமாலையாகச்செய்து தமது [illegible] தகப்பனாருடைய இரண்டுபாதங்களையும்வெட்டியதனால் [illegible] டாதயோட்சபதத்தில் [illegible] த சண்டேசுரருடையபாதத்தை யிருதயத்தில்குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலநாதத்தை யினையவருடையபாதத்தைச் சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்வோம்—எ-று. (௰௩)

[illegible] அவையடக்கம்.

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந்திகழப்பாடல்
கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொற்குறித்தமாறு
வீறுகின்றமறையிருஞ்ச [illegible] வரு மனத்தின்முன்னும்விரிஞ்சன்றுணைத
யேறுகின்றகருடன் [illegible] யொருமசகம் பறவையெனத்திரிதல்போலும்.

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்ற வித்துவா[illegible]கள்முன்னே ஒன்றுமறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்த விதமெவ்வாறெனில் யாவரும் பேதங்களையுடைய பிரமனுடைய முகத்தும் அன்னவாகனத்தின் முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணுவேறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொசுவானதுமொரு பறவை யெனப்பறத்தல்போலும்—எ-று. (௰௪)

நீரிருக்கு தெளப்பழித்து விடவெரோவது பாலி னிகழுமாறுல்
நாரிருக்கு தெண்கழித்து விடுவெரோவது மலரினன்னுமாறு
லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்று ரருணைநாதர்
பேரிருக்குந் தகைமையிற்றலென துணையயிகழுவரோபெருமையோரே.

(இ-ள்.) பாலொடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகலாச யோக்கியத்தால் நீ மெ[illegible]க்கொள்ளுவார்கள் புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்த நாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார் [illegible] ஆத்திமாலையைச்சூடியசடைமுடியையும் ஆலாலவிஷமிருக்கும் கண்டத்தை[illegible]முடைய அருணாசலேசுரரது நாமமிருக்கிற பெருமையிருக்கும் என்னாற்செய்[illegible]ப்பட்ட புன்பாடலையும்பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். யன்றியிகழ்[illegible]கள்—எ-று. (௰௫)

அழுகுதாக் கனித்தருத்த மரம் [illegible] தெனினுமதி லமுதுண்டாமோ
விழைவுதரு [illegible]க்கரும்பு புதியதுவேயெனினுமரன் விரதம்போமோ
இழிவுறுபாடலும் முயர்வுதங்கியசெய்யுளு மவைபோலிருக்குமாகில்
பழமையென நலந்தருமோ புதுமையெனவிகழ்புமோபயன்கொள்வார்க்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்பு நிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்தஎட்டிமரம் வெகுகாலமாயிருந்தபோதிலும்அதில்மாதுரியமுண்டாகாது சர்வத்[illegible]ளும் இ[illegible]தப்பட்ட இனிமையாகியகரும்புகொஞ்சகாலையதாயிருந்தாலும்அதில்சப[illegible]காது அப்படிபோல்குற்றத்தோடு கூடியசெய்யுள்பழமையாயிருந்த [illegible] யாதொரு[illegible]ஷமுமில்லாமல்உயர்வு [illegible]ருந்தியபாடல்[illegible]க்குமுன்னுண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது [illegible]யாசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு—எ-று. (௰௬)

[illegible] மிடியிற் றதிமநாம் பிறந்தக[illegible]விந் திறமையோரும்
[illegible] [illegible]வைபதியாமூடர்பருக வறிவின்முன்னேநிற்கலாமோ
[illegible] [illegible] குவளைவிரியனிச்சமல ரனைய[illegible] மேனிமானுர்
[illegible] [illegible] மலர்த்திணையைப்பொறுப்பதல்லாலமினைப்புபொறு[illegible]ரே

[illegible] பெச்சுவையாவன-சிங்காரம் வீரம் பெருநகை கருணை ரௌத்திரம் குற்சை அற்புதம் பயம்.

(இ-ள்.) தினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த் தரித்திரம் இன்றி அதிகமதுரம் பிறந்த -கல்விவல்லவர்களும் இலக்கணரசமே அறியாதமூடர்களாது மிகுந்த அ ...வையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கார்கள் கொல்லுந்தொழிலையுடைய ... கின்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும் அனிச்சப்பூவொத்தஉடம்பினையுமுடையபெண்கள் கருப்புவில்லைதரிக்கின்றமன்மதனாலே விடப்பட்டபுஷ்பபாணத்தைப்பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாகியயுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப்பொறுப்பார்கள் அதுபோல்—எ-று. (௰௧)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்துருக விறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திமார்க்கண்டற்கோத
விருத்திமறைவியாசமுனிக் கவனுரைக்கச்சூதனுக்குவியாசன்சொல்லப்
பொருத்தமனவிருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவபுராணங்கோடி
யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரி மான்மியத்தினைப்பா லுரைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மனதுருகப்பரமசிவன் -நந்திகேசருக்கு அருள்புரிய நந்திகேசர் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மார்க்கண்டேயர் வேதங்களையொழுங்கு செய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல சூதர் ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதி ரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங் கோடியாகும்-அவைகளில் ... க்கியமாகியஸ்காந்தத்தில் ...ருத்திரசங்கிதையி ...ற்சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன். (௰௨)

அருணைநகர்வளமையுமா லயனகந்தை விடவழல்வெற்பா...வாறும்
பொருவில்மக மழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துங்கண் புதைத்தவாறும்
வருமகிடற்றொலைத்ததுவு மிறைவியிடங் கலந்ததுவும் வயிரப்பூணு
ணிருவினையகற்றியதும் வடகலைதென் கலைவிரியா லிசைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும்-பிர்மா- விஷ்ணுவினுடைய கர்வம டங்க -அக்கினிமலையானதும்; ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை ... போட்டதும்-பரமசிவன்-பார்வதியைக்கலியாணஞ்செய்ததும்-அப் ... வாமியினுடையகண்களைமூடியதும்-மகிடாசுரனை- உமாதேவிகொன்றதும்-அப்பார்வதிவாமபாகத்திற்சேர்ந்ததும்-வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதுமாகிய சரித்திரங்களைச்சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தைத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (௰௩)

பாயிர - முற்றிற்று.

திருவிருத்தம்.

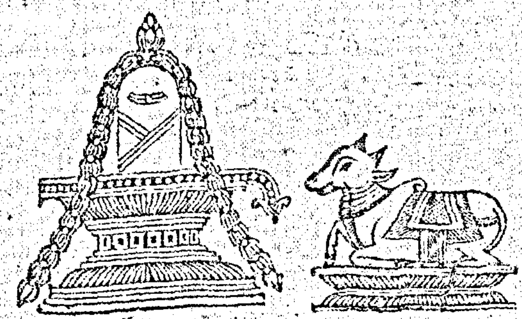

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

...சமழுவுழைபிரம்பு சுரிகையகலா தகையான் ...
... ஞமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமுக்கண்ணான்
பொங்குதிருவளையகலாப்புலித்தோலான் புயநாலான்புரிமுன்னூலான்
கங்கைமதிதவழ்சடையான்றிருவாணை செலுத்திவெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகிய மழுவும் மானும் பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காத ...யுடையவர் - பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்ற நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர் - சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன் கண்களையுடையவர், விளங்குகின்ற இடுப்பில் என்றும் நீங்காத புலித் தோலையுடையவர், நான்குபுசங்களையுமுடையவர் மூன்றுபுரியாகிய ... யுடையவர், கங்கை சந்திரனும் தவழாநின்ற சடையையுடைய ... ஆக்ஞையைச்செலுத்திக்கொண்டு கைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்—எ-று. (௧)

கொய்வளரமலர்நிறத்தாண்மைவளருந் திருமிடற்றான் ... வெள்ளேற்றான்
சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொழி ... சந்த ... யோ...பா.

கோவலாயுதத்தடக்குன்றிலாதற்க்குப் புறத்தாலயமாவிபோல்வார்
தெய்வமெல்லாந்தொழுகின்ற மலர்ப்பதத்தாளர்நியெனுந்திருநாமத்தவர்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரையொத்த திருத்தாள்களையும் விஷம் பொருந்தியகண்டத்தையும் நல்ல வெண்மையாகிய நிறப்பவளத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது செழிப்பக் கருநிலையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின்றும் புறத்தில் நிலையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய தீராதாரிக்குப்புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்றவுயிர்போன்றவர் விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனும் சிவப்போல் தாமரைப்பூ வொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசரெனவும் அழகிய நாமத்தைப்பெற்றவர்—எ-று. (௫)

ஈசனணிதிமதியுந்திருவுருவுந் திருவுருக்கொலிசைச்சந்திரனும்
தேசுவிளங்குமொரு கயிலாய மிலம்புளதச்சிலைப்பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர் நெருக்குறுத்தின்றுவு
யோகசயுடன்கனகமணிப்பொடியுந்துக குவளையாகும்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்ன சுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்த திருநீறாகிய இரண்டுடையும் காந்திபோலப்பிரகாசிக்கும் கைலாசமென்று ஒரு திருமலையுண்டு அந்தத் திருமலைமேல்வணங்குகிறதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்நெருங்குகிற படியினாலே கிரீடத்தோடுகிரீடம்இடிபட்டுச்சதித்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் ரத்னப்பொடிகளுமுதிர்ந்துமகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்—எ-று. (௬)

இந்திரநீலசிலையாலிலக்கதகடந் தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத்தூணிறுத்தி மாணிக்கபலகைகூட்டிச்
செந்திரமண்டபமிகையு மரகதத்தாலுத்திரமுஞ்செறித்துமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச்சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்தது சந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரம்போல் வயிரத்தூண்களை நிறுத்திமாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கை சேர்த்துச் சிவப்பாகிய பலகைத்திரளோடே போதிகையும்மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தக்கல்மேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்—எ-று. (௭)

திருமருங்குத்தாளமணியிழைத்தவரியாசனத்திலிருந்து நீலப்
பருவணிபாலிழைத்தவொருபாதபீடிகையின்மலர்ப்பதத்தையூன்றி
உருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந்து முயலகன்மேல்வலத்தாளூன்றி
அருமறையைமுனிவர்க்குணர்க்குமிறையெனவிருந்தானந்திதேவே.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிம்மாசனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறடின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு நந்திகேசுவ

ரர் சிவகணங்களாலே வணங்கப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போலிருந்தார் அந்த வேளையில்—எ-று. (௮)

குச்சனுரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதன்
வற்சனுபாயனர்க ஞானிமுனிபுலிக்காலன் வாமதேவன்
சுற்சனசனற்குமரன் வாதராயணன்மதங்கன் நடனத்தானை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவரர்தம்மருகிற்சூழ.

(இ-ள்.) குச்சர்ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சாவைசம்பாயனர் ஞானி வியாக்கிரபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர்-வியாசர் மதங்கர்சுவாமியினது நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனை செய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற் சூழ—எ-று. (௯)

மன்னியமார்க்கண்டமுனியுடனெழுந்து பணிந்துயிர்கண்மழைமின்போல
மின்னிலத்திற்பிறப்பதுவு மிருவினையுமெமக்குத்தோன்றச்
சொன்னவொருதனிமுதலேமுத்திபெறும் பரிசெமக்குச்சொல்வாயென்று
சொன்னவுரைசெவிபுகலு நந்தியருள்கரந்துமுனிக்கருள்வதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேயமுனியானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமிமேகத்தில்தோன்றி அந்திசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போலவுயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினைதீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே ஜனனமரணமேற்சாத்தலையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனேயிருந்த திருவுள்ளமுடையவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் குருசிக்செய்யத் தொடங்கினார் என்றவாறு. (௰)

கம்பாநதிகம்புநதி காவிரிகோதாவேரிகன்னவேணி
கும்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பாமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகில் யமுனைநதிருமலைதமேற்செப்புஞ்சோணை
யம்புவியின்மிகவுளவப் பாடினர்தம்வினையகற்றுமதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பைநதி கும்பைநதி காவேரி கோதாவரி கிருஷ்ணவேணி பம்பைநதி - வேகவதி வேதவதி சரயுநதி எல்லாநதிகளுக்குமேலாகிய கங்காநதி தாமிரபரணி பொன்முகலி யமுனாநதிநர்மதாநதிமேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணாநதியென்று அழகியபாருலகத்தில் உள்ள நதிகளானவைகள் தம்மிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்கும் அதுவல்லாமல் என்றவாறு. (௰௧)

காசியெனுமொருதலமிக்கயிலையெனுஞ் சிறப்புளதுகங்கைமித்தம்
வீசுதிரைக்கைகொழுந்தோட்டிப் பரகதிக்குவழிகாட்டுமியர்குழுழ்கின்
மாசிலுடலதிலிருந்தான் மரமேனும்விலங்கேனு மனிதரேனு
மீசனருளுருபமேசஞ்செவிப்புகலா விரைதவினைவிருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசியென்கிற ஒரு திவ்யத்தலமானது இந்தக் [illegible]லாசத்தை ப்பார்க்கிலும்சிறப்புள்ளது அக்காசியில் வருகின்றகங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் [illegible]ரும்பி முழு கிறவர்களுக்குமோக்ஷத்துக்கு வழிகாட்டும் களங்கமில்லாதிருந்த தேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சேர்தலாகிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம் என்றவாறு. (௧)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிதெல்லாம்புலிக்கோற்றும்
யோகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருந்தலங் கண்டு [illegible]டாவுமைப்பாகேனு
நாகமிசைநடித்தவருக்குயிர்வேண்டித் திருநடஞ்செய்நளினக்கோயில்
சேருமனத்தவரான மருவாரூர் நகரையெரித்ததிருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற யோகியானவர்புற்றிலிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிற்சொல்[illegible]க்கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சை வேண்டி லட்சுமியானவள் [illegible] லயமென்னும் தலமாகியவஞ்சம்பொருந்தியமனத்தையுடையதிரிபுரர்களையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்றதலமாகியதிருவாரூர் என்னுந்திவ்வியத்தலந்தான் — [illegible]. (௰௧)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத்தலத்தின் [illegible]
முக்கணர்நடிப்பரவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலொருமூர்த்திதனை
யிக்கயிலையிடத்துறைவ தன்னிலத்தின் பெருமைநம்மாலிசைக்கலாமோ
வக்கனகசபைகண்டோர்ரியயன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர் தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில்மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்[illegible]ர். அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாசபதி[illegible]யிருக்குமென்றால் அந்தத் தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடு[illegible] அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையைக்கண்டவர்கள் [illegible]ரும் பிரம்மாவிஷ்ணுவும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைவார்கள் — [illegible]. (௰௨)

சாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுமூழுவரையுந்தத் தலத்தைப்பார்க்கி
லோங்காரவடிவிதிலேயுயிர்மிழந்தா லுடலழியா தொளிகெடாது
வீங்காது கெழாது பிறவுயிரால் வருந்தாது வெடித்திடாது
நீங்காதமணங்கிரும் பிறவாதுகிடக்கும்வலர் செவிமேலாக.

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருதலமுண்டு அந்தத்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமா யிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்காமாட்டாது கட்டுகழலாது மற்றப்பட்சிமிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிப்படாது அதில்துர்க்கந்தமும்புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும் — எ-று. (௯௨)

பொய்மகிடமுகனைவென்ற வம்மையிட மகலாத புனிதமூர்த்தி
செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச் செறிகேதார
[illegible]மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்சிறுமையிடரெல்லாந்தீர்க்கும்
மும்மையிடப்பெறுமுழுந்த கெளிதாகத்தனியிருந்த முத்திபோலும்.

(இ-ள்.) மெய்மையாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாசுரனை ஜயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகியயிடம் இதுதானென்று எழுந்தருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல்விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் ஸ்தலமானது இந்தஜென்மத்தில்வருகிறதுக்கமும் மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறது[illegible]மாகிய எல்லாத்துயரத்தையுந்தீர்க்கிறதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகிய தனியேயிருக்கிற முத்திஸ்தானம்போல் இருக்கின்றது என்றவாறு. (௰௩)

இருப்பனத்[illegible]ன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென்றிரண்டுபோதும்
விருப்[illegible]த்தன்பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்துலகும் [illegible]திதரான்மறைக்[illegible]
திரு[illegible]இக்கேயிருப்பவரும் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்ச் [illegible]ணித்தவ்வூரி
[illegible]ருப்பதற்குமுயல்வரென்று லைத்தலமுமத்தலத்துக்கிணையதாமோ.

(இ-ள்.) [illegible]ஸ்ரீசார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தி[illegible] பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர்வந்துபத்தியோடு இரண்டுவேளையும்வணங்கி அவருடைய அருள் பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும் படைத்தார் மற்றைத்திருப்பதியிலிருக்கின்ற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அத்தலத்தில் சராசரமாகவும் அசராசரமாகவும் இருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் [illegible]ட்சேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ — எ-று. ()

திருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே விதியிடந்தவேடர்[illegible]
செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்திகரமெனுந் தெய்வ[illegible]

மருப்பதாகியும்விளங்குந் தண்ணளிக்கொழிக்குமலிய பதாகையோடு
மருப்படிபுக்தழாய்மார்பன் வடமலைமேலிருந் தகன்வேணைக்கமோதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்தியஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பத்தியோடு விதிப்படியாக அர்ச்சனைசெய்த அநுகுபுஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணப்பிரெனப்படுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது காற்செருப்பையும்விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்டு லிங்கசொரூபமாகிய சிவன்றானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற லட்சுமியோவோசனையுற்ற துளசிமாலையையணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர் வேங்கடமென்னுந் திருப்பதியினின்றுகொண்டு தரிசனஞ்செய்ய வணங்கும்பொருட்டு அந்தக்காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குமென்க—எ-று. (௰௫)

தெக்குசுலிருதிசையும் புகழ்ந்ததொண்டை நாடென்றுமோர் தெய்வநாட்டின்
ஞெக்கிஞர்வினையகற்றுமொருகலைமுண் டதன்பெயரா லுலகஞ்சேறும்
வாக்குவாயகிசனைவன் படைத்தபுவி தழைக்கவறம்வளர்த்தெங்காளுங்
காக்குநாயகியுடனே கம்பராயகருறையுங் கச்சியூரர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தொண்டைநாடென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடையபாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒருஸ்தலமுண்டு அதன்பெயரைச்சொல்லக்கேளுங்கள் சரஸ்வதியின்கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ளவுயிர்கள்பிழைக்கும்படிக்கு முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும்பரிபாலனஞ்செய்து எக்காலும்காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரரெழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்—எ-று. (௰௬)

பழுதறவேயெழுகடலு மெழுசிலு மெழுதலமும்படைத்தவேதா
கிழவனறியாமுடியை யொருபாலை நிந்தபதி கிளர்ந்தக்கேளு
மழுகுதருடம்பிரிய மிறைவருக்கம்பிகைபூசை யயினர்பூசை
விழைவுதருமிப்பூசை தரணபூசைபுரிந்ததிரு விரிஞ்சையூரர்.

(இ-ள்.) யாதொரு பழுதுமில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிர்மாவினாலே அறியக்கூடாத * சிரசை ஒருநிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்தஸ்தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள்

* சுவாமியினதுசிரசைப் பாலன் அறிந்ததற்கு அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒருகுருக்களுடைய பிள்ளையின்கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளையானது பூசாகாலத்தையறிந்து என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவன் சிரசைவளைத்தருளினர்.

ஆகத்தைத்தண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப்பார்வதியாரும் பிர்மாவும் சிவனைப்பூசித்த விஷ்ணுவும்தரனும் பூசித்தவிரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்—எ-று. ()

பொய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற் புகராய
மையாறுமிடைமருதுந் திருக்குடந்தை வளநகருங் காவைக்காவு
மையாருமிடற்றர்திரி சிரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினது பெருமையெல்லாம் விரித்துரைக்கும் வேதந்தனே.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதியிருக்கரையிலும் சீர்காழி திருவையாறு திருவிடைமருதூர் வளம்பொருந்திய கும்பகோணம் திருவானைக்கா விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையபரமசிவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம் ரத்தினகிரி இவைமுதலாகிய ஸ்தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத்திவ்யக்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானதுதான் மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்—எ-று. (௰௭)

பருவலையார்ப்பரிக்கும்வகை நதிக்கரையின் மதுரையாயருபத்துநாலு
திருவிளையாட்டிறைவனியற் றியதலமாந்தன்பெருமை செப்பலாமோ
கருவிளையாட்டகற்றியிராமேச்சுரந்தென்கடற்கரையின் காணுமங்கே
செருவிளையாட்டிராகவனுமிராவணனைத் தொலைத்தபழி தீர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில்சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலுதிருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்னுந் தலமுண்டு அந்தஸ்தலத்தின் பெருமையானதுசொல்லப்படாது இன்னுமொருஸ்தலமுண்டு தெற்குசமுத்திரத்தின்கரையில் ஜனனதுக்கத்தைப் போக்குகின்ற ராமேசுரமென்னுமொருஸ்தலமுண்டு யுத்தத்தைத் திருவிளையாட்டாகச்செய்கின்ற இராகவர் இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தத்தலத்திலே சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்—எ-று. (௰௮)

இத்தகையதலங்களிடமிற் பிறக்கவுடலிறக்கவிழியவைமக்காணக்
கத்தவெளிதனிலிருந் கடவொளிக்குமனங்களிப்பதுய்கிராட்ட
[illegible] துரைத்துச் சிவாலயமுப்[illegible]யுண்டாக்க
வுத்தமமாகியபரகதியுளதென் றுரைக்குமுனி யுரைப்பதானும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே யாவராகிலும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய் தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிவாகாசத்தில் திருநடனஞ்செய்யுநிருத்த பிரகாசமேசொரூபமாகிய சிவனுக்குத் திருவுள்ளம் திருப்தியுண்டாக ஐம்மையாகிய நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும் திருப்பணி சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும் விரித்தபூஞ்சோலை மிகவியாபகமாகச்செலவுசெய்து உத்தமம்பொருந்திய பரகதியுண்டாமென்று சிவகீர்த்தியுள்ளோர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. ()

இங்ஙனமாதிரேரினும் தலந்தோறு மிப்படியேயியற்றவென்றால்
முன்னியசிரமருக்குஞ் சித்தர்க்கு முனிவருக்குமுடிவுறாது
பின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கைமனிதர்தமக் கெளிதாமோமேவினாலு
மன்னிதமாம்பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்கிடையாதே யமலவென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்ட விதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது அப்படியாக மின்னல்போற்றோன்றிச்சணத்தில் அழியுந்தன்மையாகிய வாழ்க்கையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமீ யென்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உ௪)

ஆடுகின்றநதிதோறு மினிதெனத் தலந்தோறு மனந்தகாலம்
தேடுகின்றபயனுலவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமற் சிறுபொழுதி
னாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும் புல்லருக்குநரகாள்வார்க்கு
மோடுகின்றவிலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந் தருமொரொன்றுரைப்பாயென்றான்

(இ-ள்.) மனிதர்கள்ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரதட்சணஞ்செய்தல் கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்கல் முதலியவற்றிற்கு எதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் விவேகமில்லாதவர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில் விழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சீவர்களுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒருஸ்தலம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று.

இப்படியெமனைவென்ற பெருந்தவனு மிருந்தவரு மியம்பியேத்திக்
கைப்புனைமலர்கொடுதன் சரண்பூசை நிகழ்த்துதலுங்கருணையாகி
அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண்டுனக்குரைப்பேமென் றமைத்தான்பின்னை
மெய்ப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரியினைந்து பரவசத்தனானான்.

(இ-ள்.) எமனைச்சயித்த பெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இப்பிரகாரமாகச்சொல்லி தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றனைகளால் நந்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்ததிருவடிகளை தரிசித்துப்பூசைசெய்யுமளவில் அவர் கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள்சொன்னபடியே மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதைச் சொல்லுகிறோம் என்று கைபமர்த்தி பின்பு விடத்தைத்தங்கிய கண்டத்தையு

டையபரமசிவமெழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும் ஸ்தலத்தைநினைத்துப் பரவசமானார் நந்திகேஸ்வரர்—எ-று. (உ௫)

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப கடுகடுங்விழியிரண்டு மருவிபாய
செங்கையினைமலர்க்குவிய மொழிதவறநெடும்போது தெளிவில்லாமற்
கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப் பெருமானே கனற்கண்ணனே
எங்களையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பின் விளம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) தேகமெல்லாமயிர்க்குச்செறிப கம்பிதங்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம்வர மலர்போன்ற இரண்டு கைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற சடையையுடையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்களையுடையவரே எங்களையாட்கொண்டவரே என்றுஸ்தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திகேசுரர்—எ-று. (உ௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூரது தனக்குரிய நாமமிகவுண்
டத்தனை யுமாண்மொழிய வெத்தனைவரேனுமிலோரற் பவளவேபுகலுவேன்
சித்திபுதவுங்கௌரிநகரமென்றுபெயர் தென்னருணையென்றுபெயர்சீர்
வைத்தசிவலோகநகரென்றுபெயர் மிக்கநாகரீகநகரென்றுபெயரே.

(இ-ள்.) அப்படி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர் சொல்வார் தேருமார்க்கண்டேயரே சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அனேகம் அத்தனைபெயர்களையுஞ் சொல்லுவதற்கு நானெவ்வளவு சக்தியுடையவன் ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமங்களைமாத்திரம்சொல்லுகிறேன் சித்திகளைக்கொடுக்கிற கௌரிநகரமென்றும் தேசநகரமென்றும் அழகிய அருணைநகரமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த விசித்திரபுரமென்றும் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது—எ-று. (உ௭)

சத்தபுரியெனுமத்தலமுமடுத்ததலமாவதுமொருதட்டிலொருதட்டதனிலே
யத்தலமுமிட்டெடைநிறுத்தவளவை கட்கவிகனாலொரேழிரந்ததோம்
முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர் முந்தியதலேச்சரமெனும்
சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்றுபெயர் சோணகிரியென்றுபெயரே.

(இ-ள்.) பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி-மதுரை-மாயாபுரி-காசி-காஞ்சிபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய எல்லாத்

தலங்களையும் ஓர் தட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஓர் தட்டிலும் வைத்து நிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகனத்தையுடையதாயிருக்கும் பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சுரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் தட்சண கைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயராம்—எ-று. (௨௬)

வாதமிகு நல்ல முழுதுமியலே யெழுபுயல் வாதைபுரியாதநகரந்
[illegible] பிணிதீமையிடையூறு பசிசேரவரிதானநகரம்
மாசவர்க்க மாதவர்கள் பூசைபுரியாநகர மாதவர்களுமிமலர்ம்
போதிற்றைவேதியர் தொண்ணூறுபெயரோடு [illegible]சைபுரிதேவநகரம்.

(இ-ள்.) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகின்ற [illegible] பிரசண்டவாயுவினாலும், ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திரப்பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில்பொழிகின்ற எழுமேகங்களினாலும் யாதொருவாதையும் அடையாததலம் சையித்தியம் முதலானபிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள் சேராததலம் மகத்தாகிய தவசிகள் அனேகவித்துவக்களுடைய நாமிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்தெய்வீகம்பொருந்தியதலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்—எ-று. (௨௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனி லின்றுபுதிதன்றுபகு மும்பருமுயர்ந்தவெளியு
மென்றுளதென்னாளுள்ள வேதமுடியிலிருப்பதகலாமலிஃதோர்
குன்றுதலிலாதவொரு மெய்ப்புள்ளது புண்டரிககோளகையுமுருவிலே
[illegible]ன்றுளதுதென்புலசயிலென்று மதித்தருடெ[illegible]யாம்வுபெ[illegible]

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையஸ்தலமொன்றுண்[illegible] ஸ்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகவந்ததல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும் [illegible] வெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலேதா[illegible] உண்டா யிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு அ[illegible]தத்திற்கில் என்றும்நிலைபெற்றுப்பிரமாண்[illegible] களையை யுருவிநிற்கின்றது நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு என்றவாறு. (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

அரிடமிராக்கத மகரந்தேவர்தந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிலிலிங்கமே பிறங்குமெஞ்சனு
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கமாவது.

(இ-ள்.) ஆரிடமென்றும் ராட்சதமென்றும் ஆசுரமென்றும் தைவதமென்றும் மானிடமென்றும் சம்பு ஸ்வாயம்புமென்றும் நாமங்கள்பெற்ற லிங்கங்களென்னுமவை [illegible] ஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலோ வென்றால் மலையே லிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம் ராட்சதர்களாலே ராட்சதலிங்கம் தேவர்களாலே தைவதலிங்கம் மனிடராலே மானிடலிங்கம்—எ-று. (௨௯)

செங்கணன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
பொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறங்
கொங்கெகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்.

(இ-ள்.) [illegible]யுகமாகிய [illegible] யுகத்தில் [illegible] வெப்பமாகி அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலை[illegible] யுகத்தில் [illegible] பிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும் கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்ட [illegible]தமலைக்கு அருணாசலமென்னும் திருநாமமாம்—எ-று. (௩௰)

அருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரினை
முருவமேழென்றியால் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந்தனி பனியிற்பெய்[illegible]
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச் சீவராசிகளும் [illegible]வருமபடி யுகாந்த காலத்தில் பொழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொரு [illegible]னமரம்போலப் பருமனுகப் பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல்சிறிய அருவி[illegible] அடங்கிப்போமல்லாமல் [illegible]த்தில் வரமாட்டாது—எ-று. (௩௧)

அரியுமனவிடா தனந்தகாலமாய்த்
[illegible]தலினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
அ[illegible]ரவதற அகரயனி[illegible]
[illegible]விரவிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லு[illegible]

(இ-ள்.) விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிரமா அன்னமாகியும் அநேககோடி காலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களானால் அந்த [illegible] லத்துக்கு நிகரைச்சமானமாகச்சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசங்களை கையானது [illegible]க்கியமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்த [illegible] று மலையிலே சூரியன்தேரிற்கட்டிய குதிரையானதுதான் [illegible] ரும்—எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியிலுமேவுந
வெண்மைமிஞ்சலிலமீ திருப்பதோக்குமா

நண்மைசேர் கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்பசுண்மகுடத்[illegible]ா மணியிற்றோன்றுமே.

(இ-ள்.) வெண்மேகமாகிய மேகங்கள் அந்தமலை யடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் [illegible]ப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலை யிருக்கிறது போலாம் சேர்ந்திருக்கிய கார்த்திகைமாசத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அந்தமலைமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த ரத்தினம்போலாம் என்றவாறு. (௧௬)

அன்றுமேற்றிசைமுக னாவிடா முதன்
மன்றல்சேர்திருமலை வடிவுகொள்கையா
னன்[illegible]ம்மருகனு ஞ்[illegible]ரோர்குல
மென்[illegible]மகிழ்ந்தே யிமையபூதர

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் [illegible] விஷ்ணுவினு [illegible]அறியப்படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங்கொண்ட[illegible] பர்வதராசனானவன் இத்தனைகாலம் வரைக்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடைய மருமகன் நம்முடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டானென்று மனசந்தோஷித்தான்—எ-று. (௧௭)

பன்னிருதிங்[illegible] பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலந்தாய்வரு
மந்நிலைபுனக்கவென் [illegible]போறுமோ
புன்னியவாசையா னு[illegible]க்கவுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும் [illegible]சூரியர்கள் மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வரு[illegible]ர்களென்றால் அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்வ[illegible]ரிய என்னுடைய [illegible]திபோ[illegible]மா ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று [illegible]வுகொண்ட பத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது—எ-று. (௧௮)

அந்தமாமலைபுன தடுத்தகீழ்த்திசை
சுந்தரனுயிர்த்தவ [illegible]வாழ்த்துவன்
செந்திரு[illegible] புச்சேனிர்மாமலை
பொற்கையந்[illegible]கின்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்தகிழக்குப்பக்கத்தில் [illegible]மலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் [illegible]கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இ[illegible]சுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்[illegible]பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதிலிருந்த [illegible] யமன்பூசித்துக்கொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (௧௯)

மேற்றிசைத்தண்டமா மலங்கவுண்டதிற்
சேர்திசைவருணன்றுன் செங்கைகூப்புவன்

தோற்றிசெம்வடதிசைச் சூல[illegible]ல்வரை
போற்றியவளகையான் பொ[illegible]திவாழ்த்துவான்.

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்னும் [illegible]மலைக்கு மேற்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகரவாகனத்திலேறுகிறவருணராஜன் திவந்தகையைக் கூப்பி அந்தமலையைவணங்குவான் வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில்எவராலும்போற்றப்பட்டகுபேரனானவன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான்—எ-று. (௧[illegible])

மற்றுநால்வனாகனில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுமாமலைமி[illegible]வருஞ் சாருஞ்சித்தரு
முற்றசீரவசுக்களு[illegible]ன்றுபோற்றுவார்.

(இ-ள்.) மற்றநான்கு திக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள்நான்கிலும் இருந்துகொண்டு வாயு அக்கினி ஈசானன் நிருதியிந்தநால்வர்களும் வணங்குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அ[illegible]டவசுக்களும் இரு[illegible]துகொண்டு வணங்குவார்கள் என்றவாறு. (௧[illegible])

தன்னையேநிகருமத் தவ[illegible]ிலைபுவி
கன்னிமாதவம்புரிந் த[illegible]மாகவே
என்னையாளுடையவ [illegible]ங்கலந்தவை
பின்னை[illegible]இனலம் பே[illegible]லாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்த[illegible]னே [illegible] அந்தஸ்தலத்தில் பூலோகத்துக்குந் தாயாகி[illegible] பார்வதியம்மை [illegible]டிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள் ஆனபடியினாலே அந்த அருணா[illegible]த்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ—எ-று. (௧[illegible])

தனிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரை[illegible]
னன்னமுமேனமு மாகிநாடினு
மின்னமுமளவிடா இம்மைநீங்கினர்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே சம[illegible]ந்திரம்-புவ[illegible]வம் இவைகளினுருவமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை-விஷ்ணு பிரமா இவர்கள் பன்றியும் அன்னமுமாய்த்தேடி இத்தன்மையை யுடையதென்று அறியக்[illegible]மையினாலே தங்களுடையகர்வத்தை நீங்கினார்கள்—எ-று. ([illegible])

மருவியபெருமபுகழ் வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனுயினன்

கருவியகலாதான் [illegible]ரந்திசாலியேன்
திருவரும்பாகதி [illegible]ய்தினாதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபொருந்திய வச்சிராங்கத பாண்டியன் அருணாசலத்தைப்பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான் பெருமைபொருந்திய கல்தாரன்காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தை யடைந்தார்கள்—எ-று. (௫௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாமிலச்[illegible] தொடங்கியின்றளவுக் கனே கருண்டறிவாய நினைத்துங்
காதலாலுரைத்துங் கேட்டுமுன்கண்டுங் கழல்களால்வலமதுசெய்தும
நீதியாயிருந்து நெறியினுள்நடந்து நெடுங்கயம் படிந்துமம்பிக[illegible]
சோதிராதொழுதும் பணிவிடைசெய்தும் தளக்கிலாமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதிபாகத்தொடங்கி அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைந்தும் ஆசையோடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலேபிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்தி[illegible] தீர்த்தங்களிலே மூழ்கியும் தருமங்களைச்செய்தும் சோதிசொருபமாகிய [illegible]னைத்தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாத மோட்சத்தை பெற்[illegible]ந்தார்கள்—எ-று. (௬௦)

அப்பதிதமிழ்நாட்டினிடை பெண்[illegible] செய்[illegible]ாறுபிங்கலையாஞ்
செப்பியசயிலமதி சுழிமுனையாஞ் செய்தவ[illegible]ருயிரம்பலமாம்
முப்பதுமூன்றுகோடி தேவர்களு முனிவருந்தவஞ் செய்வதற்கோ[illegible]
ஒப்புவேறில்லையிம்பர்நாட்டிடத்து மும்பர்நாட்டிடத்து மென்[illegible]ரைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த [illegible]ஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின் கண்ணிருக்கின்றது அந்தப்பதிக்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடையென்னும் நாடியாகும் இடப்பக்கத்தில் வருகிறசெய்யாறு பிங்கலையென்னும் நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும் நாடியாகும் அந்தநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்த[illegible]க்கு ஆயிரம்பல[illegible]ளவரும் முப்பத்துமுக்கோடி [illegible]ர்களும் அந்தஸ்தலத்தில் தவஞ்செய்வார் அதற்குச்சமானமிந்த லோகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திகேசுரர் என்றவாறு. (௬௧)

அந்நமிலவன்சொ லருணையின்சிறப்பா லகமகிழ்ந்தருகியமுனிவன், மற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மைமெய்மனங்கொளாதுரைப்பான், சிற்றறி

வுடையருந்தலமொரு சொற்றெளிந்திலே [illegible]னைச்சொல்லுதியென்ற மு[illegible]ன
முணர்ந்தான் மொழியெனமொழிந்தான் முனிவனுமவர்க்கிவைமொழி[illegible]ன்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான் மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்தமார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப்பார்க்கிலும் அருணாசலம் அதிகமென்றுசொன்னதைமனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார் சுவாமீ நான்சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலே நீங்கள் திருவுளம்பற்றியது நன்றாய்த்தோன்றவில்லையென்றுசொல்லஅதுகேட்டுச்சகலத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்தநந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்க மார்க்கண்டேயர்சொல்வார்—எ-று. (௬௨)

தி[illegible]வைக[illegible] கா[illegible]விதக்கச் சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க
வெல்லையில்பெருமையருணையைநினைக வெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீர்
சொல்லையினுலதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென்றுரைத்திடாதடிகே
எல்லிருமருணை யதிகமென்றுரைத்தருளென[illegible]ன் செய்வானவனும்.

(இ-ள்.) சிதம்பரத்தைத் தரிசன[illegible]செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவில்லாத பெருமையுடைய அருணாசலத்தைநினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இந்தநாலுஸ்தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்றுகட்டளையிட்ட[illegible]க்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசுரரும் அருளிச்செய்கிறார்—எ-று.

இ[illegible]ந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந் தொழிலுமெண்ணியபடியவைமுடியா
பறந்திடுமவைக்குஞ் செலவிலங்கினுக்கும்பாலப முதல்வோருயிர்க்கு
நிறைந்தபுண்ணிய நந்தகர்தமக்கு நிருத்த மண்டபந்தொழுவோரா
சிறந்திகழ்புயனுர்சிலர் தமக்கெளிதாமல்லவர்க் கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும்மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாதுஅதுஇருக்கட்டும்பட்சிசாதிகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும் புண்ணியமிறைந்த [illegible]க்கும் குருடருக்கும் சபாபதியினது நிருத்தசபையைத் தரிசனம்பண்ண[illegible]டாது பூர்வசன்மபுண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங்கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்—எ-று. (௬௩)

குண்டர்காபதிநர் கோளகர்புலையர் கொலைசெய்வோருறுப்பினிற்குறைந்தோர்
கண்டமெடுங்தூர்த்தினிலிருப்போர் கருணைசேருணைபூதலத்தே
எண்டிவொருகா லிகேந்திடமுத்தியிவரலால் விலங்குபுண்மரங்கள்
முண்டகமுதலாயினவு முன்கணருணை திட முத்தியேபெறுமால்.

(இ-ள்.) ஸ்திரியானவள் தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்ட குண்டர்களுக்கும் பாவிகளுக்கும் விதவைபெறப்பட்ட கோளகருக்கும் நீசருக்கும் கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும் தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் நெடுந்தூரத்தி லிருப்போர்களுக்கும் கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாகவொருதரம்நினைக்க முத்திபுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரை முதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அந்தவூரில்முளைத்தால்முத்தியையடையும்—எ-று. (சஎ)

கிலையெலாமிலிங்கமதுசிவலோகந் தேவர்காட்டுறைவிருட்சங்
களேயுலாம்புனல்கள் சடையுலாங்கங்கை யருந்துமுணமாருணைமுநர்
மூல்வியேவருதல் பிரதக்ஷிணமருத் துரைத்தசொல்கருதியாமுறங்கல்
மலைவருசமாதி யாகுமத்தலத்தை மாறுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியினாலே அதுசிவலோகமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாம் கற்பகவிருட்சங்களாம் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள்சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும் அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிபிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரிற்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாம் அந்தஸ்தலத்தில் நித்திரைசெய்தால்நிஷ்டைகூடிசமாதி யிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொரு ஸ்தலம் சமானமாகுமோ—எ-று. (சஅ)

முத்தழல்புரிந்தோர்நான்மறை தெளிந்தோ ரைவகைவேள்வியுமுடித்தோ
ரொத்தவம்புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகையோகமென்றினு
மத்தலமினையா தவர்க்கிலைமுத்தியா தலாலமரர்வானிடத்துஞ்
சுத்தமானிடராய்ப்பிறந்ததைநினைந்துத் துராக்கிலாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம்-ஆகவனீயம்-தட்சணாக்கினியம் என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்-ருக்கு-யசுர்-சாமம்-அதர்வணம்என்னும் நான்குவேதங்களையுணர்ந்தவர்களும் பிரமயாகம் தெய்வயாகம்-பூதயாகம் - பிதிர்யாகம்-மானிடயாகம்-என்கிறஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் இத்தன்மையாகிய தவசு செய்தவர்களும் எப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தாரணை - தியானம் ச

மாதி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப் பூமியிற்பிறந்து அந்த அருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள் என்றவாறு. (சக)

பொருவிலாவிண்ணோர்க்கத்தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தணிபுரம்போ
ற்றருணையார்கிரித் திருமியாய்ப்பிறப்ப தருகென் றுதாஞ்சொல்வர்
மருவுமப்பதியிற்பிறப்பதுநூறு மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா
திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான் மற்றத் தேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் நரை திரை-மூப்பு வுண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை யநுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலான லோகங்களைத் தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப் பாலகர்களும் அருணாசலஸ்தலத்தில் திருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்தை அநுபவித்தலைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில்பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது சுவாமியினுடையகிருபை பெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றி மற்ற தேவர்கள்முதலான மகத்துவம்பொருந்தியயாவர்க்கும் அப்படிப் பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது—எ-று. (ருய)

வெற்றிருப்பிடத்திற் செம்பில்வெண்கலத்தில்வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற்
குற்றமொன்றில்லாக் குயிற்றியமணிபோற் குலவியசிவனிருந்திடுவன்
மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதிதனிலெழுந்தருள்வன்
பொற்றகட்டிடத்து மணியென்வுரைத்தான் புனிதனுகியவ ருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலாஞ் செம்பிலும் வெண்கலத்திலும் வெள்ளியிலும் வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டியாதொரு தோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் எங்குநிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னினாற்செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட இரத்தினம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர் அருளிச்செய்தனர் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாம்—எ-று.

அருணாசலபுராணம்.

கண்ணிறைவில்விளங்குந் திருநகமுகத்தாற் கரியகண்விளங்குமவ்விரண்டி
னண்ணிறைவில்விளங்கு முடலெலாமவைபோற் பரமனால்விளங்குமவ்வருணை
யண்ணலுமன்விளங்கு மருணைமாநகரா லமலனோடருணைமாநகரா [தாலே
வெண்ணிலாப்பதிகளெலாங்களும்விளங்குமெவற்றினுஞ்சிறந்ததென்றிசைத்தான்

(இ-ள்.) கேளும்மார்க்கண்டேயரே கண்களிருக்கிறதினால் முகம்பிரகாசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும் இவைபோல் பரமசிவனாலே அருணாசலம்பிரகாசமடைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அழகையுடையவராய் விளங்குகிறார் அந்த ஸ்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லா க்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய்விளங்கும் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. ()

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும் அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும் அதில்சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய் குளிர்நிழலுஞ்சொரியுமின் வேரினீர்சொரிந்திடினதுபோற்
பூசனையருணைகிரிலேசிறிதும் புரியநடக்குமேயாயிற்
காசியேமுதலாந் தலமெலாம்பூசை கனம்பெறநடாததாமிலையே
வீசர்வாழ்ந்தத் தலமெலாம்பூசை யியற்றிலேவாவிர்பிடாதிருந்தேன்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதின்றுக்கிறமணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையுடையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசை குறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசை நடவாவிட்டால் மற்ற ஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை என்றவாறு. (௬௯)

நிலைதொழு மருணாசலந்தனி லிருந்துறைந்து நிலையமாய்ப்பிரிந்தோர்
தலந்தனைவிரும்பிநடந்தவர்முன்செய் தவங்களுமறந்தருந்தவருக
குலந்தனிலுதித்தோ ராயினும்புலையர் குணத்தவராயினுங்கொடிய
ருலந்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோ ருவமைசொன்னவற்குமிதொக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார்போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து வேறு இடமுயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து

ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன்செய்யப்பட்ட தவங்களுந் தருமங்களும்பிரயோசனப்படாது அவர்கள் நல்லகுலத்திற்பிறந்தவர்களானாலும் கீழானவர்கள் நல்லகுணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தாராவார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறுஸ்தலங்களைச்சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும்—எ-று. (௭௦)

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவர்க்கேதுவோ டெடுத்தினிதியம்பிக்
கன்றுமானமழுங்கரிகையுந்தரித்த கடவுளைக்கண்டிருந்தனனவனைச்
சென்றுசென்றிறைஞ்சிநெக்குநெக்குருகிச்சென்னிமேற்செங்கைவேரோட்டி
நன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச்சியாய் முனிவனிருப்பான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினது பெருமையை வந்த அம்முனிவர்களுக்கு இனிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து மான்கன்று மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரரானவர் களிப்புற்றிருந்தார் அந்த நந்திகேசுரரைப் பலதரம்வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் கைகளைச்சேர்த்துக் கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் முழுகித்தன்னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனைச்சொல்லுவாராம் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (௭௧)

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ திருவிருத்தம்-௭௧.

திருவண்ணாமலை.

பிர்மா-விஷ்ணு-இருவரும் பரமசிவனது - அடிமுடிதேடுதல்.

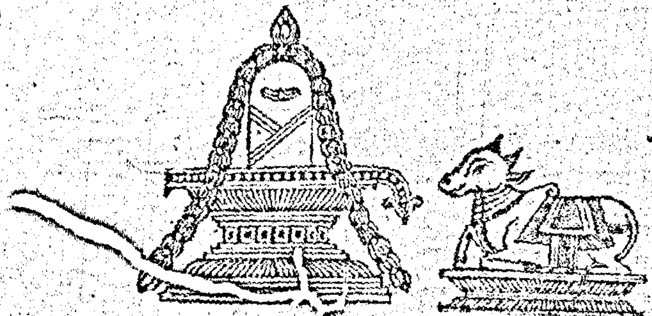

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையின்சிறப்பா
லந்தமாநகரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுட னதுமலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்ற மார்க்கண்டேயர் சொல்வார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினால் மனமகிழ்ச்சியடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய் இவ்வுருக்கொண்டதும் அது பின்புமலையுருவமானதும் — எ-று. (க)

அம்மலைச்சுடராதலைத்தெரிநிலாசயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும்விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட்கரியுரிபுனைந்திடுங்கடவுள்
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்.) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும்முடியும் அறியக்கூடாமல்பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருத்தமலைக்கு ஒத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையினது சர்மத்தைத்தரித்தருளிய கைலாசவாசராகி

ய பரமசிவனை வணங்கும்ப[illegible]ான செல்வத்தையுடையவரே யென்றுசொல்
ல அந்நந்திகேசர் சொல்லத்தொடங்கினர். (உ)

பஞ்சபாதகமொழிவனப் பதியிலேப்பன்னை
நெஞ்சினுனினைந் திடுவிறுமினைத்ததேபரமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தி யாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலறு மொழிக்குயேர்க்கென்னையேறிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்தஅருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சமா[illegible]கங்களைச்செய்
யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற்[illegible] புண்ணியமா
கி அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியு[illegible] வேதங்கள்முறையிடு
ம் அன்னையுண்டாக்குமல்ல சொற்களினாலே ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களு
க்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது—எ-று. (ங)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெனக்குமுண்டாகிகஞ்
சோகமோகங்கள் தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்தது மால்யர்க்காகப்
போசலிங்கமொன் றுனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இந்தமகா மியத்தைக்கேட்
குற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் துக்கத்தையும் [illegible]
கத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன் ஒப்பற்ற பெரியசோ[illegible]தியாய்பிரம்ம
விஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம் அளாவி வளர்ந்ததும் சாஸ்திரர்க்கும்யோ
சனைசெ கொடுக்கின்ற லிங்கமென்றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டது
ம் எனக்குத்தெரிந்த அளவில்கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (ச)

ஒடுங்குகாலினி லயனரிருத்திரன்மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்திசெறியே
யடங்கிடும்பர சிவத்தினிற்பரசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதாகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகல உயிர்களும் பிரம்
மாவினிடத்தில் ஒடுங்கும், பிரம்மா- விஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவார்விஷ்ணு
மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன்- சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார்
சதாசிவம்-விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார், விந்து-நாதத்தினிடத்திலொடுங்கு
ம், நாதம்-சத்தியினிடத்திலொடுங்கும், சத்தி-பரமசிவத்திலொடுங்கும் அந்த
ப்பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது
என்றவாறு. (ரு)

பரமசிவத்தினில் வருபராசத்தியாற்குடிலை
விரவிடும்பர தத்துவமடைவிலேவிரித்த

மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலே[illegible]தா
ரிமகன்படைத்திடவுறு நினைத்தனனத்திக்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாகநின்ற பரமசிவ
ம் உலகம் உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தச்சிவ
னிடத்திலேதோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னும் சத்திதோன்
றியது அதில்பெருமைபொருந்திய மற்றதத்துவங்கள் முறையே உண்டான
தாகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரியபிரம்மாவிஷ்ணு-ருத்திரன் மகேசுரன்-சதா
சிவன்—ஒன்னே ஒடுங்கியமுறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய பு
த்திரனாகிய பிரம்மாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில் எண
ணினார்—எ-று. (சு)

மரீசியங்கிரன்புலத்தியன் புலகனுன்மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதியெழு வருமினைத்தா
ருரியதக்கனும்வலப்பதம் பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி பிரம்மாநினைத்தவுடனேமரீசி-அங்கிரர்-புலஸ்தியர்- புல
ஹர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிற எழுரிஷிகளும் - பிறந்தார்கள் தக்கன்வல
துகால் பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகு மார்பிலிடத்தில் பிறந்தான் தருமதே
வதை முகத்தில்பிறந்தது—எ-று. (எ)

உன்றுமைந்தரின் மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
னன்னகாசிபனவர்பதின் மூவரைமணந்தான்
முன்னராகிய வதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

[illegible]யிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில்மரீசியி
னிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன்ஐம்பது பெண்களைப்பெற்று
ன் அந்தஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்றுபெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்
தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்
தார்கள்—எ-று.

இருமைசேர்திதி யிரணியவிரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்[illegible]னள் சிறப்புறுந்திதியெனுமினையாள்
தருணமை[illegible]ரி லிரணியன்பிரகலாதனனே
டருமை[illegible]ாகளைவரைப்பயந்தனளவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய தி
தியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சனென்கிற இரண்டுபேரையும் புத்
திரராகப்பெற்றாள் இந்தஇருவரில் இரணியன்பிரகலாதனை முதலாகப் பிள்
ளைகளைப்பெற்றான்—எ-று. (அ)

பிரகலாதனன்றவத்தில் மூவரைப்பெற்று
னொருவனைந்தரில் விரோசனன்மாவலியளித்தான்
பரவுமாவலி வாணனென்றொருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிந்தவனை யன்றொழுவிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரகலாதனன் றவத்தினாலே மூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியனென்பவனைப்பெற்றான் மாவலி வாணனென்பவனைப்பெற்றான் அந்தவாணனென்பான் பரமசிவனைப்பூசித்தொப்பிர்ம்மாதொழும்படியாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான்—எ-று. (௰)

தனுவளித்தவஞ்சம்பரன் முதலினோர்பதின்ம
ரனையதானவர்ப்பெற்றனள் சிங்கிகையனந்த
பனியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையவாங்கொருமூன்று பேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகை யறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய ததீசிரிஷியென்பவர் சம்பரன்முதலாகியபத்து அசுரர்களைப்பெற்றார் அந்தப்பத்துபேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கு இளையவள் மூன்றுபேர் அசுரரைப்பெற்றாள்—எ-று. (௰௧)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப்புதல்வரா வினதையுநயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக்கத்துருபணி யெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள் மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனுடகூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெற்றாள் விஷத்தைவொத்த கண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள்—எ-று. (௰௨)

அரிட்டையென்பவ ளிடத்திலேயரம்பையேமுதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கைசொல் முனிவ
னருட்டவத்திநிலெனன் னிரட்டிகந்தருவரையளித்த
ளருட்டுவாள்விழிக் கபிலைபாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலானபெண்கள்பிறந்தார்கள், இலங்கையென்பவள் முனியினுடைய சிறுமையினாலே பதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றாள், வாள்போன்றகண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்—எ-று. (௰௩)

அங்கிரர்சன பதிகள்காந்தருவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிர்மதிபுலத்தியன்றனையர்
பொங்கிராக்கதர் வானரர்கின்னரர்புலக
னங்குமைந்தரிம் புருடர்பின்விலங்கைபு மளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரர்-சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருவரைப் பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திர ரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தியர்-இராட்சதர்-வானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியென்பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார்—எ-று. (௰௪)

தருணராகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
ளிருவரோடுசெந் திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுசேர்வெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர் பின்னும்தருணம்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுவென்பவர் கவியென்பவனையும் சவுனகரையும்பெற்றார் இந்த இருவரைப் பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையும்பெற்றார் அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்—எ-று. (௰௫)

பரியதானதன் றேவிமுக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகியிந்திரியத்தையூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவரிருவருமவந்தார்
விரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன்றன்மனைவியாகிய சஞ்ஞைகைக்கு மக்கட்பேறு அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையா யோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த் துரத்த அவள் திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்போது சூரியன்தனதுபெண்குதிரையி னிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியத்தை ஊற்றவசிலசயாகிய அசுவினிதேவர்க ளிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின—எ-று. (௰௬)

கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாநமது செய்வினைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் முதற்சரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வெகுண்டவமுழங்கும்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வந்துவிற்போ யெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்ற வண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள்சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

* சரம்-நடையுள்ளனவும்-அசரம்-நடையில்லனவும்.

பழுலகமேழுமில மேழுபாலோர
நாதிமுதலேழுகிரி யாம்பல்கையியற்றி
வாழுமுயாயர்வையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிசெரண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராய் விஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையும் சுறுத்தமேகங்களையும் சத்தசமுத்திரங்களையும் முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து எப்பொழுதும்வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்க வலிமைபொருந்திய மரீசிமுதல்பிள்ளைகளைப்பெற்றேன் —று.

மைந்தராமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
இந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டிலுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகியபிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும் சந்திரசூரியர்களும் அசுரர்களும் கந்தருவர்-கிம்புருடர் - சித்தர்-கணநாதர்களும் தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் - பிரம்மதேவர் என்றவாறு. (௰௬)

எஞ்சதலிலாவுறவு னென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திகொத்தா
லஞ்சலில்சவட்பொறியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுகவரி [illegible]

(இ-ள்.) குறைவில்லாத சகலத்துக்கு நானேகர்த்தனென்பதையும் பிள்ளைதான் பிரம்மாவென்பதையும் மறந்துவிடுவாயானால் எனதுபடைக்காவிட்டால் நீயெப்படிகாப்பாற்றுவாய்கவலில்லாமலேழுலகிற தேர்த்திரமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்வார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (௰௭)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பன்
களிச்சிவட்டுன்னை குறித்திடுமுன்னோ
செப்பித்திகொத்திர ளுனைச்சருகுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறேமென்கிற மமதையைவிட்டுவிடு நீ விடாமற்போனால் உன்உத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனை யுண்டாக்கி இரட்சிக்கும் தொழிலுக்கு நியமித்துப்போடுவேன் என்னுடைய புத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படிவளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே இருப்பாய்படையுக்குள்ளே ஒளித்துப் போவென்றுசொன்னார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (௰௮)

விச்சைமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவர்சொல
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிவிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்தபடியாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியானவர் இட்டசாபத்தினாலே பத்துதரம் பூமியிலேபிறந்தாய் நீ அதைப்பகுத்தறியவில்லையோயெல்லாம் படைத்துப்படைத்து என்கைகள் காய்ப்பேறி எப்படிகறுத்துப்போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று. (௰௯)

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுனாயாதே
முந்தவொருநாணிகட் மூன்றத்தனையுனக்கு
தந்தையெனவோவலது தாயெனவோசொல
செந்தழலிலிறக்குகளை நீப்பகறியாயோ.

(இ-ள்.) வாராய் விஷ்ணுவேநம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே நானேவந்தானென்று நிந்தைசொல்லாதே முன்னாலே ஒருநாணிவிட்டதிலே பிறந்தாயென்று நிந்தைசொல்லாதே அத்தனை உனக்குத்தகப்பனென்று சொல்லட்டுமா அல்லதுதாயென்று சொல்லட்டுமா அத்தனை உனக்குத் தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையென்று சொல்லட்டுமா அச்சத்தால் உனக்குத் தலைமயானால் எனக்கு நீ வாராய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்புமூலையிலே விட்டதிலேபிறந்து முன்னிருந்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப் போடுகிறேனென்றார் பிரம்மதேவர்—எ-று.

வேதனிவைசொற்றன கொடும்பவைவெதும்பிக்
காதினுடனேதனம்பு கட்டினகபெப்ப
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டாங்கதொண்டே
யாதவன்மதித்தினன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிரமா இப்படிசொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்குஇரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைகளவிட்டுவெள்ளைசெலுத்தினதுபோல் மிக்க மிகுந்த சோபங்கொண்டு புகையெழும்பும்படியாகக் நெருப்புப்போல் விழிகள் ஆகாரம் வந்து என்றுயித்ததினாலேயென்று நினைத்து இவனுக்கு இந்தஅகங்காரம் வந்தது என்றுயோசித்துச் சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (௨௰)

வந்தவழிதன்னையு நினைந்திலேயனத்தேன்
றந்தையெனதன்னையென வன்றுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுவன்தர்பினமு தன்னையுணராதென்
பிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே.

(இ-ள்.) வாராய் பிரம்மாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்னுடைய நாபியைத்தாவென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லைதந்தைக்கானாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தைகளைசொல்லினையோ இனிமேல் இப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று. (௨௧)

கன்றமறுவுங் கயிடவப் பகடுதானு
மென்றனையராகவு மிகழ்ந் துயிர்குடித்தேன்
மென்றவொருதீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றிபுடனேயையு மறுத்தெறிவிலாரோ

(இ-ள்.) கோபத்தையுடைய மதுவும்யானைபோன்ற கைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா வென்னையிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன் பிள்ளைப்பற்றொரு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒருகட்டி கண்டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோ மநுஷர்கள்—எ-று. (உசு)

பித்தனுணர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தனெமக்கென் வன்மக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனையிந்தசமைகொண்டோர்
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்

(இ-ள்.) வாராய்பிர்மாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உன்னுடைய தலைகளி லொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையைமறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லமையில்லை உன்னை எப்படித் தலைவனென்று சொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டோனோ படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப்படைத்தாயென்றார் விஷ்ணு—எ-று. (உஎ)

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
விச்சையுளதானவனை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமராமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனை யழிக்கவறிதென்றே.

(இ-ள்.) வாராய்பிர்மாவே சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு அந்த அசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேனென எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாக விருந்தால் வெட்டார்கள் அப்படிபோல என்னை யான உன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விஷ்ணு—எ-று. (உஅ)

[illegible]ன்றொருவருக்கொருவ ரொத்தனையுரைத்தார்
[illegible]ன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
[illegible]வருத்தனர் செருக்கினர்சிரித்தார்
குன்றியகனற்பொறி கருக்கெழவிழித்தார்.

(இ-ள்.) இப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தைகளையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள், மூன்றுலோகத்தில் குதித்தார்கள், செருக்கினார்கள், சிரித்தார்கள், நெருப்புப்பொறி செருக்காய்விழுகிறதுக்கெனக் கண்களை விழித்தார்கள்—எ-று. (உகு)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுசடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிர்ம்மதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும் சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம் படீரென்றுவெடித்தது பலபலகிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல் உடல்நெளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம் வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்கள்கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (கூ௰)

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கினபகீரதிமுன் னானநதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும், உதிர்ந்ததுகள் உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடு அடுக்குக்குலைந்துவிழுந்து அளெழும்பியதுகள் கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன—எ-று. (கூக)

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக்
கோலியெதிர்குத்துகென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டாவில் சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டும்வல மாய்வருதன்மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர்மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடிஎழுந்து விரைவில் ஓடிவளைந்துஎதிராகநின்று குத்துஎன்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுத்திக்கொண்டு மிகவும் மடியைப்பிடித்துகுறைபோல அநேகவிசைசுழன்றுதிரிந்தார்கள் அந்திநேரமும் இருளும்வலமிடமாக வருதலையொத்திருக்கும்படி—எ-று. (கூஉ)

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றன திரிந்தனதிரட்டார்
தாருவகையைந்தன தழைந்திருளொங்கு
மேருவசையுக்கதெழு வேலையளறாக.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்ற சீவன்களும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்சீவராசிகள்போல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள். நிலையாகநின்றவிருட்சமலைகள் திரிந்ததுகள், திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்ததுமகாமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறானதுகள்—எ-று. (கூஙு)

அந்தமுடிவெல்லைதவி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுணைக்கு

முந்தியவ னுரைத்தபின் மொழியும் கேட்ட
வந்தவரவே றென வடுத்துரை செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும் அதாவேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்குமுன்னே தேவேந்திரன்றான்பட்ட துன்பங்களெல்லாஞ் சொல்லிப்பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத்தேவர்கள் சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௩௪)

ஆரணனு நாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரோரணியவேறுகதி யில்லையெவருக்குங்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவிஷ்ணுவுமாகிய இருவரும்பூமியில் மிகுந்தயுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப்பிழைக்கத் தக்கதுமார்க்கம் வேறேயில்லை எல்லாருக்குங்காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைச்சொல்வதே காரியமென்றுசொன்னார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௫)

காயகனிசைத்துயினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதீராய்
தாயனுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்தபின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோரும் போய்ச்சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர் போன்றபாதத்தைத்தொழுது மங்கைபாகனேவஞ்சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும் பிர்ம்மாவும் சண்டைசெய்வதனால் வருந்துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத்தாயே துணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௬)

உருப்படுசகட்டடிக ளுற்றவினின்மீதே
யிருட்பிறப்பினை யிருப்பினையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்.) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையுமாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தையநுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உன்க்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலிற்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௭)

புழுக்குடையுடற்சுமைபொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சையுருவோனே

முழுக்கடலிடத்தின் முழுக்குறினுமாறு
வழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்.) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்து கொண்டிராநின்ற உடற் பாரத்தைப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங் கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியேபெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாததும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயும்மைச்சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனனை னைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமல னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள்புகழ்ச் துஸ்தோத்திரஞ்செய்யும்போதில்சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின் மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலுமெள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்கும்சுவாமிஇதுஅறியமாட்டாரோ அறிவார்—எ-று. (௩௯)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரெலா மமரரெலாம்பயந்தவிர்நாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திலுறுமயனும்பகைமைதீர
வடுக்கியிடும்புவனமெலா மடுக்கழியா திருக்கமனத்தருள்வதாகி
தடுக்கரியதழலுருவாந் தொருமலையா யிருவரையுந்தடுப்பதானான்.

(இ-ள்.) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும்பயந்தைநீங்குமபடி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கின்றபிர்ம்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகையைநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கவும் கிருபைசெய்வதாய்த்தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இந்த இருவரையுந்தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்—எ-று. (௪௰)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாகவதன்கீழ்ப் பருவேரோடிப்
பூதலத்திற்கிளைத்திமையோ ருலகெல்லாமலர்ந்துமலர்ப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்து பெருவெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொருகனகமேரு வடுத்ததெனவளர்ந்ததுமாலே.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்குச்சல்லிவேராகவும் அதன்கீழ்பருத்தவேரோடி பூமியிற்வெளிதாய்கிளைத்துத்தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்ம்மலோகத்து முகட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்கு அப்பாலிருக்கிறபெரியவெளிக்குமேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது—எ-று. (௪௧)

முகிலைக்குறெடுங்கடரிவி புரவிபுலவாவுலகமுழுதுமோடிக்
கிளைக்குமணியிருளகற்ற வேற்றிவைத்தவிளக்கெனவே கிளர்கலையாலே
மணக்கவொலாமளப்பரிய வடவைக்குழல்பரந்ததெனவரத்தமான்த
திளைச்சுமெழுகிரிகளெல்லா மதுவெரிந்தசிறுபொறிபோற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்.) உதயமாகிறெடுக்காரம் கிரணங்களை வீசுகின்றசூரிய னுடையதே ரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஓடிக்கிளைத் தல் நீலமணிபோலும் கரிய இருளையோட்டுகிறதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப் போற்பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகா க்கினிபரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறத்தைப்பொருந்த சத்தகுல பர்வதங்களெல் லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிக ள்போலச்சிவந்தனகள்—எ-று. மாது-ஓ-அசைகள். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

வாணக்கண்ணழ லாயதுகண்டமலரோனும்
காணக்கண்ணனு மஞ்சியநன்றூர்கணகானார்
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக் கெளியானேயெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படிஆகாயபரியந்தம் அக்கினிசொருபத்தைக்கண்ட பிர்மா வும் வேதுஞானத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு நடுங்குகின்றார்கள் ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொ ருந்திய ஊனமாகியமுகத்திற் கண்ணுடையவர்காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம் முடையபரமசிவன்—எ-று. (சங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலனவிடவரியசடரினைக் கண்டிருவருமாய்க் கவலையாகு
மெண்ணிலிதனடிமுடியையறிபவரே பெரியவரென்றிசைத்தரிக்க
மண்ணினடியறிவனெனப்பணிவிடையிற்றாக்கரிக்கோலவராகமானான்
விண்ணின்முடியறிவனெனவெகினவடி வெடுத்தயனும்விண்ணகுபோனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இத்தமலைபோலிருக்கிறதென்றுஅ றியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்பத்தையுடை யவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிந்தவரே பெரி யவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசர்ப்ப த்தில் நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணுவினிந்தமலையினடியை காணநிற்றுவருகி றேனென்று வராகரூபமானார், இந்தமலையின்சிகரத்தைக் காணுகிறேனென்று பிர்மாவும் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சச)

பொற்றாமரைக்கணத்தி னுக்கா யிரங்காதம்பறந்தயனுர் விரைந்துபோனார்
துத்திபாரவெடுத்தபுவிகளைத்தினுக்காயிரங்காதம் துளைத்துப்போனு
ரத்தகையோர்செயுதுகளைகலிற் கனகமணிநெடும்புட்டுக் கருகிலோடு
நித்திலப்பொற்றுண்டிகையு நீலமணிக்குண்டிகையு நிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அளைச்சனத்தில் பிர்மா ஆயிரங்காதவழிபற ந்து மேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியைஅளாவெக டியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுமேற்போனார் அ வரப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலைதங்கமயமாகிய நட்டணைப் பூட்டையுடையபோ லவும் அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத் தோண்டி போலவும் முத்துகளிழைத் திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவு மிருந்தது என்றவாறு. (சரு)

பூவுலகையரியகன்று கிழுலகின்முறைமுறையே புகுந்துபோந்து
காவலுறுமாவலிதன் போகவதியெனும்புரமுங் கடந்துமேலித்
தேவர்தொழும்பாஞ்சுடர்வா னாடகேசரங்காத்துஞ் சிரத்துப்போற்றி
மூவுலகைமுதலளந்தோ னேழுலகளந்தமதன் முடிவுகாணான்.

(இ-ள்.) வராகஅவதாரம் எடுத்த விஷ்ணுவானவர் பூலோகத்தைக்கட ந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகத்தையும் முறையே துளைத்துக்கடந்துபோ ய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிறபோகவதிபட்டணத்தைகடந்தாண் டி அப்புறம்தேவர்களனைவரும் பிர்மசொருபம்விளங்காநின்ற ஆடகேசரத் தைக்கண்டுகைகளினாலும் சிரசினாலும் வணங்கிமுன்னே மூன்றுலகத்தையும ளந்தவர் இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக் காணாமற் போனார்—எ-று. (சசா)

வளர்ப்புடையபிறை ... பருப்புகழயவில்தபோல் மழுங்கிப்போகக்
குளம்புயுபுருகநுனியும் பிறைத்தே மாசையைப்போற் குறைந்துபோக
வளப்பரியதுயரின்விழுந்தொருநாளுண்டொழிந்ததற்பின் ஞானவாழ்த்தி
யிளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமற்றெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினனே.

(இ-ள்.) அப்படி மகாவிஷ்ணு வராகரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வ ளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும்தேய்பிறை போல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும் குளம்புகளும் முகத்தினுனியும் தே மொசைபின்பு எப்படிகுறைந்துபோயிற்றோஅப்படித்தேய்ந்துகுறையஎண்ண க்கூடாத துக்கசமுத்திரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந் தேடியுங்காணாமல் பின்புதெளிவுவந்து இதுசிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவரைத் தியானஞ் செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீங்கித்தன்னுடைய துக்க சமுத்திரத்தையும் மூலகத்தையும் தாண்டிவந்தார்—எ-று. (சஎ)

தம்போனமுதற்றடக்கத் தழற்பிழம்பாயெழுந்தவத்தத் தலைச்சார்ந்தா
னம்பாதவிதன்முடியி னளவறியானெனமனத்தி லையந்தீர்ந்தா
னம்போருக்கரியானைச் சேயானைத்தனதுவிழி யுனத்தோடே
மைம்போதைப்புனைவானைப் பலகாலும்பணிந்துருகிப் பரவிநின்றான்.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிர்மாவுக்கும்வந்த கலகத்தை நீக்கும்படிக்கு அக்கி னிசொரூபமாக எழுந்தலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிறபிர

ம்மா இந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயஞ்செய்து கொண்டு கம்பாதமநுஷர்களுக்கு அரியவரை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அரமாக யிருக்கிறவனாத தம்முடைய கன்றாகிய புஷ்பத்தோடு அழகிய புஷ்பங்களை த்தரிக்காநின்றவனைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினர் விஷ்ணு—எ-று. (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாரிவன்செய லிருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னாகாசத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினி மலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப்பறந்த பிரம்மா ஆகாசத்தி லே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினர்—எ-று. (௨௯)

கீறியேயண்ட கோளகைகிழற
வேறினாறாயிர மாண்டுமேவினு
ஊறுநாறாயிரக் காதநோக்கினு
மீறிலாவிருந்தாள் வெரியின்றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுங் கிழிப்படக்கிழித்துப்பறந்து நாறாயிரம்வருஷந்தேடினர் அப்படி அனேகநாறாயிரங்காதந் தாண்டிப்போய்ப்பார்த்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவே யிருந்தது அக்கினித்தூண்—எ-று. (௩௰)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதாயிடுக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினானிவையிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரம்மா அன்னமாய்ப்பறந்து போகிறபோது சிறகெல்லா முதிர்ந்துபோயின விசையும் அடங்கியது குறைவில்லாதநாக்கமும்பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல்தானொருவனானபடியினாலே பிரம்மா இவைகளை மனதிலெண்ணினார்—எ-று. (௩௧)

அரியனாலிதனடி யறிந்தாயினுமோ
ஒருவுருஇடையிலே திரும்புமோவென
அரியதாகிய துயருசலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுசிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமகாவிஷ்ணு இந்த அக்கினிமலையினுடைய அடியைஅறிந்து திருப்புவாரோ கொஞ்சந்தூரந்தேடி இனிமேல்கேட்கமாட்டாதென்று திரும்பிவருவாரோ என்கிற துக்கமாகிய சஞ்சலமிருந்தபடி நெருப்பிலேயிட்டமெழுகு போலிளகிய மனதையுடையவராகிய பிரம்மதேவர்—எ-று. (௩௨)

அரிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வனைக்குமிவ் விடர்க்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக் கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேன் அன்றுமுதல் இன்றையவரைக்கும் வெகுகாலமாய்த் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தையடைந்தார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (௩௩)

எய்தினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணையிறிதிலை யென்றுதேம்பினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலும் திரும்பிப்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங்கூட அநேகமாசையாகப்பார்த்தேனென்று பொய்சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒரு துணையுமில்லையேயென்று விசனப்பட்டார் அந்தச்சமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்றுமேலேயிருந்து இறங்கப்பார்த்தார் பிரம்மா—எ-று. (௩௪)

இம்மடலெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலினைத்தன் கரமேற்றனன்
செம்மறன்முடியில்வீழ் செம்மலர்க்கையான்
மெய்ம்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிரம்மாவுக்குச்சமீபத்தில்வர அதைக் கையினாலேபிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்து தவறிவிழுந்த தாழம்பூவானபடியினாலே மெய்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—எ-று. (௩௫)

ஏரணிகைதையே யிங்குநீவரும்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
லாரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து யிங்குவந்தாயென்று பிரம்மா கேட்கப் பிரம்மாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியது—எ-று. (௩௬)

தாழ்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
னூர்பத்தாயிரம் வருடமண்ணினே

னேற்ப துவிநிகவென் விசைப்பவொகனேரனையப்
பார்ப்ப தாயிடுத்தயன் பகர்வதாயினான்.

(இ-ள்.) சொன்னதமாலை பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடிமேலிலிருந்து விழுந்ததாம் நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாக வந்தேன் இன்னமுமான் பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடுவருகின்றேன் என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம் விடென்று தாழம்பூசொல்லப் பிரமனாகலர்மியைத் தேடுகிறதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௫௭)

அன்னியனாகதையே தானையுமாய்நமக்
கின்னமுமலையரு இடுக்கணீக்கரு
யுன்னினுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனு னனுமல்லவே.

(இ-ள்.) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீயெனக்குத் துணையாயிருந்து காலின்னமுஞ் சேடியாவியாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினையுன்னைப் பார்க்கின்றுமுயிர்போன்றதுணையும் உறவும் வேறில்லை நானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியு மல்லவென்று சொன்னான் பிரமதேவன்—எ-று. (௫௮)

காமமோகான்முக னுனுமாலுமா
யேமமாகிதங்கள் விசைக்கவெண்ணினேம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்யனத்
தீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்.) என்பெயரோபிர்ம்மா நானும் விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்து கொள்ளவெண்ணினேம் பூமியின்கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன் தேடப்போனான் பாவியாகிய நான்முடியைக்காண வெகுநாள் தேடியுங்காணகிலேன்—எ-று. (௫௯)

அடிதலைவரவிரு வருகொடென்பய
னெடியவனின்வரவிரு விணைத்தசெய்திறத்
படியளந்தவனுடன் பகைவயாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்.) ஆதிபர்மமாக நடந்த சமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசவுதாருற்பலனென்ன திருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினாலே நினைத்த காரியமுடிந்தால் என்பயன் பூமியையளந்த விஷ்ணுவினுடன் பகைகொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தப்பிர்ம்மாவானவன் உடையமுடியை யறிந்தானென்று நீ சொல்லவேண்டுமென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான்பிர்ம்மதேவன்—எ-று. (௬௰)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும்பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவரோ நண்புவேண்டினர்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவேகேள் இது வஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளாதே யாதொருதுன்பத்தையடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அதுநீங்குதற்குப் பெரிதாகியபொய்யைக்கூடச் சொல்லலாம் இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னால் சிநேகத்தைவிரும்பினவர் விஷத்தையுந்தின்ன இசைவர்—எ-று.

உன்னை என்னும்செய்வனெச்சம் உண்டு எனச்செய்தெனெச்சமுருத்திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மைதொக்கின்றது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. (௬௧)

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேயிரி
தெண்ணுவதொழிகென விசைந்துபோந்தது
விண்ணினுமிருந்துகீழ் விரைந்துவேதியன்
றண்ணுலகளந்தமான் மருங்குநண்ணினான்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய முடியில்வாழ்கின்ற தாழம்பூவே வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் இதற்குடன்படென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில் பிர்ம்மா பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

சீதரா கேட்டியென் வரவின்செய்கையைக்
காதநூறாயிரங் கணத்திலேகடந்
தாதியான் முடியதிங் கறிந்தேனென
வோதினான் கைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்வரவைக்கேள் ஒருகோடியிலே நூறாயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடைய சிரசைப்பார்த்து வந்தேனென்று சொன்னான் தாழம்பூவும் இதைப் பிர்ம்மா பார்த்தானென்று சொல்லியது—எ-று. (௬௨)

அருசிவபூசையாரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரி வெடித்ததுவெடித்துலவ வக்கினி வாக்கினைமேயா, ருக்கணர்திகைக்கவிறு கக்கினவருக்கனையுருக்கிய தெனக்குருதிநீர், செக்கசொலிமட்கிடமுருக்கிதழ்கறுக்குமெய்சிவப்பொளி வெளுத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடைமுளைத்தவனுன் முகத்திலவன் முப்புரமெரித்ததைகயே.

(இ-ள்.) அப்படிபிர்ம்மாசொன்னதட்சணமே அக்கினியமலை படீரென்றுவெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தில் ராட்சதர்கள் அவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்கில் இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படிரத்தஜலத்தைக் கக்கினதுகள் செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போகும்படியாகவும் முருக்கம்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒருருவுபொருந்திய நிறமாக விபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த் தோன்ற அந்த வெடிப்பிலிருந்து பரமசிவன் எழுந்தருளினார் முப்புரத்தை எரித்தநகைப்பு அவர் முகத்திலேவந்தது—எ-று. (௬௩)

முண்டகவகக்ஷையின்மொழிந்தவுனாகன்றென மொழிந்துக்கை கொண்டகாவே, அண்டபகிரண்டமு நடுங்கின வொடுங்கின வடங்கி னவிடிந்தசுடரெலாம், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தனவிறந்தன குறைந்தனவிறைந்தன குலா, லெண்டிசைதிரிந்தன ஈசிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலேசொன்ன சொல் நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின சூரியர் [illegible]னுடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள்மறைந்தனகள் சிறந்து நிலையாயிருக்கிறதுகளெல்லாம் இறந்ததுகள் நிறைந்த வைகளெல்லாம் குறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்ததுகள், மரங்களெல்லாம்கரிந்தும் பொரிந்தும் எரிந்தும்போனதுகள்—எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரருஞ்சினர்
குழிந்ததுநிலமெனக் கொள்ளையாய்மலர்
பொழிந்தனர்நெடியவர்க குவகைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிர்ம்மா இன்றே அழிந்துபோனா [illegible] பயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளை [illegible]மாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷம்வந்தது பி[illegible]க்கு முன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள் நீங்கிப்போயிற்று என [illegible]வாறு. (௬௬)

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினு
லாடினன்றேடினன் னளவிடாமுதற்
கூடினனெவ்வரங் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கி னிமலையினிடத்தி[illegible]ருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினர், வந்தனஞ்செய்தார் பரவ[illegible]கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினர் காண்குறிக்கிலும் ஓடினர் யாவர[illegible]லும் அளவிடக்கூடாத இந்தச்சுவாமியைத்தரிசித்துக் கூடினேன் [illegible]விகாவென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார்—எ-று. (௬௭)

ஆசையாலுருகுமவ் [illegible]ரிதனன்புகண்
டீசனும்பலவரமினி [illegible]னன்
வாசமாமலரவ னுனக்குமண் [illegible]ளிமேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவெ[illegible]ன்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியி[illegible]லே தேவ[illegible]டருகா[illegible]ன்ற விஷ்

ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்ட வரங்களெல்லாஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார்சுவாமி என்றவாறு. (௬௮)

கைதவமேயிவனெறி காவுநீயுனா
செய்ததாற்றீண்டிலே மென்றுநீர்த்தன
னெய்தியமுனிவர்கள் டேட்கிரான்முகன்
மெய்தளாயுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினன்.

(இ-ள்) வாராய்தாழம்பூவே இந்த பிரமாவினோடு சேர்ந்துபொய் சாட்சிசொன்னபடியினாலே, உன்னை இதுமுதற்கொண்டுநீண்டே[illegible]ன்றுசொன்னதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார்த்து வெட்கமெடுத்துப் பிர்ம்மாவானவர் தன்னுடைய தேகம்பூமியிலே நன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தான் என்றவாறு. (௬௯)

கலிவிருத்தம்,

பொடிமுடியதழலேபகர் புலையாணவமலமாஞ்
செடிமுடிவகையாலேயுழல் சிறியேனொருபொருளே
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடியேதனிமுதலேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்

(இ-ள்) நீறுபூசிய நெருப்பையொத்தசுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய ஆணவமலமென்ற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினாலே அவிவேகியாய்த்திரியாநின்ற சிறியேனொருபொருளே உருவமானவரே ஆகண்டவெளியானவரோ நா[illegible]துவேதமானவரோ நான்குவேதத்தினுடைய அந்தத்திலிருக்கின்றவரோ, ஒப்பற்றமுதலாகியவரோ, கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம் கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (௭0)

எங்கீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெங்கீரதுவாறேவுடன் விளாவப்புனலுண்டே
யின்னீர்மையிதென்றுவுல குயிரெப்படிநிகழும்
முங்கீர்விடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்

(இ-ள்) எல்லாநதிகளினீரும் சேர்ந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங்காய்ந்து வெந்நீராய்ச்சுட்டால் அதையாற்றுகிறதற்கு வேறேசலமுண்டோ உமக்கேஇப்படிப்பட்டகோபம் வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற[illegible] வாசிகள் எப்படிப்பிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலேபிறந்த காலவிஷத்தை யுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம்கோப[illegible] யவேண்டாம்-எ-று.

பிறையேபுழுதியேயுனா பெண்ணேபிறவானே
நறையேயறுமலரேயென நாலுவிதமாவை
பொறையேயிருநிலனே பொழிபுயலேவியவிசையே
முறையோபலமுறையேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்

(இ-ள்) [illegible]ன்றுமபிறையாகியும், பூரணச்சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும், ஆணா[illegible]யும், தேனாகியும் புஷ்பமாகியும், மகளாகியும் திருணாகியும் பலவுருவத்தைப் பெ[illegible]கின்ற [illegible]மாகியும், சொல்லாகியும். சத்தமாகி

யும், மற்றும் நானாவிதரூபமாகிய மிருக்கின்ற மூர்த்தியே உமக்குமுறை யோமுறை என்னைக்கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம்-எ-று.

வெம்மைச்சாமலராகிய வில்வேட்டுவனன்றே
கொம்மைத்தலைமதவாறெழு கோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றே கொலைசெயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொருபொருளாயெனைமுனிவேல்

(இ-ள்) மிருத்தவெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களை யுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே, தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட ஏழு [illegible]தலையையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகியயானையல்லவே, அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய யமனல்லவே, திரிபுரமல்லவே, நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்ய வேண்டாம்—எ-று. (௭௫)

அரிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலேவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயினைமொழிவான்

(இ-ள்) யாவராலுமறியக்கூடாத உம்முடையமுடியை யறிவேனென்றமாத்திரத்திலே பட்சியுருவமானேன் இனிமேலோ துக்கத்தை அடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில்கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லியசனப்பட்டபோது மறுகக்காய்ந்த குளிர்ந்தனலைப்போலச் சிவன்சந்தோஷமாய்த் திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார்-எ-று. (௭௬)

அம்போருகவஞ்சேவினி யிங்கித்தலமறையோர்
தம்பூசனையுட்பூசனை யாகித்தமனியமாந்
தம்பூந்தவுலகேழையும் விதியென்றருள்செய்தான்
கம்பூர்கடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடவுளுளன்

(இ-ள்) வாராய்பிர்ம்மாவே இனிமேல் நீபயப்படாதே பூமியில்பிராமணர்களுக்குச்செய்கிறபூசை உன்பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகியமகாமேருமலைதாங்கும் வழுளுகத்தையுமெப்போதும்போல்படையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள்தவழாநின்ற சமுத்திரத்தின்விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்-எ-று. (௭௭)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங் கொடுத்ததனால்யோசனைமுன்றெல்லைதாம்
சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாகப்பொலிகவிந்தச்சோதிதானும்
இற்றுருவமலையாகி வாமுதவக்கட[illegible]பேரின்பஞ்சிறந்தகர[illegible]
முத்திதனைத்தகையாமலுதவுமித்த[illegible]ணைபுரிமொ[illegible]புராணம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள்பிர்மாவிஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தஸ்தலத்திலே அநுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினாலே இந்தத்தலத்தைச்சுற்றிமூன்றுயோசனைதூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக இருக்கவேண்டியது இந்தச்சோதிமலையானது சிறியஉருவத்தோடும் கூடியமலையாகக்கடவது பேரின்பஞ்சிறந்த மோட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்றுபேயராம்-எ-று. ()

வாதைபடுமிந்திரனுமிமையவருமினைக்கவவர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினித்தலத்தைநினைப்பவர்க்குப்பிறப்பிடும்பையகற்றுவோமிப்
பூதலமுமித்தலமும்பிரளயத்துமழியாதபொற்பதாகி
மோதியகாற்றடைந்ததிசை சராசரங்களனைவையுமுயர் முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்ததேவேந்திரனும் தேவர்களும் நம்மை நினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம் ஆனபடியினாலிந்தத்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப்பிறவித்துக்கத்தை நீக்[illegible]வோமிந்தப்பூவுலகமுமிந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்றவாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்—எ-று.

வையகத்திலரியதவம் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவித்தத்திருநகரி லவதரிக்கவரந்தருவோஞ்செய்ததானம்
மெய்பெறவொன்றாயிரமாம் வளருமிதில் கொடும்பாவம்விளையாதிங்கு
ஐயமெனவுணர்வார்க்குப் பாதகிட்டாதுநமதாணைதானே.

(இ-ள்) பூமியில்அரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கும் இனிமையான மோட்சத்தைக்கொடுக்கவிரும்பி ஜோதி சொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தில் அவதரிக்கவரத்[illegible]க்கொடுப்போமிதில் ஒருதானம் செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்[illegible]யாகும் இந்தத்தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாது இதைச்சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு மோட்சங் கிடைக்கமாட்டாது நம்முடைய ஆணைப்படிக்கு என் அபிப்பிராயம்—எ-று. (௭௮)

அண்ணலிவைமொழியளவி லழுதனாணமதுகுறுகியசலமாகி, வண்ணநெடுஞ்சுடர்விரித்துவிளங்குதல் கண்டயன்றிருமால் வணங்கிச்சொல்வார், விண்ணவர்க்குமெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்கெதிர்குறுகி விழிக்கட்போகா, தெண்ணரியசுடர்களெல்லா முட்கரந்தமலையாக விருக்க வென்றார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னளவில் அக்கினி மலையானதுகுறுகி ஒருசிறியமலையாய்ச்சிறம்பொருந்திய அநேகப்பிரகாசம் விரித்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் சுவாமியைவணங்கிச்சொல்லுவார்கள் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கு மிந்தமலையின்சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமறைந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்—எ-று. (௭௯)

அன்னமிசை வருவானுங்கருடன்மிசைவருவானுமலமூர்த்தி, வன்னியொளிமறைத்துமற்றை மலையாகவிருந்திடியனை மலையாச்செய்தார், சென்னியிலேயொருசோதி யனுதினமுந்தெரியவருள்செய்வாயென்று சொன்னுமந்தவழியற்க்கா லிமையவனுமிறங்கியினைவசியம்பலுற்றார்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமாவும் கருடவாகனத்தி லேறுகின்றவிஷ்ணுவும் மலைதானாகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மற்றமலைகள்போலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க அப்படியேமலையுருவாகச் செய்தாரித்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எவர்களுந் தெரியும்படியாகக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிச்சொன்னதொண்டர்களுக்காக இங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார்-எ-று.

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா ளொருசோதி மலைநுனியிற் காட்டுவித் தேமும், வாய்ந்தவந்தச்சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லாதுலகின் மல்கிவாழ்வார், பார்த்தவர்க்குமருந்தவர்க்கு மிடையூறுதவிர்த்து பணிந்தோர்கண்டோர், கோத்திரத்திருபத்தோர் தலைமுறைக்கு முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்) வாமென்றசொன்ன பிரமாக்களே கார்த்திகைமாசத்திலிருத்திகைநட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம் அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இச்சோதியைக்கண்டவர்களுக்கும், அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறுசெய்தவர்களுக்கும், இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கு முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலர்-எ-று. (௮௧)

பிணைபவமறுக்கல்ல மருந்தாகுமதற்கு மலைமருந்தென்றோர்பே ரருணைவடிவாதலின லருணகிரியெனும்பேருடை யதனையார்பால், தாலியிலேயுணர்ந்தவர்க்கு முக்கோடியஞ்செழுத்துச் சலித்ததாமெல், திருவுலவுமிடத்திலறவளிசைசங்கமிழுந் திறந்தியவாசிசப்பதானே.

(இ-ள்) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குவதற்கு மருந்தானபடியினாலிந்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிவப்புநிறமானபடியினாலருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதை ஒருதரம் பூமியிலேசொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச்சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்யவிஷ்ணுபிரமாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (௮௨)

அதித்தருணகிரிபானேயுனக்கு விண்ணவ ரலறுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலது திருமுடிக்கு மணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திசைமுயிடற்றுனைக திர்களன்றி மணித்தீபங்காட்டுவாரார் [மூர்.
எடுத்தினநற்சிப்பூசைசெய்வதெங்ஙனமோ திலிங்கவடிவெடுப்பாயென்.

(இ-ள்) அருணாசலனே மலையாகியவுனக்கு ஆகாயத்திலின் மழைபெய்யாவிடின் மஞ்சனமில்லாமல் சலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நட்சத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வேறேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியசந்திரரேயல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்தமலையினின்றுமொருசிவலிங்கமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ()

அன்னதுவைபிருக்குதுக்காமிருந்தி லிருக்கியுமென்றசலம்புக்கா
செங்கிலமுப்புகழ்வதெங்கோர்சிவனுருவ மூனாந்ததுகளடிதைந்தியேத்தி

யன்னியபூசையையொழிந்து பரவசமாய்ப மிழ்ந்தாடி மயலைக்கடவித்
தன்னிகரில்கோபுரமுமண்டபமுமவிமானமுந்தசமைப்பித்தார்கள்

(இ-ள்) அப்படியேயிலிங்கமாகிறேனும் பக்தியுடன்பூசியுங்களென்று சுத்தமலையினுள்ளே மறைவுகொண்டுசென்றார் அந்தத்தேசமும்புகழும்படியவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயமென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பிலாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்தியமதிலுஞ் செய்வித்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அழியாதவனைகளுந்தீர்த்தமூன்றுமாற்றுபதுங்கண்டமுருசெய்தார்
வழியாகிர்ச்சரகியுஞ்சுரதருவுஞ்சேனிச்சுநாமமானை
வொழியாமலிமையவருமிருடியருமணிதமொனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமிணையகவிசைகையராயசம்பவயுமேவினார்.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் அழியாதவனமுள்ளநகரமும் மூன்றாயிரத்து ஐம்பத்தைந்தாகிய தீர்த்தமும் உண்டானதுகண்டமுருசெய்தார் அழியாதஜலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருக்ஷமும் இணையதாகும் மானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதருபங்கொண்டுவந்துபிறந்தார்கள் விருப்பமொன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பையர்கள் பிறந்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

காலைமேலுமூழியவழியுந்நிந்திச் சிவந்தசடைக்கட்டிக்கொ
மேலணிக்குகண்டிகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தகந்த
மாலையினுஞ்சிவபூசைபுரிந்தன்றுமலையதனைவலங்கொண்டேத்தி
வலவொருபதிருவலாமிரண்டுகழித்ததற்பின் விடைபெற்றாரே

(இ-ள்) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேமுழுகி மாவிரதித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை உடம்பெல்லாந்தரித்து ருத்திராக்ஷமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினுடனும் மாலையினும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினொருவருடம் அனேகதரம் செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்பதிக்குப்போய்த் தங்கள் பதியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௮௬)

ஈதிகாசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்மயிலைமலையாசைபோயிற்
ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாசைபோயிற்
றீசனுக்குமக்கமலையினுவாயின் வெள்ளிமலையினிமேலென்றுந்
தீசனுக்குநகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்றுந் (ஞ
காசிமுதலெவித்தலைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கனகாடு
மாசகன்றகதிர்தோன்றவொளிமிபுக்சவுடுக்கணம்போல் வளைமேயக்

(இ-ள்) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலம் உண்டானபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்த மலையே மகத்தாகும் வெள்ளிமலையிலுமே லாசையுண்டாகுமோ என்றுதென்னாயின் வெள்ளிமலையின்மே லாசையுண்டா பொன்னுருநங்கொள்ளுமாயின் எழுஸ்தலங்களும் தேவலோகங்களும் காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுஸ்தலங்களும் தேவலோகங்களும் நட்சத்திரங்கள் சூரியனுதயமாகப் பிரகாசிப்பது நட்சத்திரங்கள் மூம்குற்றமகிங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்கள் போல் ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (௮௭)

அரியயனுமனவிடுநற்கரியமலை தீபுவைக்கவரிதென்றுஞ், தெரிய
வுனைக்குறித்தபடிநிதினைத்தே ளினியுனக்குத்திருமேனிதென்றும், வரி

கைசிபெறுமார்க்கண்டமுனிவரிருந்து பணிந்துமைமாலை மலையிற்றேன்று, புரிபலினிடங்கைவந்த கதையாமுமைத்தருளுகெனவுரைப்பதானன்.

(இ-ள்) நந்திகேசுவரர்மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும்பிர மாவும் அறிதற்கரியதாகிய திருமலையினது சிறப்பை யென்றுல்சொல்லுத ற்கரியதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் நீரறிவுக்குத்தெரியு ம்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் வரி சைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமிபார்வதி யானவள் இமயப்பர்வதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும் சுவாமியையோ க்கித்தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென் கேட்கச்சொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவது-திருமலைச்சருக்கமுற்றிற்று. ஆக-திருவிருத்தம்-௱௬௪.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது.

பார்வதியார் திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதி னொருவரொருவரெண்மர் திசைக் கிசைவர்பணிநா டினர்வோர்கின்னரர்கிம்புருடர்சித்தரியக்கரிமை யவர்முனிவர்கிளைஞு ன்னோர், மன்னுமலரயன் திருமால் கலைமடந்தைமலர்மடந்தை மகிழ்க் அருமுதல்முன்னவனைமிகழ்ந்துதக்கன் முடியாதபெருவேள்வி முடிக்க லுற்றான்.

பொருவகதை.

கேளும்மார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலேபிர்மாவினிடத்திற் பிறந் ததக்கனென்பவன் அரிய தபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு மிகவும்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்திலே பார்வதியான

தன்னிடத்திலே பிறக்க அந்த அம்மனைச் சுவாமிக்குங் கலியாணஞ் செய்துகொடுத்து மாமனாகும்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறகோபங்கொ ண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வைய டையவேண்டுமென்று

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் பதினொருருத்திரர்கள் சத்தரிஷிக ள் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் நாகலோகத்தார் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்றபிர்மா விஷ்ணு சரஸ்வதி இலட்சுமி மிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்து சுற்றிக்கொள்ள எல்லோ ருக்கும் முதல்வராகிய பரமசிவனை நிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயா கஞ்செய்யத்தொடங்கினன்—எ-று. (க)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்க விடையருளென் றிறைக்கிறைவிவிசைத்தா ளெந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீ தெனைவேண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளைநகைபுரிந்துகடிதுசென் றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந்தந்தைமகந்தொடங்குகள த லத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம்பண் ணுகிறதைக்கேட்டு சுவாமீ என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியை ப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தரவு கொடுமென்றுகேட்க அதற்குசுவாமி யானவர் உன்னுடையதகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தி த்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமீ என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்க வேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்த அம்மனைப்பார்த்து ந கைத்து நல்லது நீபோய்ச்சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுசொல்லப் பார் வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப் போனாள்—எ-று. (உ)

தாயனைக்கண்டடிதொழுதா ளவடமூவாதிருந்தனடன் றந்தையான தீயவனைபபணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்த செயலைநோக்கிப் பேயிருக்குஞ்சுடலையெனப் பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள் பெருவாழ்வெ ன்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறிந்தான் மன்னைபாகன்,

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய் தன்னு டையதாயைவணங்கினள் அவள் இந்த அம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ் சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனை வந்த னஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு உன்னுடையயாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்து விளையாடுஞ் சுடலையாகிப் போகக்கடவதென்று சபித்து இப் பாவிவளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூ டாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அச் செய்கையையுணர்ந்தார் சாம்பவமூர்த்தி—எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனுவியுய்யுமோ

தண்ணிலாமுடிக்குனின்று தழலைமொண்டிறைக்கையா
லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுதுங்கூடவிருந்த பார்ப்பதி தேகத்தைவிட்டவு டனே ஒன்றியாகியிருந்தபரமசிவனுடைய உயிர்சகுக்தியத்தையடையு மோ குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் தம்முடைய சிரசிலேதானே யிரு ந்துநெருப்பைவாரிச் சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தை யடைந்து இந்தத்தக்கனுடைய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதெ ன்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணினிரு ந்து வீரபத்திரரானவர் ஆகாயவுலகமும் பூமியுநடுங்கும்படியாகத்தோ ன்றினார்—எ-று. (௫)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்து மணிகிரீடமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன முழங்குமொழியுண்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொதிக்கவே
லஞ்சவைத்தகைச்சூலமேந்து மையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்துமயிமேனிறம் போன்றமரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேரு வுக்குச்சமானமாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொற்க ளையுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்கநெற்றிக்கண்கொதிக்கச்சி ரசின்மேல் வைத்துக்கூப்பிய கைகளோடு எமதுஐயராகிய வீரபத்திர ர்வந்துதோன்றினார்—எ-று. (௬)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்திலுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியாத்தி னதளிசைத்தச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின்மிசையடைந்தமேனியா
தழைத்ததென்னவென்ன வென்றனையன்வந்துதோன்றினான்

(இ-ள்) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல் உத்த ரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டுச் சுவாமியினாலுட ணத்தையடைந்தபுலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவும் விழித்திமைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த தேகத்துடனே என் னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர் கேட் டார்—எ-று. (௭)

முக்கணத்தனீர்கொடாதுகனல்கொடுக்குமுகிலெனத்
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீள்கெனவன்றுசாற்றினு
னக்கணத்திறைவனைப்போற்றி யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியமென்னவென்றுகேட்ட வீரபத் திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன்சலத்தைப் பொ ழியாமல் நெருப்புகளைக்கக்கும்மேகம்போற்போய்த் தக்கனுடையயாக த்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுது பக்கத்திலின்ற பூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ் சூழப்போனார்-எ-று.

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாணிரண்மொலையா

யஞ்சிராட்டிபூதநீல வாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்களொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களைமாலை யாகத்த ரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொ ண்டுவரத் திக்கிலிருக்கின்ற யானைகளொட்டையுங்காதிலே குண்டலமா கத் தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்கள் பரிசுத் தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார்வீரபத்திரர்-எ-று. (௮)

தீயிருந்தவுக்ரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி னாதபத்திரங்களை

(இ-ள்) வடவாமுகாக்கினியைக் குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய புசியை மேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்றஇரண்டா யிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும்-சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இ ரண்டுகடைவாயிலும்வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள் மு த்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (௯)

மாயமாயர்தந்தசங்கு கோடிகோடி மருகவே
தீயின்வாயினூர்தித்த சிங்கநாதமுதவே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிற்றெருத் தணைந்ததேரிலேறினான்

(இ-ள்) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்து ஊதிவரவும் இ றந்த அக்கினிபகவான் விழுபகவர்களையுகின்ற ஆட்டுக்கடா கலைமா னதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் இ றந்துபோன யமராஜர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும்- ஆயிரம்யானைகள் கட்டியிழு க்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர். (௰)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடோதா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளொருகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டுசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தகோடமானதே.

(இ-ள்) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யா னைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள்தேவரூபங்கொண்டதுகள். சி லபூதங்கள் குதிரையானதுகள்சிலபூதங்கள்மனிதரும் தேருமானது க ள் அளவில்லாதபேய்கள்அனந்தரூபங்கொண்டுபுறப்பட்டதுகள்-எ-று

வீணையேழுடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
சூரவேலெறிந்துகால ளுடுகொள்ளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன்னடந்துசென்றபூதமே

(இ-ள்) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அ நக்கு முன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலுங்குடி

த்தாலும் விடாய்தீராமல திரும்பும்பாராகியவழுலகத்தையுஞ்சாப்பிட்டுப்பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மை பொருந்தியவேலாயுதத்தை எறிந்து யமனுடையகாட்டைக் கொள்ளைகொள்ளும் இப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்.எ-று. (௰௧)

கொண்டலேழையுந்திலங்கு குன்றுகீதுகற்றுமே
புண்டரீகாண்டமும் புகைகொளுத்துமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே

(இ-ள்) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவசைலமாகிரியிலே சுற்றிக்கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலேகொளுத்தும் எட்டுதிக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயென்று தேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர்பின்னேயோடுகின்ற பூதங்கள்.எ-று. (௰௨)

வெள்ளவாழியாறுதுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணர்
அள்ளவுந்துடிப்புமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணர்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கநின்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே

(இ-ள்) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போலிருந்த மதுபானஞ்செய்து அதனால் விருப்புகொண்டு சண்டைக்கு எழுந்ததுகள்சிலபூதங்கள் நம்முடையசுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்றுகேட்க அவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காக நின்று வீரநகைகொள்ளும்- சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும்-சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டுசிவனைக்குறித்துப்பாடும்-எ-று. (௰௪)

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதக்கமழுதுகளின்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தாரைபேர்களையும் வாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல்-சிலம்பு-முரசு - சங்கங்கள்-விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழக்கவும், பெரியமணி - தவண்டை - மிரதங்கம்-சத்திக்கவும், வழிமுழுதும் போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதக்கூட்டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் தூக்கிவாரிவீசினதுகள்-எ-று. (௰௫)

காரிலேறிமையிலேறி நடாவிலேறியக்கையே
லேரிலேறிமகரமேறி யிரலையேறியலகையாம்
பாரிலேறியானமேறி பகவிலேறியெண்மருந்
தேரிலேறிவந்தவீரர் சேனைமாளமோதினர்

(இ-ள்) மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும்-எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும் பேய்வாகனனாகிய நிருதியும மகரவாகனனாகிய வருணனும் மான்வாகனனாகிய வாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகியஈசானியனுமாகிய எட்டுபேர்களுந் தேரிலேறி

நித்துக்கொண்டுவந்தவீரபத்திருடைய பூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்.

வாளிசூலம்வேலுலக்கை வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாலலாளர் வீழமாறுவீசினர்
கூளிகாலிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த வம்மனைக்குநிகரவே

(இ-ள்) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-வேல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம் - மழுக்கத்தி இதுகளை வீரபத்திரருடைய பூதத்தலைவர்கள் விழும்படிப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள்-எ-று. (௰௭)

அலகைகாலிரண்டுவீழ வமர்செய்பூதமோட்டவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வாகைமாலைசூடினர்
தலைதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினு
னுலகபாலருடல்புகுந்து ளழுதமுண்டுலிம்பித

(இ-ள்) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டுவிழுந்த திக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும் மற்றைப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும். யுத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்விடங்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தைப்புசித்துச் சஞ்சரித்ததுகள்-எ-று. (௰௯)

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனேகினு
னொருங்கியீசனாளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுந்
சுருங்கினார்கடாவிமேலறி துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர் பிறவிபோலறுத்தனன்

(இ-ள்) தேவேந்திரனானவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயிலுருவங்கொண்டு ஓடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயு-வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள்-யமனானவன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகைகளையும் சுவாமி அன்பருடைய பாவங்களைப்போல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௰௯)

கர்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சனை
ரெச்சனைவயிலைவாரி யுடலுரித்தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையான பன்னிகாதிரன்னையும்
வச்சிரத்திலறிந்து மானமுன்புவிசனந்தனன்

(இ-ள்) அளவில்லாத பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகியகலைக்கோட்டுமகாரிஷி பிராணனுந்தேகமும்வேறுகக்கொன்று உடலையுரித்துவிட்டார் பார்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டு கொங்கைகளையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௨௰)

மிக்கருந்துசோமபானம்வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்டமொன்றுகொண்டுகுன்றுபோற

* அம்மனை-மகளிராடுமோர்விளையாட்டு.

தக்கனெதிர்த்தபோது தலையரிந்து தள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கணத்தயின்றதே

(இ-ள்) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதைநீக்கிக் தனக்கு வீரமே பானமாகும்படியாக சாலையிற் புகுந்துயாகஸ் தம்பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழே அறுந்துவிழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போது அந்தப்பூதகணங்களிலொன்று அரைநொடியிலேதானே அந்தத்தலையைத்தின்றுவிட்டது-எ-று.

பாக்கரேருருத்திரப் பகக்களாவிதங்களையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மருத்துக்களாவியும்
முசுக்கள்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மன்னியாவியுண்டதே

(இ-ள்) மாடுகளிலே புசிக்கு முசுப்போலன்று உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராமணனையும், அஷ்டவசுக்களுடைய ஆவியையும், மற்றதேவர்கள் உயிரையும் குரங்குகள்போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனியீசுரர்களுடைய பிராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர் விட்டசூலாயுதமெடுத்துவெடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

விழியிழந்தருக்கர்பல்லே போறத்துவாணிமா
வெழிற்படைத்ததுண்டமா விரண்டதுண்டமாக்கினன்
கழலமைத்தகன்குறிக்க வமிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே

(இ-ள்) சூரியனுடையபல்லும் கண்ணும்தெறித்துக் கீழேவிழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக காக்கறுத்தார், இலட்சுமியை மூக்கறுத்தார் வீரனண்டா மணிவரத் தரித்தகாலினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன் நசுங்கித் தக்கனுடைய யாகசாலை நெருப்பையணைத்தபடியினாலே அந்தவெப்பத்திற் அப்பிய வெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று. (உங)

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியபேரளியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம்வந்துதோன்றியமர்செய்த
வாயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும்பிணக்ககன்றதில்லையே

(இ-ள்) பூதகணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் கரியவுருவை யுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன்போலத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைபண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போகியுந்துக்கம் நீங்கவில்லை-எ-று.

விதிபுனைந்தவாமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளிநேறு பொரியும்வாய்புகட்டி முன்
குதிகொணெய்கடாவெடுத்தொருக்குப்பூதர்கூளிதன்
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

* தின்றுவிட்டதென்றது இங்ஙனம் பிளந்துகொன்றதென்றுபுரிந்தான

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவினாலே நிறுக்கப்பட்ட யாகசாலை நாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்த சோறும் எள்ளும் பொரியும் ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களை யெடுத்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஓமகுண்டமாகவும் உதிராக்கினியே நெருப்பாகவுமிருந்தது—எ-று. (உ௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டமாமுப்பதிறமூன் றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதுவவர்தமெய்கள் பாழதுறுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே.

(இ-ள்.) அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராக வந்தகுருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகம் வீணாகப் போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள் சாப்பிட்ட படியினாலே அந்தப் பூதகணங்களுடையவயிறு யாகசாலையையொத்தது—எ-று. (உசு)

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிறைக்கவமரர்தா
மற்பமாமுடம்பிரத்த மாவிகாரமொத்ததால்
பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்துகுடர்களாற்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்று தக்கர்செய்தயாகமே.

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள்மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்நின்று பீரிட்டரத்தமான துயாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது பலபலயட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல்கொடி கொடியாகச் சிந்திக்கிடந்தது சர்ப்பயாகஞ் செய்தலையொத்தது அன்றுதக்கன் செய்தவேள்வி—எ-று. (உஎ)

சிறந்ததிக்குப்பாலராதி தேவர்சித்தர்முதலினோ
ரிறந்திறந்துபோகவேத னிமையிலேயியற்றினன்
பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினர்பிறந்தபேர்
மறந்துவீழ வீரன்மோதி மலரினனைமண்டினன்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவனைப் படைத்துக்கொண்டுவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிர்மாவையடித்து யுத்தஞ் செய்யத்தொடங்கினார்வீரபத்திரர்—எ-று. (உஅ)

செத்ததேவர்மீளவுஞ் செருச்செயப்படைத்திடு
கைத்தலங்கள்வீழுமாறு கமலனைமோதினன்
* முத்தலைக்கொள்படையெடுத்து முண்டகத்திருந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும் படிக்குளேபரப்பினன்.

(இ-ள்) இறந்துபோனதேவர்கள் மறுபடியுஞ் சண்டைசெய்யப் படைக்கும் பிர்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினர் மூன்றுத

* முத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்.

லையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மார்பில் உண்டாகிய பத்துயிர்மாக்களுடைய தலைகளையுமறுத்து பூமியில்விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர் என்றவாறு. (௩௰)

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்த வாதிமாயனமர்செயத்
துண்டமேருவென விளங்கு கருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக வீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையில்வாளியேவினான்.

(இ-ள்) அண்டங்களைவிழுங்கியுமிழ்ந்த முதல்வராகிய விஷ்ணு சண்டைசெய்ய முக்கையுடையமேருகிரிதாக விளங்கியகருடன் மேல் ஏறிக்கொண்டு அநேகபாண வருஷங்கள் வீரபத்திரர் மார்பில் படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத் தன்கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்திரர்—எ-று.

கையமுண்டமால்வெகுண்டு வாள்விரித்துவீசினை
யையவன்கொர்வாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பினால்
பையராவருந்தியாவி பருகினன்மெய்கருதினான்
கையிலாழியேவினான் கனிந்ததண்ணல்காலிலே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துச் சுற்றிவீசினார் வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக் கொல்லுகின்ற கருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அது கண்டு துக்கத்தினாலே உடம்புகறுப்பாய்க்கையிலே யிருக்கிற சக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல்பிரயோகஞ்செய்தார் அது ஓடிவந்து சுவாமிகாலிலே விழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௩௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழி யெந்தைதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றி யரியின்வேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வாளின்வேலின்வவ்வினா
னுந்திவேரூர்சேலநாகி வாரிநீதொளித்தனன்.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரந்தாமரை மலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப் பூசித்துவருகிறபோது இவர்பக்தியைப் பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமி மறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்து அருச்சனைபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபூ குறைய அதற்குப் பதிலாகத் தன்னுடையதாமரைப் பூவொத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்குமனது சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார் அந்தச்சக்கரத்தைத் தானே சுவாமி மேலேவிட அது பயந்துகாலில் விழவே இனிமேல்இந்தரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும்சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலே விழுந்து ஒளித்தார்—எ-று. (௩௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டநெடுமாலும்பழையபடிபுவியுண்டுபோனான்வேதன்
றவியுண்டுதலைநாலும் தனையுண்டாரிமையவர்தந்தடியூனுண்டார்
கவியுண்டகணங்கண்டம்பேயிறைச்சியருந்துகனகலமேயான
றவியுண்டுமனமகிழ்ந்தநெய்தகமுனிவரரெல்லாமவியுண்டாரே

(இ-ள்.) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந்தோற்றுமண்ணை வாயிற்பேட்டுக்கொண்டொளித்துக்கொண்டார்பிர்மாதவிததுநான்குதலையும்அறுபட்டு இறந்தார் தேவர்களுந்தண்டத்தால்அடியுண்டிறந்தார்கள் பூதகணங்கள்இறைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டபாத்திரமானதுஅவிர்ப்பாகம் சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்களெல்லாரும்வீரபத்திரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்—எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதம்பரவியிசைத்தானெல்லா
மங்கண்ணுமுனிமாதியுருள்சுரந்துமகத்திறந்தார்க்காவியீய்ந்து
மங்குரியபதங்களெல்லாம்பழையபடியுதவுதலும்வணங்கிப்போனார்
சங்கரியைமுன்பெற்றானென்பெற்றான்றனக்காட்டுத்தலைப்பெற்றானே

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்இவ்விதமாகயாகசாலையோடேசருவத்திரபேருநாசத்தையடைந்தபிற்பாடுவீரபத்திரர்கைலாயத்துக்குப் போய்ச்சுவாமியினுடையபாதத்திலேவணங்கிஅங்கேநடந்தசமாச்சாரமெல்லாம்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோபமாறிக்கிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும்பிழைப்பித்துக்கேடில்லாதஅவரிடங்களைப்பழையபடியே யவரவர்க் கருளிச்செய்தலும் அவர்கள்சுவாமிநாங்கள்விவேகமில்லாமையினாலேசெய்தகுற்றத்தைப்பொறுக்கவேண்டியதென்றுநமஸ்கரித்துவிடைபெற்றுக் கொண்டார்கள் பார்வதியைப்பெற்றதக்கனுக்குப் புத்திரம்நிந்தைசெய்ததற்குஅபராத அடையாளமாகஆட்டுத்தலையைஅவனுடலில்வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்—எ-று. (௩௪)

எந்நாதன்றனையிகழ்ந்தோன்புதல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீரத்
தன்னுகந்தன்யோகசாதனத்தால்விடுத்திடயன்றவத்தினாலும்
முன்னாகமைநாதன்றனைப்பயந்தமேனியதுமுயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தாளமரரெலாங்கற்பகப்பூவீசினாரே

(இ-ள்) எனக்குநாதராகவிருக்கின்றபரமசிவனைநிந்தித்ததக்கனுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாக உலகஞ்சொல்லுமேகம்மையென்ற பார்வதி அந்தத்தக்கன்றிரத்தன்னுடையதேகத்தையோகாக்கினியினாலேவிட்டுச் செய்து இமவற்பருவதராசன்தபோமகிமையினாலும்முன்னேமைநாகனென்ற பிள்ளையைப்பெற்றமேனாதேவியினாதவமுயற்சியினாலும்அவர்களுக்குக் குமாரியாகஅவதாரஞ்செய்தாள்தேவர்கற்பகப்புட்பங்களைவருஷமாகப்பொழிந்தார்கள்—எ-று. (௩௫)

சித்தாந்தத்தொன்றுசர்ச்சிவத்திரண்டாஞ்ஞானமிச்சை செயலின்மூன்று
கொத்தாகிக்குடிலைதருநாதவிந்துவிரண்டினுக்குங்கொழுகொம்பாகி

முத்தாகிச்சிவனிடத்தேயுருத்திரன்மாலயன்முதலோருமிவர்த்தூல
வித்தகமிறைவாவிப்பயக்கவர்க்குமுடிந்ததவம்விளம்பலாமோ

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்டசிவனிடத்திலேயுண்டான அறி ன்ஞானசத்தியாய்ப்பின்புஅச்சிவசத்தியின்றும்பின்னுசத்தியென்று வேறுபட்டுப்பி ன்புஞானசத்தியிச்சாசத்திகிரியாசத்தியெனமூன்றுவகையாகிக் குடிலையிறுதி ண்டாகியாகவிந்துகளுக்குங்கொழுகொம்பாகியுங்கலாமிசருமுத்தாகியும்பரம சிவனிடத்தில் உருத்திரன் விட்டுணு பிர்மா முதலானவர்களுண்டாகிறதற்கு மூலமாகிசவித்தாகியும்மங்குமிரைக்கபார்வதியைப் பெற்றவர்க்கு முடிந்ததவப் பெருமையைச்சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (௬௪)

கலைவளருமதிபோன்றுசிவனைவெல்லமதன்வளர்க்குங் கரும்புபோன்றும்
பலகலைபுத்தெளிந்துயர்ந்துபந்துகழல்கடசல்பர்றிப்பயிலுநாளில்
மலையரசனிடத்தின்மறைநாரதனொருநாளில்வரவெய்தி [முர்
புலகமெல்லாங்குடியிருக்குந்திருவயிற்றிலக்கணம் பார்த்துரைக்கலுற்

(இ-ள்) பார்வதியானவள் இமாசலராசனுக்கும்மேனாதேவிக்குங்குழந்தை யாகியவளர்பிறைபோல்நாளுக்குநாள்வளர்ந்துமன்மதனானவன் சிவனைவெல்ல வில்வேண்டியதற்குவளர்த்தகரும்பையொத்துப்பலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பந்துகழங்குஊசல்விளையாட்டுமுதலானது செய்துகொண்டு வருகிறகாலத் தில்மலையரசனிடத்தில்வேதமுணர்ந்தநாரதர்ஒருநாள்வந்து,உலகமுமெல்லா மவயிற்றிலேவைத்திருந்தஅம்மனுடையஇலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்—எ-று

செற்றியிலோர்புதத்திலாகேத்திரமுண்டாமொருகைசெடியதுலம்
பற்றுமொருதனமறையுமொருபாகம்பசுதம்போய்ப்பவளமாகும்
சுற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமாறுகவிகைபூன்றுபோரு
முற்றுவரவிவைகளெனமலையரசன்மனமுருகியுவகையானான்.

(இ-ள்.) வாரும்பருவதராசனேஉம்முடையகுமாரத்திக்குச் சிலபொழுதி லேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அனைக்கண்தோன்றும்ஒருகையிலேசூலமுண் டாகும் ஒருபக்கத்துஸ்தனமறைந்துபோகும்பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப்ப வளநிறமாகும் கூந்தலிற்பாதிசடைகளாகும்ஒருகையிலேவளையல் களில்லாமற் போகும் இவைகள்சம்பவிக்குமென்றுநாரதர்சொல்லபருவதராசன் உள்ளமுருகி ச்சந்தோஷத்தை யடைந்தான்—எ-று. (௬௫)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மலையரசன் போயும் பனிவரைமருங்கினக்கரன்
றுய்யபிரசவிட்டானவர்தம் சொர்தவந்தொடங்கச்செட்டு
வையகமளித்தவிடைமேற வெள்ளைமேல்பாவிர்துமாவை
மையவின்றவைத்துச் சேவல் கொடியெயன் றனித்தாய்போனான்

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம்நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியோமக்கு ப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலேபரமசிவன்மருமகனாகவரவேண்டுமென்று பிரார் த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளையில்பூமியிலேகங்கையைச் செலுத்திக்கொண்டி ருக்கிறஅந்தஇமவற்பருவதத்திலொருபக்கத்திற்பரமசிவன்யாதோவொரு.நினை வினாலேயோகத்திலிருக்கிறாரென்கிறவார்த்தைகேள்வியாகித்தன்மகளாகிய பா ர்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையுமழைத்துக் கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ் செய்துஎன்னுடையபெண்ணையும்முடைய தவசுக்காகவல் செய்யவொப்புக் கொள்ளுமென்றுஅவரிடத்தில்அம்மனைவிட்டுப்போனான்பருவதராசன்—எ-று.

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேரளிப்பான்றானோ கருத்தினுற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரினுமுயர்ந்தவிட்டுணுபிர்மா மற்றவர்கள் பெருமை யா யொழிவில்லாத தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கொடுக்கிறசுவாமியானவர்யாதோவொருகருத்தினாலேதவஞ்செய்கிறபோதுபா ர்வதி பழம் புட்பம் தருப்பை திருமஞ்சன முதலானதுகளைக் கொடுத்துத் த ன்னுடையபாங்கிமார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ்செய்துகொண் டிருந்தாள்.

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வும்
குங்குமக்குழம்புரீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்

(இ-ள்.)இவ்விடத்திலிந்தப்பிரகாரமாகவிருக்கஎல்லாத் தேவர்களும் தே வேந்திரனுங்கூடிப்பிர்மாவைச்சேர்ந்துதொழுதார்கள்அந்தப்பிர்மாவும் அவர்க ளுக்கிருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடுஅவர்களுடைய முகஞ் சோர்ந்து இ ருக்கிறதையும் குங்குமம்பூசியிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும்பார்த்தாக்

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கனிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துந்தேவர்
வெய்ச்சிரமகுடந்தீத்து மெலிந்ததமையிளம்புமென்று
னசுரர்தமக்குக்கோமான் ஞரகனழித்தானென்றான்

(இ-ள்.) வச்சிராயுதமொடிந்துபோயும் ஈசானன்மழுவாயுதத்தின் வாய்ம முங்கியும் யமனுடையசூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்களாயுதமுறிந்தும் தேவ ர்களசிரசிலேயிருக்கிறமகுடம்பிடுங்கப்பட்டுவருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அ வ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்றுகேட்கத்தேவேந்திரனானவன் தாருகாசு ரன்இப்படியவமானஞ்செய்தானென்றுசொன்னான்—எ-று. (௬௬)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் கலைமுகனவாழ்க்கைக்கவன்
மாலினாலென்றுமின்று லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலயா ரடக்குஞ்சேயாயசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேல்றுர்வெல்வாருங்கள் மிறைநெல்லாம்யிடுப்பாரென்றான்

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிர்மாவானவன் சொல்வான் யமன்-அக்கினி-வாயு-விட்ணு இவர்களாலும் என்றாலு மூன்றாலும் அந்தத்தாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடைய பிள்ளையாய் இமாசல புத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணியர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான்—எ-று. (௪௧)

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குமணஞ்செய்யுமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயன்விடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலுறுமித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ் சிவனானவர் பார்வதிக்கு மங்கலிய தாரணஞ் செய்யும்படி சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிர்மாசர்வருக்கும் விடைகொடுக்கத்தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன்விடாய்தீர்க்கததகுந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்வான்—எ-று. (௪௨)

என்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கவீர்
கவன்றதெதற்றுயராலெம்மை யழைத்ததென்சருமமென்று
ன்வன்றனையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினானெச்
சிவன்றவமிழக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்.) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவருடையதவத்தை அழிக்கட்டும் எந்தபெண்களைமயக்கட்டும் நீங்கள் எதற்காக நிமித்தமாகஎன்னை யழைத்தீர்கள் என்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனையிரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவியுபசாரத்துடனேபார்த்துச் சிவனுடையதவத்தையழிக்கும்படியுன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான்—எ-று. ()

விண்ணிலர்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும்
பெண்ணலானலியானல்லர் பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணிலானளவைநூலாற் கருத்தினாலளவாவந்த
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந் தவத்தலைதயார்தயிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்துச்சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச் சொல்வான் வாருமையா தேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்பு மில்லாதவர் காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தினாலும் கருத்தினாலும் இப்படிப் பட்டவரென் றுநிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத் தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினுடையதவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவர்—எ-று. ()

கன்னிகைதழுவிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலேயுயிரெல்லாந்தழையாநிற்கு

முன்னியவுயிர்கள்போல வெர்டுங்கிடுமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனத்திலேயொடுங்குமாபோல

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோகுற்றமில்லாத பிர்ம்மசாரி இவர்களிரண்டுபேர்களுடைய சந்நிதமகிமையினாலே சகலஉயிர்களும் உண்டாகிவிர்த்தியாகும்முன்னபபடி சுவாமியினிடத்திருந்துசீவன்கள் உண்டாசசுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனதிலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்கள் அதிலே ஒடுங்குவதுபோல்—எ-று. (௪௭)

தர்மதகுணத்தரென்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன்தபோ குணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அபபடி அன்று உயிர்களுடைய இளைப்பையொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மலசமபந்தமில்லை இவருடையசொருபம் மிகவும்நெருப்பாகும் அவர்மேல்நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள்புகையாகக் கரிந்துபோகும்—எ-று. ()

உருவென்றெரியாதானை யுருவினோடருவாவானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்படுந்தானந்த வேளையில்வேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்றுயாவராலுந் தெரியக்கூடாதவனை யுருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுந்தெரியாதவனைமிகவும் யுத்தஞ்செய்து சயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்துக்கற்பகத்தருவினிழலில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினான் என்றவாறு. (௪௯)

மாயவனுரத்திர்மீது மலரவனுவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுன்னலயேயன்றோ
காயகந்தரின்மேனிக கடைந்ததுமென்க்குமிந்த
வர்யிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றோ

(இ-ள்.) விஷ்ணுதம்முடையமார்பிலே இலட்சுமியைவைத்துக்கொண்டதும் பிர்ம்மாசரஸ்வதியை நாவில்வைத்துக்கொண்டதும் மகாதேவரானவர் தலையிலே கங்கையென்கின்றபெண்ணைவைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோ சூரியனைச் சாணையில்கடையச்செய்ததும் எனக்குஆயிரங்கண்வந்ததும் உன்னுடையஆண்மையல்லவோ வென்றான் தேவேந்திரன் என்றவாறு. (௫௰)

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமென்செசொலித்தனைக்கச்சப்பற்றி
வல்லரமிதராவென்னமதனவேளியக்தாகூறும்

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராயமன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைசயித்து அவருக்கும் காமவிகாரியுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திரனுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அசுரருக்கே காலனாமயிருக்கிறாய் நான்சொல்லுவதை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்தவரத்தைக்கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன்சந்தோஷித்துச் சொல்வான் —எ-று. (௩௪)

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுங்கணையரியென்றாலும்
வரம்பெறவிசைத்தநாணும் வாசுகியாதவென்றாலும்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலைந்து கணையெனுமலரானிலச்
சரும்பெறுங்குழத்தால்வெல்வே னெனச்சொலித் தொழுதுபோனன்.

(இ-ள்.) வாரும்தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாயிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாயிருந்தாலும் வாசுகியென்றுசொல்லுகின்ற நாணியானாலும் என்னுடைய கரும்பாகியவில்லினாலும் ஐந்துபுஷ்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்தியவண்டுகளாகிற நாணியினாலும் அந்தச்சிவனைச் செயித்துப்போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன் —எ-று. (௩௫.)

சநதனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலைத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
திந்தவுவிலவாம்வெள்ளை வலையினைவெறித்ததெங்குங்
கொந்தலரினமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன்சிவனைசெயிக்கும்படி புறப்படும்போது பொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சந்தனவாசனை புதிதியனான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்றுவந்தது வசந்தமாகியமந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனும் கிரணமாகியவெள்ளைவலையின் நான்குபக்கமும் வீசினான்புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்ற மாமரத்திலெல்லாங் குயில்முழங்கியது ()

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதாகாமுழக்கஞ்செய்ய
முல்லைசண்பகமேசோகு முளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லையின்மலருந்தேனு மிசைத்தனவிரும்பைச்செம்பைக்
கல்லினையுருகுஞ்செல்லார் குறிஞ்சியாழ்காத்துக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும். அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரராகவும் விளங்கமுல்லை சண்பகம்-அசோகு-தாமரைமுதலாகிய கணக்கில்லாதபுஷ்பங்களையும். தேனையும்நான்குபக்கமுமிறைத்துக்கொண்டுகடினபாகிய- இரும்பு-கல்-செம்பு-இவைகள்கூடஉருகும்படிசொல்லுகிறவார்த்தையையுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாழை வாசித்துத்தக்கையிலேகொண்டார்கள் —எ-று. (௩௬)

பொய்கையவுடுக்களான புகாமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கொள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பனைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்போர்வீரர் வடிக்கண்வாள்விதாத்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிருகநக்ஷத்திரங்கள்முகத்திலிருக்கிறபுள்ளிகளாகவும்செவ்வானமான துஒருதிலகப்பொட்டாகவும்விளங்குகின்றதைப்பற்றஇருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகியகுதிரையும்கட்கப்பறுத்தமுலையையும்பவளம்போன்ற வாயையுமுடையஸ்திரிகளாகிய சத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளைஅசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள் —எ-று. (௩௭)

கோணியகரும்புமைந்து குலமமர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்திறேடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் தவஞ்செய்வான்றனைக்கண்டஞ்சி
நாணிறுனறுகால்வண்டு நாணிறுனடுங்கினனே.

(இ-ள்.) [illegible] கரும்புவில்லையும் புட்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையுங்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையஇரதிதேவியானவள் [illegible] மகரமீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிறஅந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறு செயிப்போமென்றுபயந்துவெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான் வண்டுகளாகிய நாணையுடையமன்மதன் —எ-று. (௩௮)

வெளிப்படத்தெதிர்ந்தாலென்ன விளையுமோதனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னே யுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனனயக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைந்தனனிராண்பூட்டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாக நின்றுயுத்தஞ்செய்தால்என்னகேடுநமக்குண்டாகுமோவென்று நினைத்துச்சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்துசமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது பார்வதிஅக்கடவுள்முன்னே பணிவிடை செய்யவருதலைக்கண்டுபெண்ணினைமகிழ்ந்திருக்கிறபடியினாலேவெல்லக்கூடுமென்றுசந்தோஷித்து மோகத்தையுண்டாக்கும் பஷ்பராகத்தைஇறைத்து வில்லைவளைத்துநாணேற்றிப் [illegible] பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன் —எ-று. (௩௯)

ஒரு[illegible]ம்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமின்று
இருக[illegible]ம்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருகணை[illegible]தான்சென்று புரஞ்சுடுகணையினுனு
மொருகணை [illegible]சான்மாக னுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனானவன் தானாதிகசண்டைசெய்தால்ஒருகரும்புஉருவமாயவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெறற பார்வதியின் இரண்டுகரும்புவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில்உண்டாயிருக்கின்றன நமக்கியாதொருகுறைவுமில்லையென்றெண்ணிச்செருக்கினாலேபோய் ஐந்துபாணங்களைவிட்டபோதுமுன்திரிபுரத்தையும் எ

சித்ரசேனாகிய அழகையுடையவன் அம்மன்மதன்மேல் தனதுநெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கணமம்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது—எ-று. (௫அ)

ஒருகண்ணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது கண்ணையென்றசொல்மெய்கெடக்கணையென்றுசொல்லவேயேற்றது.

அருக்கவெஞ்சுபஞ்சுபோல வழற்கண்ணாலனங்கனை
நிருக்குளர்ந்தலக்கண்டு தேவருந்திசையிலோரும்
செருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடவிடையிறையும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தானந்தே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுடைய மாறுபாடு பொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும்அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்புசுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம்விட்டுக்கைலாயத்துக்குச் சேர்ந்தருளினார் —எ-று. (௫௯)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டி யுமையுற்றதவமேபதா
ளங்கருடபுணரும்ஏழ் முனிவருக்குடலஞ்சொன்னான்
மங்கலவேள்விசெய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித்
தங்கவெற்பிறையார்க்கித்தச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் தன்னைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப் பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள்அவளவர்துசோச்சத்தரிசெகனையழைத்துப்பருவதராஜனிடத்திற்போய்சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைகலியாணஞ்செய்துகொடுவென்றுசொல்லுகென்றுஅனுப்பினார் அப்படியேஅந்தஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்திற்போய் இந்தச்சோபனசங்கதி சொன்னார்கள்—எ-று. (௬௰)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுத்தேலன்வள்ளல்
அலமருமயலேநாமன் குடிப்பெயரேது வாழுந்
தலமதுபுகலுமென்றான் றவத்தவர்களைத்துச்சொல்வா
ரலவிலாப்பிறப்புமில்ல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான் அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன்ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன் எங்கே இருக்கிறவர் அவருக்குச்சாய்தகப்பன்பெயரென்ன குடிப்பெயரென்ன அவருக்குச்சொந்தஸ்தலமெங்கேயென்று கேட்டான் அந்தமுனிவர்கேட்டு தகப்பன்தாயில்லாதவர் அவர்பிறந்தவிடமுமில்லை அவர்க்கு இல்லையென்று தெரிவித்தார்கள்—எ-று. (௬௧)

பெருத்ததோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்போனாலிற்
பொருத்தமுனைவருக்கேர்ந்து புனிதனையபுகழ்ந்துபோற்றி
விருத்தமாயவரையுகாதரும் குறித்திரைவிடுத்தானன்றோர்
மருத்தகனைகவிறையவிந்த பெருமானைவீத்துவென்றார்.

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குன்றுகையிற்கவிழ்த்ததாருநேரொன்னி
ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிர்தேபுயிழந்தவலாறுதிவேறூர்காவேரு
வதமறத்தவம்புரியும்பசிரதற்காச் சன்னுமுனிபரகத்தாவே
காதிலவழிவியாறுகவிடப் பாவியக்கங்காநதியோ கம்பையாறு.

(இ-ள்.) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர்கமண்டலங்கவிழ்க்கதினாலே வருகின்றகாவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலயில் ஆசமனஞ்செய்துஉயிழ்ந்தசமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்றமற்றதவஞ்செய்யும்பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலேகாதின்வழியாக விடப்பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி—எ-று. (௬௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மங்காநதியின்மணலின்லிங்க மதியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
லெங்காதவினைவேலைபவன்போல் வெறுமாதினையவெற்படன்
சங்கார்பாத்தாயிருதனத்தா லிறுகவிறுகத்தழுவுதலும்
கொங்கைத்தடபத்திருமார்பு குழியுருகிக்குழைந்ததனே.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் கெடாதகம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போதுமணலாலேசெய்தசிவலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்துகாமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைக்கும்வன்போல் இமவற்பர்வதராஜகுமாரிலிங்கமலமைத்தனைகளாலும் இரண்டுகொங்கைகளாலும் இறுகவிறுகத்தழுவுதலும் வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தையணிந்த திருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்—எ-று. (௬௩)

மனத்தாலினைத்தபெருக்குயரு மணக்காப்பிசிவுறுடன் நீர்த்
தனத்தாலிறுகவிறுகத்தழுவி தமிழ்க்காட்போலத்தழுவுதலா
மனத்தால்விளக்குமம்பந்தி யருணாசலத்தை யொருபொழுது
நினைத்தார்வினைகழிந்தேபோ மென்னாயப்பாருக்குதுசெப்பத.

(இ-ள்.) தன்னுடைய [illegible] பங்கம்வாராமல்நினைத்திருக்குதான்புரு [illegible] நினைத்துவனமாயும் - இருப்படியுள்ளதனங்களின் [illegible] தோன்றும்போல அணைத்துவுடனே அன்னைதுசருற்ற [illegible] அருணாசலேசுவரனைத் தொழுதனள் [illegible] ளாகவுதனைநினைத்ததுபோல் [illegible] கற்பிப்போனது—எ-று. (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

சிவந்தலன்காதந்தைப்பான்சர் விளக்கிலமுயலர்களாகுந்
தொடுத்துபூங்கொடையுஞ்சார்ந்து மணிக்குலன்தொழுகரைக்க
உடுக்களான்தனநேகளவன் மணிமிசைநின்றாடநுகாணித்
தடுத்தீசுவருதிகன்போல விளங்கியதுமைபாயம்.

(இ-ள்.) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவிய கைகளைவிட்டான் அதில்பிரகாசிக்கிற ஆபரணத்தையுடைய அநேகம்பெண்கள் குடமுபுருத்தமிர்தையுஞ் சந்தனமுஞ்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாளாகப்போனபடியே

ணங்களையுடைய அந்த அம்மைதன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றப்பெ ண்கள்லெட்கத்தையடைக்கு தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கலைத்தருவி கள்போல்தழும்புகள்விளங்கிய ஞானம் — எ-று. (௧௯)

அப்பொழுதகாலமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந்தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வடுத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிஞானமாகத் தோன்றினர்விடையின்மீது.

(இ-ள்.) அந்தக்காலத்தில் மாமலைநாம் பாண்டியராஜன் அடித் தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும்-முன் ஞானமுத்திரைவை அணிந்த தேவர்களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்த திருவடிகளும்-மேகம்போல் விளங்கும் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பு விளைந்தழும்புள்ள திருமார்பும்-சேகத்திற்பொலிந்த திருமேனியாய் விடையாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளினார் — எ-று. (௨௰)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானில்
துந்துபிமுழக்கத்தோடே சிறந்தின்முழங்கத்
தந்திரன்றிருமாலோடு நின்மலித்பக்கிதாழ மேவி
கந்தரக்கனிவாய்வின்னுமிசைந்தொழுதவின்றாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திலேதேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம்பொழியத் தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடே வேதங்கள் முழங்காநின்றன தேவேந்தி ரனும்-விஷ்ணுவும்-தேவர்களும்- பார்வதியைத்தொழுதார்கள் அதற்கு பொருந்தியகனிபோலும் வாயையுடைய அம்மையும் பரமசிவனை வண ங்கினாள் — எ-று. (௨௧)

ஒன்றுதல்விடைமுன்சென்றுபணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாதிப் பணிந்தனளரன்றன்கோயில்
எண்ணுதலுனக்கென்வேண்டுமென [illegible] முகுவகன்று
ளெனவுறுதல்பிறிதொன்றில்லை [illegible] புரந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற நெற்றியையு [illegible] ய அம்மைகிருஷ்ணவாக்க ள் திருமுன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப்பூசைசெய்துதோத் திரம் புகழ்ந்துவணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பூசை பண்ணியபார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் ஏதுசொல்லென்றார் அதற்கு அம்மையவர்கள் வேறொன்றும் வேண்டியதில்லை உமதுஇடப்பாகத்தைத் தரும்படி கேட்டாள் — எ-று. (௨௨)

அத்தனுமொழிவானிதன் கம்பைக்கரையடைந்தேமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாமென்றுதிக்க
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருகல்லினாற்றிந்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னை யிணைந்தேர்க்கனிகுமென்றார்.

(இ-ள்.) அதற்குப்பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்ணை மூடிய தனாலே அடைந்தபாவம் இத்தலத்திலேமையான பூசைசெய்ததி

னாலேநீக்கியது இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத் தென்பாரிசத்தி லொருகாதம் பிரகாசிக்கும் அ[illegible]னைத்தால் முத்தி யுண்டாகுமென்ப தவாறு. (௨௩)

ஆரணன்றிருமாலோடே வடிமுடிபொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல் கீழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போம்
தாரணியுயர்க்குத்தம் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்ப்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்.) பிரம்மாவும்-விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமும்-சிரசும் அவர்க ளுக்குத்தெரியாமலொளித்துப்பூரணமாகிய ஞான வெளியாகிய மேல்கீ ழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம் பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையு ருவமா யிருப்போம் அவ்விடத்திலவந்தால் கச்சணிந்ததனத்தையுடை யபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருவோம்வாவென்றார்பரமசிவன்-எ-று. (௨௪)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைநாசி
தன்னடிபூமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்திரிந்த
நன்னிலத்தனக்குச்சோலை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேறு.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில்பார்வதிய ம்மன் சொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்தகைலாயமகாசி இவ்விரண்டுஸ்தல ங்களிலும் இந்தக்காஞ்சீபுரம்அதிகமென்றுஅருள்செய்தீர் அந்தஸ்தலத்துக் கு சமானமாகிய பெருமைபொருந்திய ஸ்தலம்வேறொன்றுண்டோ வெ ன்றாள்பார்வதியம்மை — எ-று. (௨௫)

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோமா னருளுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருத்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமொருமைபோல
வெவ்[illegible]னைதவிர்க்கு[illegible] மிலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பார்[illegible]திசொன்ன வார்த்தையைச்சுவாமி யான வர்ம[illegible]நமக்குச்சமா[illegible]ாகிய தெய்வமும் பஞ்சாட்சரத்திற் கொ ப்பான மந்திரமும் சைவத்திற்குச் சரியானசமயமும்- பொல்லாதபாவங்க ளைத் தீர்க்கும் அருணாசலஸ்தலத்திற்குச்சரியானஸ்தலமும் உலகத்தில் இல்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்துக்கெழுந்தருளினார் எ-று. (௨௬)

கொம்பனாள்பொறுப்பாயிதென் றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்து சேலை
அம்பொழுகத்தோள்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்
செம்பொனின்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்.) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமிதான் தெரியாமல்சொன்ன வார்த்தையைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இர ண்டுகைகளையுங்குவித்துவணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக்காஞ்சீபுரத் தையுங்கடந்து அப்பிரமாணியர்-கணபதி-சப்தகன்னிகள்- வயிரவர் - சி

களைக்கன்றுமுடைம்-இலட்சுமிகவரிவீசவும்-பல்லக்கிலெழுந்தருளினுர் என்றவாறு. (உ௭)

மண்மகன்மகிழப்பட்ட மரகதருந்தழைத்துவிரித்
தண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலர்மட்டவன்பொற்றங் காவதயிரண்டுதேய்ந்து
விண்மதிமுகத்தாள்மற்றுர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப்பட்டுப் போனமரங்களுந்தளிருண்டாகித்தழைத்துத்தேனுடன் புஷ்பங்களைச்சொரியப் பாறைகளுமலைகளும்-பெரியமலைகளுங்கரைந்துருக வெண்மைநிறமாகப் பூவில்வாசஞ்செய்யுஞ் சரஸ்வதிதேவிதிரிந்தசெப்ப இரண்டுகொதநாம போய்ச்சந்திரனையொத்த முகத்தையுடையபார்வதி அந்தவெளியிடத்தி லிறங்கினுள்—எ-று. (உஅ)

வெய்யவன்றனைமாமனென் று வினையுகாரணத்தாலிலக்
கையவன்மகதத்திற் கரிபலன்காறுங்காதுந்த
செய்யவன்வருந்திறுளென் றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடவிற்பாய்ந்தான் குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னையாசெய்து பரமசிவனைக்கேட்டகலை-நிலாபோல் நகையுந்தரகதம்போன்றவடிவமும்-தாமரைப்பூப் போன்ற உள்ளங்கையும்-உள்ளங்காலும்பொருந்திய அம்மனானபதியுள் வருந்தினுளென்றறிந்து தன் னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெல்லமேற்குசமுத்திரத்தில்விழுந்து அஸ்தமித்தான் சுப்பிரமணியர்-அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்—எ-று. ()

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது. (உ௯)

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யாமிப்பந்தல்பந்தல்செய்து
பன்னிருகாமுஞ்சால வருந்தினேனெப்பாட்டி
யின்றுமேற்கருமஞ்சகல முடிப்பதற் கரியாகன்னீர்
மைந்தவிந்நதிவேலி யனுத்திடுகென் றிலென்றுள்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியனைப்பார்த்து அவ்விடத்தில் பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளுஞ் சிவந்த வருத்தமடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்றும்மேல் இருக்கிறது அந்தநல்லவென்றால் சத்தியாகத்தைச் செய்திதற்கு கலசத்தைபோலவேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தைவீசி அழைப்பியென்றுசொன்னுள்—எ-று. (௩௰)

காதலாயிறைஞ்சிக்கந்த வேயிருங்கைவேலவிசேல்
போதவான்புத்திரனுடன் புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதியான்டாங்கன்சோமன் வாமனென்பவரையாட்டி
மீதிவெற்பிலையிட்டுக் கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்னஅளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணியர்வேலாயுதத்தைவீசினார் அது போதவான் - புத்திரன் புருகூதன்-போதன்-பாண்டரங்கன்-சோமன்-வாமன்-என்றுசொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவிநல்லதண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது—எ-று. (௩௧)

அந்தநதிக்குச்சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ றுமைபதம்பணிந்துவாற்றித்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாரதனையாறு திருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியர் வரவழைத்தஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிலிருந்தாள் அப்போது அம்மனைவணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்க வேண்டியதென்னவென்றுகேட்கஅந்தவிவரத்தைச் சுப்பிரமணிருக்குச்சொல்லுகிறுள் பார்வதியானவள்—எ-று. (௩௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்மதங்கருதிப்பன்னு
ளனந்தமாலமராயுட்கொண் டருந்தவப்புரிந்தாரந்நாள்.

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தநீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகந்தோன்றி அசமமென்று அன்னத்தைத் தனக்குவாகனமாகக்கொண்ட பிரம்மனைக்குறித்து இலைகளையே சோறுகஉண்டு பலநாள்தவசுசெய்தார்கள் அந்தக்காலத்தில்—எ-று. (௩௩)

பதுமத்துமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வன்ரகனேதில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விடுகும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுன் வினைகளும்பொடியாமென்று
துர்முகனுரைத்துப்போனு னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிரம்மா அவ் ஏழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்கள் ஏழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவசுசெய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சுப்பிரமணியர் வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள் சடையோடுங்கூடிய சிரசுகளும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்றுசொல்லிவிட்டுப்போனுர் அவர்களும் அந்தப்பிரகாரம் தவசுசெய்தார்கள்—எ-று. (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும்பிளந்துநீ யெழுந்தசுடர்வே
லழியுமவருதிரமுடன்புனல்கலந்து சிவந்ததுகாணலகையாலே
வழுவிலையின்றுளக்கென்ன வடியணிந்துமகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்
செழுமுனிவர்குருதியினுற் சிவந்ததுபோற் சிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

*(இ-ள்.) அரக்கருடனேயும் அவர்களிருக்கு மலைகளையும் பிளந்தது ஊடையக்கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதமானது அதனால் வழிந்தொழுகும் அவர்களுடைய ரத்தத்தால் மேலாக்கப்பட்டு சிவந்துபோய்விட்டது. அனேகமொருகாலத்திலவ்வின்னவொல்லை அம்மன்பாதத்தில் சுப்பிரமண்ணியர்வணங்கி சந்தோஷமாயிருந்த அவ்வில்மலையிலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய ரத்தத்திற்றைச் சிவப்பு மிறந்தையடைந்ததுபோலச் சிவந்தது செவ்வானம்—எ-று. (௬௫)

வித்தகர்கண்புதைக்குமனம் பாற்றுவிருண்மறுமையிற்றும் வினையைப்போல
வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தா லெனப்பரந்ததற்கார
முத்தமியோசிறுகதலைப் பக்கலின்கீ ழிருப்பவனென் றும்பரிட்ட
சித்திலப்பந்தலாகிகராய் விளங்கியதாரமாகா னெருங்குசும்வானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடையகண்களை முன்னே மூடினதினாலே உலகமெல்லாம் பரவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிறபாவத்தைப்போல் அத்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப் பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள் போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்டஆகாயம்—எ-று. (௬௬)

மாலையெனுங்குமரியிருள் மகிடமுகமகற்றிப்பந்தி வானச்சோரி
கோலமுடன்படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன் மதியெழுந்துகுடபாற்சென்று
ஞாலமணியிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவலைாமலிரு ளனைத்துநீங்கப்
பாலனைசவெடித்தெழுந்த விழியெனவே யெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

(இ-ள்.) மாலைக்காலமென்கிற துர்க்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன் தலையை அறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட ரத்தக்கோலத்தோடுபொருந்திய ஸ்படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டதுபோலச்சந்திரனுதயமாகி மேற்றுத்திக்கில் அஸ்தமித்தது நீலகண்டராகிய பரமசிவனாது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன் புதைத்தஅளவில் நான்குதிக்கும்பரவிய எல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த அந்தச்சுவாமியினது நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறம்பொருந்திய சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான் என்றவாறு (௬௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற் காலைசந்திகடன்கழித்து
மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன் மறையோலிடவழிகொண்டாள்
பங்கமலந்தீர்வுறுமடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக்
கங்கிமலையாய்விளங்கியசீ ரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச்சமானமாகிய சேயாறென்கிற நதியில்காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷம் முழங்க நடந்து பற்றப்படுத்து மும்மலங்களைத் நீக்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்கு நெருப்பு மலையாய்விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்—எ-று. (௬௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

வென்றியினறக்கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவிபலியாடும் வேனிற்பாலைக்
குன்றமெல்லாம்வெறியாடன்முல்லையெலாம்பொதுவர்பின்னைக்குரவையாடன்
மன்றல்கமழ்ந்திரர்க்கு விழாவெடுத்துக் கொண்டாடன்மருதவேலி
முன்றிலெலாஞ்சினச்சுறவு முன்னுணக்கியணைக்காடு முந்நீர்க்கானல்.

(இ-ள்.) வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்தபொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிறார்கள் முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் பூசைபோடுவார்கள் மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்து கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள், கடலருகாகியநெய்தல்நிலத்திலிருக்கிறவர்கள் முற்றங்களில் சுறாமீன்களைக் காயப்போடாநின்ற வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. ()

சோதிபெறுகரணுகமனையவம்பு சொறிகையினற் றூய்மையாய
மாதனைபெலாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினற் பொன்கலந்துமருவனீரால்
போதவரிசனங்களையப் பெருகுதலான்மதுவுடையப் பெருகலாலே
சிதானிகராகத்திருநதியாற் றிசைகளெலாஞ் சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள் மதநீர்ப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம் பொன்பொடிகளையுதிர்த்துக்கொண்டு வருதலால் பிரவிபசந்தோஷத்தினாலும் பொன் பொடிகளையுகளைப்பெருக்கின படியாலும் தேனை துடைப்பதினாலும், மஞ்சள்பொடி ககளையப்பெருக்கின படியாலும் என்று கதிக்குப்பொருள்கொண்டு இலேசுடைவகையாக்கு மோதுதலினாலும், எள்ளு நதிக்குப்பொருள் சொரிதலாலும் தூய்மைபொருந்தில் காந்தடையதேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும் வைஷ்ணவர் உருவத்தையடைய கோபிகாஸ்திரிகளைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைஷ்ணவர் உருவத்தைச் செய்தலாலும் விசெய்கிறபடியினாலும், மதுவென்கிற அசுரன் சாகயுத்தஞ் செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்குகளிலுஞ்சிறந்தது—எ-று. (௭௰)

*இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக் கூறுதும்.

மேவுபுனல்பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர்பொடித்தனபோல்விதைத்திட்டுண்றி
கார்விறுவுறபசுங்கிளியின் சிறகெனவே பசந்துதொண்டைக் கதிராய்முற்றிக
கூவுகின்றவாரணத்தி னிதபோல நிமிர்ந்தெழுந்துகுறைவில்சாலி
பாவையுமைத்தவம்புரியுந் தலமிதெனப் பணிந்தனபோற்படிந்தமாதோ.

(இ-ள்.) அந்தத்திருநதியில்வந்த நீர்பரந்து ஒழுகிறபடியினாலே குளிர்ந்து குறைவில்லாத பூமியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல்

தநெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்பகளின்வாசத்திலெழ்கிற பச்சைக்கிளிகளி னது நெருபோல பச்சையிறத்தையுடைத்து தொண்டைக்கிரைய்முற்றிக்கூடியி ன்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து சர்வதியானவர்கள் தலைபணிந்து நெருங்க லர் இதுவென்றுவணங்கினதுபோல வளைந்திடக்கின்றன—எ-று. (௬௧)

சந்ததமுமெழுவர் பரம்பார்த்தரும் கரிந்தவரிக்குதித்தாவாரி
இந்திரனுலகிறெறுடி போர்செய்வானெழுமலையா மென்னப்போர்செய்
தந்திரமேசுதம்பிரவி புரவிகள்போற் கடாவிடித்தேயாதிதாத்தி
மந்திரமாமெனக்குவித்து வழங்குமிழுங் தொலையாவென்மருதவேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் ஏழுவோர்கள் பரம்பார்த்து அதற்குதிசயிக்க க்கையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தபடியென றுசொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாக வருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்துவைக்கோல்களைத் தூற்றிமந் தரகிரிபோலக் குவியல்செய்துசகுல மனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் செல் குறையாது மருதநிலத்தில்—எ-று. (௬௨)

கயலினமென்றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக் கண்டெருங்கயல்வந்தேறும்
அயலிவர்கொடிப்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலை யென்றஞ்சிமீளு
மயலுதவுமாவதனந் தாமரைப்போதென மருவிவண்டுசேரும்
இயலுமவர்நாசிநிழல் சண்பகம்போதெனவெருவி யிரியல்போகும்

(இ-ள்.) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண் டு சேற்கண்டைகள் கம்பினமென்று வந்துசேரும்பின்பு அருகில் அவர்களு டைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்று பயப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொ டுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாமரைப் பூவென்று நினைத்துவண்டுகள்வ ந்துசேரும் அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப் பார்த்துச்சண்பகப் பூவென்று ஓடிப்போகும்—எ-று. (௬௩)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்கலைக்காலவராலெனப்போய்ப்பிடித்துப்பள்ள
திரும்பவுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடிமருதத் திணைகடோறும்
குரும்பைபெறுமுலைச்சியர்கள் முகத்திற்கும்விழியிணைக்குந் தலைத்தோமெ
ன்றாகரும்பிழுடன்கழுநவன்றோற்றாமரையுங்குவளையுந்தேன்சொரியுமாதோ

(இ-ள்.) பெரியவயல்களிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்கா லைவரால் மீனென்றுபள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அந்த ப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்றுபிடிக்குமருதநிலத்தோறும்தென் னங்குரும்பைபோன்ற முலைகளையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணு க்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனேசொல்லியழுகிறதுபோல தாம ரைப்பூவும், நீலோற்பலமும், தேனைச்சொரியும்—எ-று. (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுந்தனிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானந்தோடு மருதவண்டானத்தோடு

மழலவர்மணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியைய நூதும்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய சோலையி ராயுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய பள்ளர்கள் அடிகளின ல் ஒடும்பிரகாசம்பொருந்திய ரத்னாபரணங்களையுடைய புள்ளா ற அரிகிணையென்னும் வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற வண்டுக ங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்திய வண்டுக ள் இசையும்படியாகவூதும்—எ-று. (௬௫)

முகவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருக்குமாதோ.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுக்கூட்டங்கள்சங் கிலியாகவும், ரத்நம்போலு நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்ற தாகவும், பிரகா சம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிற பொருளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும் அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்த த்தைச் சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறுத் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக்கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற அயிராவதமெ ன்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது—எ-று. (௬௬)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்த நல்வளப்பங் களைப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையுடைய கவளம்பெற்று என் றும் தேறுகட்பாகைசிந்தி என்றதைசிறந்ததேனாகிய அமிர்தத் தைச்சிந்தி என்றுகொண்டுயானைக்கு தேறித்தன் கண்ணிருக்கின் றபாகனைத் தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிசூழ்ந்து
மண்ணோடோர்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணூர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினரே.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைபுஷ்பங்களுடைய மருத நிலத்தாலே சூழப்பட்டு நீங்கிப் பூலோகத்தார் வணங்குகின்ற வடக்குவீதியிலெழு ந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப் போய்வணங்க ஆகாயத் தையளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்களிருக்குங் கிழக்குவீதியில்வந்தார் பார் வதி—எ-று. (௬௭)

கலிவிருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
வச்சமாமணிச் செம்மையால்தினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்.) யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தினருகில் ச ந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்றவச்சிரங் களாலே தனதுகளங்கத்தை நீக்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி லிழைத்தி

ரா நின்ற மாணிக்கங்களுடைய செந்தவொளியினால் அநாருகெல்வரும்போது சூரியனிரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளே முழும் பவளக்குதிரைகளாகத் தோன்றும்—எ-று. (௪௮)

வேற்றுமேருநேர் மேடையிலு நும்
போற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்
தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானதி யமுனையானதே.

(இ-ள்.) வேறுவேறாகி மேருவைப்போன்ற மேடைகள்மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும் இழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது—எ-று. (௪௯)

பாவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யாவலாடுவா ராடரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் கதிரையெய்யவன்
புரவிகொள்ளுமப் புல்லெனுங்கொலோ.

(இ-ள்.) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேடைப்பலகையில் விளங்கி நிற்கின்ற பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்றுநினைத்துச் சூரியனிரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளேழுங்கொள்ளும்—எ-று. (௫௰)

தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்தணிமாலயஞ்சேர்ந்
தாத்தமனைவென்னை யாளுடையானைச்சேர்ணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்தாருவிண்ணநிவல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சுரத்தையெய்தினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்திய கோயிலுக்குள்போய் சுத்தமனை, என்னையாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மகிழ்ச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன்—எ-று. (௫௧)

ஊசிமேலோர்கால்விரலே யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசிநுனையினைக்கொடு நாட்டியமுன்மூட்டியந்
தேசினைமுனுருத் தெள்ளமுதையுண்டிருக்கு
கோசிகனைப் போல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியிலே ஒருகாலின் விரலையூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்து மூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியை வளர்த்துப் பிரகாசமான அமிர்தத்தாரணைசெய்து பிரமரந்திரத்தின்வழி வழிவருகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனேககோடிபேர்—எ-று. (௫௨)

நாடுகலைஞானத்தி னல்வினையுந் தீவினையுந்
சாடிமனமிறந்து தானியுந் துதன்மையாமே
விடுபெறவிருப்பி வேட்கையிலிதில்லாமற்
கூடிசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

* கோடானகோடியென்பது-மிகப்பெருக்கச்சொல்.

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிற மும்மலங்களோடும் நீக்கியிருவினையொப்புவந்து மனமொன்றுநின்று நிறைந்து பேதங்கெட்டு உலகம் சிவசொரூபமாய் மோட்சம் பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—எ-று. (௫௩)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டிமுடிவு சவுரதியர்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானஞ் செழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள்சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையோதி மனதுமகிழ்ந்து கிரியைகளைநடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி—எ-று. (௫௪)

நேருமியம நியமாசனவகையும்
பேர்பிராணாயாமம்பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின்வகைகளைப்பிரித்து அவைகளைத் தேகசிரமம்பட்டு முயல்கின்ற யோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள்—எ-று. (௫௫)

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும்பார்த்துச் சிறப்புற்றுக்
கோதமனாச்சிரமந் தன்னிற்குறுகினாள்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப் பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்தசுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச் சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இராநின்ற கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள்—எ-று. (௫௬)

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனும்வந்தெதிரேர் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்துமுனிவ ரவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்திய துஞ்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) அந்தக்கௌதமருடைய இடத்துக்கு அம்மன்போனவுடனே அவருடையபெண்சாதி அகலிகையும் பிள்ளையாகிய சதானந்தரும்வந்து பணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவர் தருப்பைகொண்டுவருகிறதாகப் போனாரென்றுசொன்னார்—எ-று. (௫௭)

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதைமையேன்புன்குடிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வே னென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிலை வீட்டில் கூணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனைக்கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்போனார் சதானந்தர்—எ-று. ()

இங்ஙனஞ்செல்லுழிநிலிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்துவரு முனிவன்பூத்தலர்ந்து
அங்கவனக்கற்பகம்போற் றேன்றுதலாலிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சதானந்தர் போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இந்தயிடத்தில் எல்லாவிருட்சங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்சம் போலக் காணுகிறபடியினாலே நம்முடைய வனமல்லவேயிது ஆருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்—எ-று. (ருசு)

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரொன்றுனைத்துமாதவர்க்குப்
பத்துருவந்தந்தமுனியும் பராசரனு
மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுபெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டுவரு வென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள்.) இந்த இடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவுக்கு பத்துதரம்பிறக்கச் சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும், பராசரும், அத்திரியென்பவரும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக் கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம் என்னவென்றுகேட்டார் கௌதமரென்றவாறு. (சாய)

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவர் தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தின ளெனத்தொழுதுசொன்னா
னாதமறைதேடு மவணங்குகுடில்மேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவவென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்தகப்பனாகிய கௌதமரைப்பார்த்து ஐயா பிரம்மாமுதலாகிய ஜனங்களையுந்தன்னிடத்திலுண்டா[illegible] தேஜோமயமாகிய பராசக்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொருபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநம்முடைய குடிசையில்வர என்ன தவஞ்செய்தோமென்றார் கௌதமர்—எ-று. (சுக)

ஓடினனனைத்துமகனுச்சியைமுகந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுத்தருகை பாரிலிசையெறிந்தான்
வீடினதுனந்தம்வினை வேரினொடனென்றான்.

(இ-ள்.) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக் கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்து ஓடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்ந்தார்பாடினார் தருப்பையைப் பூமியிலே யெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்—எ-று.

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்தியிலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திரிஷி முதலாகத் [illegible] ளெல்லாம் இரண்டுகைகளையுந்தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டுபத்தியாகியவலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறபார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்—எ-று. (ருங)

மின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமறையன்றுமுதலின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்தவுயிர்த்தொகைகளெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறிவல்லார்

(இ-ள்.) தாயே நீயோகன்னிகை சுவாமியோ நித்தியப்பிரமசாரியென்றுசிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றனகள் அப்படியிருக்கஉன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுக்குந்தாய்நீதாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்டவுன் பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள்—எ-று. (சுச)

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனையிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்.) நித்தியமாகவிருக்கிறசிவனை முதலில்உண்டாக்குவாய் அந்தச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிறதன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவிதசொருபமாகிய உன்னை யாரறியப்போகிறார்கள்—எ-று. (சாரு)

மெய்ப்பொருளை மகேசனயன் வேதனரியானல்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர் - பிர்ம்மா [illegible] னு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி உருத்திரி சரஸ்வதி லட்சுமியாகிய சத்திகளாவாய் இப்படி [illegible] மல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை அறியவல்லவர்கள்—எ-று. (சுசு)

சென்சுருதிமாதவர்க ளின்றினிதுபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தன னவரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தவ னதற்குமுனமேயின்
கஞ்சமலரன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்.

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் சென்சமுருதிகளின்று இப்படி தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தசமயத்தில் பார்வதிசமீபத்தில் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலே வைத்துக்

மிக.

கூப்பித் தாமரைமலரையொத்த அம்மானது இரண்டு பாதத்திலும் வணங் கினான்—எ-று. (௯)

அஞ்சலி யுயர்கோ தமனு மன்னிறைவனை யம்மை
பின்புறவு ணாப்பணைய னெண்டிசைபுரப் போர்
தன் [illegible] திக்கரிய தாளினை [illegible] றேன்
புன் குடிலை [illegible] புண்ணியமுடித்தேன்.

(இ-ள்) பக்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மனை வணங்கிச் சொல்வான் பிரமா அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரசிலே வைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு முடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில் மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன்—எ-று. (௧௦)

இத்தமொழி சொற்றது மிடங்கொடியும் வேலன், றந்தியிடை சென்றிடு வனக்கருதவிர்த்தால், நின்னை தமகிழ் நுண்ணிடை யில்வந்து குறைதீர்வே னென்றுவந்த வனவோ திவனன்று மறுத்துமிவை சொல்வாள்,

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர்கு றைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக் கொள்வேனென்றுசொல்லி மறுபடியுஞ் சொல்வாள்—எ-று. (௧௧)

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளவர்க்குத்
தாயினவமொழிந்தனள் விளர்ச தமகற்கவ்
வாயிரம்விழிந்திர னளித்தமுனி சொல்வான்.

(இ-ள்) பரமசிவனவர்சொன்னபடி பூமியில்வந்து நானடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடு கூடியநூல்போல முறையாகவிரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண் ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர்சொல்வார். ()

இத்தலமுதற்றலமி தன்பெயர்த வேச்ச
ருத்தமமிதிற்றரும மொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றிவிடில் வெள்விடையின்மேல்வர்
தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்.

(இ-ள்) இந்தஸ்தலம் முதன்மையானது [illegible] இதனுடையபேர் தலேசுரம் இதுமிகவுத்தமமானது இதில் நூறுபுண்ணியத்தைச்செ ய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு நீமெய் மையாகிய தவசுசெய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளி பரமசிவம் [illegible] உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர்—எ-று. (௧௨)

மாலயன்வசுக்கள் [illegible] தேவர்முனிகணத்தோர்
சாலைகள்சமைத்த [illegible]ல் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடமன்று [illegible]யல் கைப்பலமிதென்றுன்
மூலமுதல்வல்லி [illegible] முடிப்பளி துவென்றான்,

(இ-ள்) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு பிர்மா அஷ்டவசுக்கள் தே வேந்திரன் அநேகமுனி[illegible]கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு

சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழுமசுரனெருணர்க்குந்தீர
னஞ்சதிர் [illegible] யானந்தமனுக்குசமனு [illegible] வந்தோன்
செஞ்சடைமகுடமுற்ற [illegible] யெரிமையத்தியக்கும் திமை [illegible] யானனாலைகாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்தவுள்ள வளமெல் [illegible]ங்கவர்ந்தவீரன்.

(இ-ள்.) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கிற அசுரனை [illegible] யவன் விஷ்ணுவுக்கு ன் எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தை யுடை[illegible] யவன் [illegible] ிவப்பாதி மேலேமய சமானமானவனாக யாமனுக்கும் யமனானவ[illegible] [illegible] குந்த இமையையுடை முதின்றகொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுட[illegible] அங்கேயிருக்கிற யவன் அளகாபுரியில் குபேரன் சம்பத்தை [illegible] வளங்களெல்லாம் கொள்ளை யிட்டவன்—எ-று. (௧)

தாமரைக்கண்ணன் றாய்கு மரவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவன்போற்கொள்வன் மன்னிவாகனத்தலாங்கி
வேமுற்குந்திமைந்தர்க்குதவுந் தன்வியானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துகையாற் பிழிந்தமுதருந்து வான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு படுக்கைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும் வாலையும் ஒருங்கேசேர்த்துப் பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவண்கல்லாக எறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தன்வீட்டு அவன் றருகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்பு மயிருடைய அர்ச்சுனன் பிள்ளைகளுக்கு உறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அங்கே நுனிரம்மியமா னத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பி லிருந்து வரு கிற தேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறான்—எ-று. (௮)

எருதியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிவன்பின்னைப்
பரிதிதேர்தனிற்பச்சைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனிணைத்திங் கமுழுதிக்
குருதிகொப்பளிக்கும்வாளான் றெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்வான்.

(இ-ள்.) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையா னைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக் கொண் டு பச்சைக்குதிரைகளோடும் உலாவெளியாகப்போவான் நிருதியைச் சுமக்கின்ற ஆளியின் மேலேறிக்கொள்வான் மிணங்களாலே முழுகப் பட்டு இரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்து சருவசீவ ஜீவன்களையும் கொல்வான்—எ-று. (௯)

அன்னவன் மகிடமான வாற்றினலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன் மகிடமேறுங் காலினற்றிரிந்தானென்று
மென்னவன்கொடுமைசம்மா விம்பலாமிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீறுக்கடலைத்தூர்த்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டின் முகத்தை யுடைய வனானபடியினாலே தெற்குத் திக்கிலிருக்கின்ற யமனுடைய எருமை க்கடாவில் லேறுமற் காலினால்நடந்து திரிந்தானென்றும் அந்த மகிடா சுரனுடைய கொடுமை நம்மா லெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிமயமா யுள்ள சிவனிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீறிவே ள்ளுகின்ற சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்—எ-று. (௰)

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலவ்
வயனைநிகரிஷ்ணன் றிருந்திருள்ளதுக்காய
பயனுறுதுசர்ச்சிவேயடியர் கோம்பட்டக்கையாளர்
கயமுதல்வில்லரைந்து வேட்டையர்க்காவிற்சென்றார்.

(இ-ள்.) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்ன கசிதமாகச் செய்யப் பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரம்மா வானவனித்தியம் அறுசு ம் அட்சதையுங் கொடுக்க வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற காலில் அந்த அ சுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானை முதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டை மார்க்கமாகக் காட்டுக் குப் போனார்கள்—எ-று. (௧)

நப்பற்ற தவஞ்செய்து வினைத்தகாரியமுடித்துக் கொண்டார்கள் நீவத் தகாலமும் விடமுமுண்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீ தவஞ்செய்தால்சக லமாகி முடியுமென்று சொன்னார்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கும் மூ லமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து தன்கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகி றேனென்றாள்—எ-று. (௭௨)

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கோதமனேமுதலாயமுனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழிபகர்ந்தனுவி டைகொடுத்துச்சோணபூதரமாமதன்குணபாற்பன்னசாலை புதிதமை ப்பித் தகயமிழ்ந்துபுறம்புக்காக, மாதவொழுலனையமைத்து நாலுபாலின் வாயிலிலெண் வயிரவர்கண்மகிழ்ந்துகாக்க, வாகரசி வரிநுதலிமைந்தர் மருங்குகாக்க வத்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) கௌதமர் முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ் சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குபக்கத்தில் ப ன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவை த்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர்சுப்பிர மணியர் தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவு ஞ் செய்தாள்பார்வதி—எ-று. (௭௩)

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்தில் கண்டிகையின்குப்பைபூட்டி, புந்துமரவுரிகொட்டாடைநீக்கி யுரிந்த மரவுரிசாத்தி யக்குமாலைதால், விக்லகதிருநீறணிந்து கனற்குட்டிய க்க விளங்குமுகிழின்றருகால் சிரலையூன்றி, அங்கிபசவிமையபத்தின்ம னைதையூன்றி யரியபெருந்தவம்புரிந் தாளிலங்கின்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்துவிரித்து த்தோள் கழுத்து காதுகளில் ருத்திராக்ஷமாலைகளைத்தரித்து ஆபரண ம் பட்டுப்பீதாம்பரம்பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மரவுரிதரித்து செபத்துக்குக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச்சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில் காய்ந்துபளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியிலொருகாற்பெருவிரலையூ ன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலேபரமசிவனைத் தியானமாகநிறு த்தி ஒப்பில்லாத பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வ தியம்மன்—எ-று. (௭௪)

இலைத்தகொடிமருங்குதலைக்தெரிவைப்ப ணினியதவமியற்றுதல்க ண்டினைத்தன்மடிக், களித்துமனந்துடித்து விழிபுதைத்துவகை ண்ணிரில் வழிந்திடுநின்கமலத்தாளுமுனைத்தவனைக் கனர்ந்தழுது விழுந்தாள் உயிர்களெல்லாங் கலங்குகனைத்துருகாவின்றவனே த்துளத்துணைப்பரெங்கிய வருந்துறுமல் வயிற்றிலுள்ள கருப் பெல்லாம்வருந்திட்டதே.

(இ-ள்.) மின்னலொத்திரிநாகிய கொடிபோன்ற இடையானதுவளி ந்துஅசங்கிமத்தியிலே இனிமையானதவத்தைச் செய்கிறதைப்பார்த் த்துஅத்துவேசத்துவாட்டத்தையடைந்துகளைத்துமனதுவாடித்துவி நுப்பார்த்துஇதனைத்துவாட்டத்தையடைந்து மனதுசாடிந்து இ ரண்டுகண்ணீராய்முடிக்கொண்டு சால்லியானவன் கண்ணீரால் மு ழுகினான் இப்படிபானவன் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது விழுந்தான் மற்றுஜீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகியதுவன்றி காலி லுள்ளதாலவன் வருந்துவ தனைப்பிரித்துச்சொல்லவல்லேனல. என்னபயன்தாபானவன் வருந்துவ தினைப்பிரித்துச்சொல்லவல்லனல.

ளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சிவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடை யாதோ—எ-று.

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலப்போதின் முகந்தோன்றப் பனிகயத்து ண்முழுகிநிற்கும், பின்பனியிலதிசீத வீடத்திற்சேரும் பெருமழைக்கு ண்டு மரியதவம்புரிந்தனவ்வீடத்துவேதன், வன்பனியிற் றுயினெடு மான்முதலாந்தேவர்மறை புகுந்தவச்சாலையருந்திச்சார்ந்தார். (௬௬)

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாததாமரைப்பூபோல முகமாந்தியக்கதிரிய குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலேயின்றும் பி ன்புனிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்து ம ழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாதுமின்றும் ப ரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுமிறைவனுக்கு மிருவில்ல வேண்டிய தவத்தைச்செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும் வசியசர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷ்டம் பொருந்திய தவச்சாலையையடைந்தார்கள்—எ-று. (௬௭)

அந்தரியுமாயவனுர்முதலாந்தேவரெனவருந்கு முபசார மளித்துநீங்க ள் வந்தவரவியம்புகெனமகிடனேலவருந்தியறுந் தளர்ந்ததுவும் வரு ந்திச்சொன்னார், அந்தரியுங்குமரியுடன் கடரும்வளாம் விருகிகள்த்தி நால்லவெனிவிளம்புதல்கண்டகமலிழந்து விடைகொண்டாரோ.

(இ-ள்) பார்வதியானவள்விஷ்ணுமுதலானதேவர்களுக் கெல்லா ருக்கு முபசாரஞ்சொல்லி நீங்கள்வவிடத்திற்கு வந்தவகைசொல்லுங் களென்றுகேட்க அவர்கள்மகிடாசுரனால் தாங்கள் அன்பப்பட்டுத த ளர்ச்சியடைந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்கு பார்வதியானவ ள் அக்கைகைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியிருவேல யுத்தகளத்திலே மகிடா சுரன் வல்லமைகெடக்கொன்றுவிடென்று சொன்னாள் அதற்குத்துர்க் கை அப்படியேசெய்வேனென்று பணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இக் க்வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந் தோத்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்[illegible]—எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

கோதமாச்சிரமந் தன்னிற்கோல்[illegible]
நீதிலாதகவஞ்செய்தது செப்பினேன்
மேதினிமுதற காய்ந்த அம்மெள்ளவினை
சோதிபாகமடைந்[illegible]ந் சொல்லுவேன்.

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடையாசிரமத்திலிருந்[illegible] [illegible]லாத தவத்தைச்செய்ததைச்சொன்னேன் [illegible] பிற்பாடு [illegible] [illegible]ன்றதாம் நிஷ்பலைகளைத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தை [illegible]ப்[illegible] பார்வதியார் அடைந்ததைச்சொல்வேன்—எ-று. (௭௰)

கௌதமாச்சிர சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௯௨.

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகம றுப்பட்டுச் சீக்கிரத்திற்போகு மசுரருமேபோல் இரத்தநதியான துஷ்டிய ருசித்தியம் மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல் கவந்தங்கள் கூத்தாடியதுகள் வயிரவர் முதலாகியவர்கள் தும்பைவாகை மாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசுரனுக்கு தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (௰௩)

கேட்டளவின்மகிடமுகன்கயிடவன்றன்முகநோக்கிக் கிளத்துவானே ர், காட்டிலுறைசிறுபேயுங் கணங்களுநம் பெரும்படையைக் கடிந்து வென்றால், நாட்டநுதலயன்புரிமெனக்கினிமேற்றிசைகொடுக்க நாளு வாரோன், நீட்டினைகைபுரிந்தெழுந்தானேறினனுயிரங்கரிசூழ்ரதமீதில்.

(இ-ள்) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருக்கும் கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்வான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கின்றசிறியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரியசேனை களைக்கொன்றதுகளென்றால் சிவன்பிரமா விஷ்ணு முதலானவர்கள் சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழு ந்திருந்து ஆயிரம்யானைகளைக்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தநீலன்
முதுகான் குருதியண்டன் னீசகன் சண்டன் முண்டன்
மதுகயிடவன் றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன் மாலியென்றும்
துதிகொளாயிரண்டுபேருந் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானை ப்பலத்தையுடையவராகிய-காந்தன்-நீலன்-முதுகான்-குருதி - அண்ட ன் - நீசகன் - சண்டன் - முண்டன் - மதுகயிடவன் - தீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன் - மாலியென்று - [illegible]க்கப்பட்டபன்னிருவரும் தங் [illegible]கங்கள் இரதங்களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (௰௫)

[illegible]கவசர்கள்காலகேயர்
கரு[illegible]ப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
பரிமுகத்தவுணர்மே[illegible]யெழும்புலிமுகத்துக்கள்வ
னரிமுகத்தவுணர்சிற[illegible]
நரிமுகத்[illegible]ணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்) [illegible]னமுகத்தையுடையவர்கள் நிவாதகவசர்கள் - காலகேயர்கள் - குதி[illegible]ாமுகத்தையுடையவர்கள் எருமை முகத்தையுடை யவர்கள்-கெருப்[illegible]பரித்துக்கொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் -பு லி முகத்தையுடையவர்கள் - சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுர ர் கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்ததுகள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரிய[illegible]விற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியத[illegible]விற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செ[illegible]லப்
பேய்கருங்[illegible]காடிகளாடப் பிணக்கிவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தகானில்.

(இ-ள்) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாள்கள்புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளக்குதிரையும் இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம் யானையும் நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளமதேரும் நடக்கப்பேய்களும்காக்கைக் கூட்டமும்விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாடப் புள்ளாங்குழல்பேரிகை முதலானதுகள் முழங்க மகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகாட்டில்வந்துசேர்ந்தான் — எ-று. (டுஎ)

அடலவுணரைக் கண்ட ஞ்சி யடைந்துமைக்கபயமென்று
டட்குறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கடீர்த்து
கிட் துடன நகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கி
கடகங்கொண்டெறிவாயென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாள்கன்னி.

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன் வருகிறதைப்பார்த்து பயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல அம்மனானவள் அவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துந் தன் சமீபத்தில் நின்றபெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடைய சத்தியினாலே அந்த அசுரனைக் கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள் துர்க்கை — எ-று. (டுஅ)

அளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணையமுன்செல்லத்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செலல்
ஞாளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லதங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் அளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோக அருணாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமி என்கிறஇருவரும் பின்னேபோகவும் பார்வதியினது கணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களேறிக்கொண்[illegible] தாசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள் - எ-று. (டு[illegible])

சென்றிச்சாமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்[illegible]
கன்றிடபிடன்சேனைப் பாதியைக்கல[illegible] த்திற்சாய்த்தார்
[illegible]வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்[illegible]கிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெ[illegible]லாந்துா[illegible] கொன்றார்.

(இ-ள்) இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போ[illegible]னவுட[illegible] உலக்கையினாலும், பலகைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் [illegible]வினாலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிறமகிடாசுரனுடையபா[illegible] சேனை[illegible] ஒரு நொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து துர்க்கையின் சேனைகளையெல்லாந்துரத்திக்கொன்று வென்றார்கள் - எ-று. (௬௦)

அந்துமிமுத[illegible]ாநால்வ ரிடைந்தனர்சூலியான
கந்தரிவாகிய[illegible] முகத்தவடிசிரிக்ஷகயா
னிந்திரிமறை[illegible]ானென்று மெழுவருமறந்தார்ஞானி
யுந்தினரிடை[illegible]ர்கன்னி மகந்தளர்ந்துமையேயென்றான்.

நாணவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்ட லயிரவர்தோலைத்தாரவி
போலவரிமுக்கவாறும் புரிகுழற்பவமுக்கூத
மானவாவுணர்கோவுக் கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படிவேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக் கொண்டு அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகயிருந்து அந்த வயிரவர்களும் அந்தஆயிரம் பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள்இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசு பண்ணுகிறதும் பாதத்தை வணங்கித்தூதர்கள் மகிடாசூரனுக்குத் தெரிவித்தார்கள் — எ-று. (௬௧)

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புகைகனைபிறந்ததங்கி
ஊற்றியவிருகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றசங்கை
காற்றிசையுள்ளவேழ கடுங்கிபதிமையோர்[illegible]ட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே.

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித் தெரிவித்த அளவில்புகையும் சிரிப்புமுள்ளதாகிய இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவீசியதுகள் அண்டகோளமும் சுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கின்ற யானைகளும் தலையைத்தொங்கப் போட்டதுகள் தேவர்கூட்டம் நடுக்கமடைந்தது யமனும் ஒளிந்துகொண்டான் ஆலகால விஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது — எ-று. (௬௨)

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிலிரும்பனென்போன்
செப்பிடுமுனை அகோபம் பொறுப்பரோசிறியனென்னே
முப்புடையினைவென்று முதல்வரைமனைத்துளானைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வே னெனச்சொல்லிவடிநுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப் பிரகாரம் மகிடா[illegible]நான் கோபிக்குமளவில் இரும்பனென்கிற படைத்தலைவன் வாருமையா ராசனே உம்முடையகோபத்தை [illegible]வற்பமாகியவர்களார் பொறுப்பார்கள் என்று சொல்லித்தன் [illegible]டைய பார்வதிதவஞ் செய்கிறவனத்தி லிருப்பவளாகிய [illegible] கையிலிருக்கின்[illegible] வாளால் கொன்று வருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்போனா[illegible] — எ-று. (௬௩)

குடதிசை[illegible]கடலைச்[illegible]றிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ன
நெடு[illegible] [illegible]ாமாசேனை யெழுந்தனன்கும்பனென்போன்
படிபிரித்[illegible] [illegible]க்குக்குப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடையெ[illegible] [illegible]குகிரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்) [illegible] மற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற் கோபித்துக்கிழக்குக் கடல்சண்[illegible] செ[illegible]ப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும் [illegible]லாள்களும் புறப்பட்டதுகள் கும்பனென்பவன் மகத்தியமுனிக்கு [illegible]துகள் நிமிர்ந்திருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலேமகாமேருவுக்கு [illegible] இறைக்கத்தந்த பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான் என்றவாறு. (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேறு[illegible].

[illegible] வராகரதகேர் அரகசாயிரம்பூண்ட விரதமேறி, வழிக்கசி மதக்கடலை வெருக்க யானைகளு[illegible] வனத்திற்சென்றாள், கொழு ந்துவிடுங்கனலென்ன[illegible] காலருத்ரன்பலகோடிகுன்றாக்கிவிசித்தனையுக்க மடைத்தாக்கரைக்குமேரக்கைகளுக்கும் பொருமெதிரே தடித்தாயமே.

(இ-ள்.) இப்பிரகாரம் [illegible]தும்பகேசரன் பக்கைக் [illegible] ஆயிரம் [illegible] அப்பொழுது [illegible] பல அணுக்கள் [illegible]போகின்ற யானைகளின் மதசலம் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப் [illegible] செய்யப்பார்வதி தலைஞ்செய்யும வனத்திற்குப்போனாள் [illegible] அப்படைகள் அநேகமலைகள் [illegible] இவர்கள் [illegible] அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்க [illegible] [illegible]ரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய்நி ரோதித்தார்கள்—எ-று. (ம)

சண்ட[illegible]சோமன் [illegible] கண்டன்வீத [illegible] ராவதத்தையொன்றாயிரவர்களிருதலைவரு மண்ட [illegible]யுடையகத் தாவேகளைத்தொலைத்திட்ட [illegible] கண்டக [illegible]ஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச்சேனையெல்லாங்களைந்திறந்தார்.

(இ-ள்.) சண்டன் [illegible] சோமன்கபாலி களைக்குத்தானே [illegible] சங்கரன் [illegible]கண்டன்வீதன் [illegible] இக்கட்டுவையினர்களும் [illegible] கோரமுடையப்பட்ட யானைகளைக் கொல்லுகின்ற சிங்கங்கள் போல [illegible] [illegible]ருமம் அவனுடையசாரதியுந் தேருந்தவிர [illegible]ச்சேனைகளை யெல்லாமொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள்-எ-று.

அட்டவயிரவர்படையுரனை[illegible] கைத்தனைபடை யழிகதேறுந் [illegible] தேர்முடுக்கிக் காய்கனத்தின் முகத்திலெல்லன[illegible] [illegible] கோத்தான், [illegible] தேரோ[illegible] [illegible]யாவிழுந்தி [illegible] [illegible] யமனுயிரைக்குடித்தந்தர்முராமனி.

[illegible] எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங் [illegible] [illegible]ருபம் தன் [illegible] முழுவதும் [illegible] [illegible] [illegible] மேடையோடனே விட்டு[illegible] தாக்க [illegible] கேள்புவனுடைய முகத்திலே [illegible] [illegible] அத்தப்புரமெல்லாம் விலக்கித் தேர் [illegible] [illegible] அம்புதொடுத்த கைகளையறுத்து அவனுடைய [illegible] அவ [illegible]ந்துகொன்றான் தாக்கனைக்கு—எ-று. (மஉ)

[illegible] சென்றுநதிஇயுடலிழுக் [illegible] [illegible] போல, [illegible] [illegible] குறைந்தலை [illegible] [illegible] போலச், [illegible] [illegible] தாக்கனைக் [illegible] [illegible] [illegible] பிடரொத்தனைந்தனர்போய் [illegible].

(இ-ள்) அசுரனுடைய படைகளெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் அ ந்துமி-காளி-மதங்கி-சண்டி-என்கிற நான்கு சத்திகளும் தோற்றார்கள்கு ஷி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-நிசிரிக்கையாள், இந்திராமனையாளென் கிற எழுமாதரும்யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டிலொளிந்தார்கள் சு வானவாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும் தோற்றார்கள் துர்க்கையான வள் மகத்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்று தியானித்துநின்றாள்-எ-று.(

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லுறுபத்துநாலுகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின்மாரி
யிறுகியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறு பத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெரு ப்புமழையையும், இடிமழையையும் சொரிந்தப[illegible]லே மகிடாசுரனு டைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது[illegible] சேனைத்தலைவர்க ள் கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றவாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
காளைவென்றனள் வேலுமடக்காரணி
நாகனுருயிருண்டனளாரணி.

(இ-ள்) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்த வுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள், வார ணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் காளனென்னும் அசுரனைக்கொன்றா[illegible] நாரணிநாகனென்னும் அசுரனை க்கொன்றாள் - எ-று. (உங)

சூலபாணிதொலைத்தனள்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றனள்
ஞாலநூலி மதுவையழித்தனள்
ணீலனுருயிர் நீக்கினாள்.

(இ-ள்) சூலக்கைய[illegible]ளென்பவள் மிண்டனென்[illegible]னையும் வாரா[illegible] சண்டனென்பவனையும் [illegible]நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும் இந்திரா[illegible] நீலனென்பவ[illegible]னையுங் கொ[illegible]ன்றார்கள்—எ-று. (உச)

[illegible]துமிக்கொடி சோணிதனுணைக்
சா[illegible]துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினள்
கா[illegible]துமிக்கரிகர்த்தருணாசலை
வா[illegible]துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினள்.

(இ-ள்) [illegible]துமிக் கொடியையுடையவள் சோணிதனுணை[illegible] [illegible] புவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை [illegible] லேதரித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்[illegible]ண்ணனைக்கொன்றாள்

கயிடவன்புகைக் கண்ணவிருவருந்
செயிரின்மாளாச் சிந்தினள்சுந்தரி
வெயிலிமிக்க நிமிர்பிடுவேலினன்
மயிடவன்முகங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

(இ-ள்) சுந்தரியென்கின்றசத்தி கயிடவனையும் புகைக்கண்ணனை
யும் யுத்தத்திலே கொன்றாள், வெய்யைப்பொழிகின்ற கிரணங்களைப்பொ
ருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்
டெதிர்த்துவந்தாள்—எ-று. (௨௬)

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்ச்சென்றுகைச்
சங்கையூதினள் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடாமுகத்தையுடைய அசு
ரன்யுத்தத்துக்கு நெருங்கிவிட்ட அளவில்சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்க
ளினாலே அவன் விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில் சி
ங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்கையானவ ளவனுக்கெதிரே போய்த்த
ன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேருஅசையும்படிவாயில்வைத்தூதி
னாள்—எ-று. (௨௭)

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினர்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை
சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்க ளொருவராவது இல்லாமல் மயக்கத்தை
யடைந்தார்கள் அருமையாகிய வரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்ட பாண
ங்களை யிரண்டுபேரும் மழைபோலச்சொரிந்தார்—எ-று. (௨௮)

எந்தவெந்தக் கணையாலறுத்தனன்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனள்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறைவாய்க்கணை
சிந்திஞளவன் சென்னியுருந்தவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாளு
ம் அதுகளை அந்தந்தபாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளி
னான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிர
சில் அழுந்தும்படியாக விட்டாள்—எ-று. (௨௯)

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுருகிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோல் விருகிறுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருக்கினசெம்புபோல் சிதறவி
ட்டவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்களை அம்பாக இருந்தாலும் அசுரன்தலை
யிலே முளைத்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல் தலையிலே வந்து அழுந்திவ
ளர்ந்து தோன்றினது—எ-று. (௩௰)

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
னுற்றவெம்பிற் சிலைநுதன்மோதினன்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

(இ-ள்.) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்த வில்லை
யிரண்டாகமுறித்தான் அந்த வில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே
அடித்தாள் அநேகம்பலம் பொருந்திய அம்புகளை விட்டவனாகிய அந்த
மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணக்கினிபோல் சுறுக்
கென்று தாக்கியது—எ-று. (௩௧)

சாபவெஞ்சிலை பேசு ... றப்பனோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுகூற்றத்திற்
றீபமென்னத் திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் வில்லொடிந்தது ... பொறுக்காமல் அதி
ககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பாகின்ற யமன் ... சக்கின்
ற ஒருசக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையற்று
ம்படிசெய்தாள்—எ-று. (௩௨)

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்மையின்மும்மதம்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசு
ரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனாகிப் பூருவகாலத்திலே
செய்த தபோபலத்தினாலே மும்மதங்களைப்பொழியாநின்ற பெரியயா
னையுருவங் கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. (௩௩)

ஆளியேறுசெல் ... நங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமொய்ம்பினன்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசினன்
கூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படி யானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த ... வலை துர்க்
கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்தயானையுச்சியி ... லிருக்கின்ற மூ
ளையைக் கையினாலே ... றைந்து தோண்டியெடுத்து ... கின்றது அதனா
லேயுஞ்சாகாமற்கையி ... லேயிரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்த்தா
ன் பேய்களு ... க்கதிகாரியாயிருக்கின்ற துர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வே
லாயுதத்தை ... விட்டாள்—எ-று. (௩௪)

வி ... ந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கி ... ததும்பி முகனுமிறந்தன
ன ... ந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
கு ... ந்ததும்பிமா மெனக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம்பாய்ந்த
வுடனே யுத்தத்தில்நின்றயானைமுகன் அதைச் சகிக்கமாட்டாமல்இற

ந்தாவிட்டான் அநேகமாயிரம் வண்டுகள்சூழ்ந்துடைய வென்னே யொன்று மில்லாமற் றுணையோடுகூடிய அந்தகாரம்போல்—எ-று. (௫௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போர்துவெங்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவன்கதை யும்மகன் சென்னியு
நேர்ந்தகங்கொண் டறுத்தனணரனவி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குதிரைமுக அசுரனெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்ததண்டாயுதத்தையும் அந்த அசுரனுடைய சிரசையும் கத்தியினாலே அறுத்தனளினள் துர்க்கையும்—எ-று. (௫௬)

அங்கதன்பி னழலுருவாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாயையால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான். அதின்பின்பு சலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும், தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிர்மமாவாயும், இலட்சுமிபுருஷனாகிய விஷ்ணுவாகியும், எதிர்த்தான் மாயையினாலே—எ-று. (௫௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தனை யென்றுகரோந்துமை
பாதசெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணவிற்புகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படி அசுரன் பலபல ரூபங்கொண்டவுடனேபார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகிறான் என்னவுபாயஞ்செய்தாலும்சாகிறதில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று துர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதத்தையும்மனதிலே தியானித்தாள் அப்படித்தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரி ஒருவாக்கியஞ் சொல்லியது—எ-று. (௫௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
யாயபோதிலவன்றலைதள்ளியே
ஆ[illegible]ளின் மிதிக்கிற்றலைக்கடுக்
கியமா[illegible]ய வென்றுசொலநின்றதறினள்.

(இ-ள்.) அந்தகவிதமான மாயவேஷங்களில்லாமல் சுபாவமான எருமைமுகரூபங்கொண்டபோதுயவன் தலையறுத்துக்கீழேதள்ளியவன்னுடையபரிசுத்தமான காலினாலே மிதித்தால் இனிமேல்திருந்தியமாயை தொலைந்துபோமென்று சொல்ல துர்க்கையம்மன்தேர்ந்தாள்-எ-று. (௫௯)

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்தபின்
னெட்டித்தலைச் சூலத்திலிக்கினள்
அட்டன்மேவிய தாப்படைதொட்டனள்
வெட்டிவீழ்ந்தி யடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டவனை எருமை பொருந்திய அவனுடையசூலத்திலேகுத்திக்கொண்டாள் பின்பு அந்தத்துர்க்கையானவள்

யெருமைமுகமக்கடா முகத்தையுடையவனுடைய ஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்த அளவில் அதுகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால்தலையைவெட்டித் தள்ளிக் காலினாலே மிதித்துக்கொண்டாள் துர்க்கைதேவி—எ-று. (௬௰)

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுமாரமோ
வட்டநத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீர்க்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கையம்மன்பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமான்ய காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாப்பதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரந் தவிர்ப்பதுபெரிதோ-எ-று. (௬௧)

போதவர்ஜவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
நீதலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்மிகவும் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன் கையினாலிறந்ததனாலே மெய்ம்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது-எ-று. (௬௨)

கண்டமட்டிலங் காக்கொளக்கார்நவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமுகன்
கண்டமட்டி லிருந்தக்கடவுளைக்
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்.) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்க அந்தக் கழுத்திலிருந்தபடிகலிங்கத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்-எ-று. (௬௩)

கொண்டுசென் றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிக் கடவுளையீந்தனள்
வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டிலன்கையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினதுபாதங்களைத்தொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாஞ்சொல்லிச்சுவாமியைக்கொடுத்தாள் வண்டுகள்சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையிலேவாங்கினாள் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதராகவிருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையை விடாமல் கெட்டியாக இருந்தார்—எ-று. (௬௪)

தாயுமங்கது கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஏயவன்சுரம் பற்றியதேதெனா
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரங்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியானவர் என்கையை விடாமலிருந்தது எதனாலே

யென்றுகேட்கத்தேவேந்திரனுக்கு அயிராவதங்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கையினாலேபொத்திக் கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான்-எ-று. (௭௫)

அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்.

முன்னொருகாலத்தகத்தியன் முதலா முனிவர்களைம்பதின்மர்வர முனிவரான் செல்வமெய்யுணர்வுடைத்தவமதித்திலா ரையனொரு கச்சிபர் பொன்னணையதவமுனிவர் வெகுண்டிடைப்பார் மதிமையகழ்ந்தவுன்மையாலே, உன்னரியகருவேறு விலங்குறக்கடவாயென் றுனையச்சொன்னார்.

(இ-ள்.)முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள்கூடி வரமுனிவன்பலருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்த வரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாதிருந்தார் அப்போது அவனைப்பார்த்து பொன் போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்துஎங்களுக்குஅவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்டகரியஎருமைக்கடாவாகப் பிறப்பாயென்று அவர்கள்வருந்தச்சபித்தார்கள் என்றவாறு. (௭௬)

அருந்தவனாம்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்துபணிந் தெனதுபிழைபொறுத் தருளவேண்டுமென்றனன்றப், பெருந்தவரன்புடனுரைப்பார் மகிடமாகத் தவுனையெனப்பிறந்துபின்னர், இருந்தவர்ளிடம்வேண்டித்தவம்புரிபு முமை கணத்திற் றீர்ப்பாளென்றார்,

(இ-ள்.) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்று சொல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக் கேட்டு பயப்பட்டு பெருமை பொருந்தியதவஞ்செய்தவரமுனியும்எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே, தெரியாமல் நான்செய்தபிழையைபொறுத்துக்கொள்ளுமாக ளென்றார் அதற்குமுனிவர்கள்நீர் எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படிதவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அம்மனானவள் உம்முடையசாபத்தைநொடிப்பொழுதில்தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௭௭)

அ[illegible]வர்சொற்படியிலை னசுரர்பெருங் குலத்திலுதித் தாசனுறி யோங்கியபோ[illegible]டெனைநக் கொடுங்கோன்மை புரிகுநலுமொருநாள வேட்டைத், தி[illegible] செபவனத்திலடைந் [illegible] சியாமிளைத்தோடித்திரிந்தானங்கே, நீங்[illegible]யவருச்சனைசெய் மன்னத[illegible]னென்றெருமுனிவனெதிர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்.) அந்த[illegible]வாகன சொன்னபிரகாரம் வர[illegible]னி அசுரகுலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிற பெயரை[illegible]டைந்து கொடுங்கோலரசுசெய்துக்கொண்டு வருகையில் ஒருநாள வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இளைபொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் [illegible]ங்குதநகரியதவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி யென்கிறவன் எதிர்ப் பட்டான்-எ-று. ()

மன்னதனுமவனையிவன் கரத்திலிங்கத் துடனே விழுங்கி, மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனுலவன் மிடற்றிற்சிவனுருவமிருந்ததப்பெருமையாலே யுன்னதமாமினன் சிவனுமுருக்கரித்தவுடனுமிறையுருவமன்றோ, வன்னதனுல்வினையடர்த்த தநுதவிருநவதீர்த்த மாடிலென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிற ரிஷியைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த இலிங்கமிருந்தகண்டத்தை யுடையவனும்சிவசொரூபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம்சம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடி னால் அந்தப்பாவம்போகுமென்றார்கௌதமர்—எ-று. (௭௯)

அன்புமுதியுணர்த்தளவி லொருமொழியந்தரத்திலெழுந் தரிபதீர்த்தமொன்பதுமவ்விடத்திலவரு மவைவருமாறியற்றுமெனவுமையும் விந்தைதன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்துகங்கை தருவாயென்றாள், வன்பணிலமெடுத்தாளுந்தொழுதுகைவா ளிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்.) மிகவும் பத்தியையுடையகௌதமர்இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்குஒன்பது தீர்த்தமும்இவ்விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்றுஆகாயத்திலிருந்துஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும் துர்க்கையினது மலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிற வாளினாலே பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்லஜயதுர்க்கைக்கையிற்றரித்ததுர்க்கையும்வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது—எ-று. ()

நவநதியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர் நல்லதான, சுவையதிகமுதவுபல தடங்களுமங்கெழுந்தவந்தச் சுனையினூடே, பவமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள்கத்தைப் பற்றிநீங்காச், சிவவடிவுங்கன்றது தண்டனுளமகிழ்ந்துகரையில்வந்தாடேவர்போற்ற.

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும்விடாயாறும்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம் தடாகங்களும் உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில்ஒருமாதவனைக்கும் அம்மன்குற்றமநீங்கும்படி ஸ்நானஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள் [illegible]கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமும்நீங்கியது அப்போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மன்கரையில்வந்துசேர்ந்தாள்எ-று

அருவுருவாமொருசிவனையதன்கரைமேற்புரந்திருத்தியருச்சித் தாணம், இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்தீர்த்தானென் றியற்பேரிட்டான், இருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத் திருப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப் பெருமானைத்தொழக் கனகக்கோயில்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அருபமாகியும் உருவமாகியும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்கரையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள் ஈம்

(௮௰)

முடையாசுக்கவினைநிஸினை இரண்டையும் நீக்குகின்றசுவாமிக்கு என் பாவந்தீர்த்தாரென்றுபேரைத்தரித்து அழகுபொருந்திய அந்தச்சுனைக்குக் கட்கதீர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்திய மணிபொருந்த சுவர்ண அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்குமபடியாகப் பொன்மயமாகிய மேனியுடைய விலுக்குப் போனாள்—எ-று. (௫௨)

முருகுமலாயஸ்நடத்திற்படிந்து வெண்ணீறணிந்துசெங்கைமுடியிற்கூப்பி, யருகுவாகுகோகமலச்சொற்படிதொழுதுபரிந்துகண்ணூ முதைக்கண்ணூற், யாதிகோமுறவிழுந்து பணிந்தெழுந்துபரவசமாய்ப் பாடியாடி, யுருகியுலந்தழுதுயர்ந்துவலம்புரிந்துதனதுகுறையுரைத்து ப்போற்றி,

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரையிலிருக்கிறபிரமாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச சிவந்தகைகளைச் சிரசில்வைத்துக் கும்பிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதமர்சொன்ன பிரகாரம் உள்ளேபோய்க்குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணாலேதரிசித்துப் பூமியிலேதேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப் பாடியாடி உருக்கமடைந்து களித்து அழுதுகண் ணீர்சொரிந்து பொருமிச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினாள்—எ-று. (௫௩)

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாகமத்தின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணோனைத், தோத்திரம்பண்ணுஞ்சுலமொருசுடர்மலைமேலெழுந்தர்ச்சுடரினுமே, யத்திரியமலகோடி பிரகாசமனையொருசோதி யெழுந்தாமின்னே, வாய்த்தமலைவலமாக நடத்திலையெனவுரைத்துடனேமறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமப்பிரகாரம் திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலே ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணேஇந்தமலையை வலமாக நடந்துவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார்—எ-று. (௫௪)

காரிகளைச்சிலையாக்குமழிவனுமப்படிவலமா நடந்திபொன்றுரன், வரிவயளமறையுமுகழுங் காரிகையுடந்தனடன் மலர்க்கைகூப்பி, பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியுமல்லரியும் பெரியவமிற், றாயமுகக் துந்துமியு மத்தளமுங் குடமுழவுந் தலைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) அகலிகையாகியபெண்ணைக் கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும்அம்மாஅப்படியே வலமாகப்போவென்று சொல்ல சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்டமுழக்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முரசு துந்துமி-மத்தளம்-குடமுழா முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்—எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக், குரும்பையெனக்குருந்துமுலை வளையரமங்கையர்மலர் தூய்ப்பணிகொண்டிடக், கழும்புகவிழ்ந்ய மொழிப்புனலரமங்கையரிட்டுக கவரியாட்ட, விரும்புருககைபுரிபுதமரவமினார்பலரிவிளக்கெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பை ஊர்வசி முதலாகிய தெய்வலோகத்துப் பெண்கள்நாட்டியமாடவும் தென்னங்குரும்பையையொத்த தனத்தையுடையமலையாமகளிர் அம்மன் நடந்துவரும்போது பாதம் பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புஷ்பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச இருட்பட்ட வருகும்படி நகைசெய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர—எ-று. (௫௬)

இதுமுதலிரண்டுபாடல்குளகம்.

முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுழுந்துவள முனரிமாதுங் கண்டகமுள்வழிப்ப ஞூமொழிந்துவாவிலமடன் கைகணிட்ட, வண்டவிடுர்குலமடந்தையருமுனிவர்குலமங்கையருமருவிப்பூந்தேன், வண்டலிடுஞ்சேரகற்றிமலரினறுந்துகள்சொரிந்துவழியிடாக்க.

(இ-ள்.) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இந்திராணியும், வெண்தாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும்-கல்லுகளையும்-கள்ளிகொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிறதேனருவியினாலேவழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிறபராகப் பொடிகளைக்கொட்டிநல்லவழியாகச்செய்ய—எ-று. (௫௭)

கன்றினைதன்னிருசரணம் பொறுத்கநள்வாயெனவங்கை கங்கைகூப்ப, மன்றனலதிசையணுகி யழற்கிரியையெதிர்முகமா வணங்கிப் போற்றி, தென்றிசையுமிருதிசையுங்கடந்து குடதிசைக்குச்சென்றாள் குன்றவில்லாப்புகழுமுமை விடைமீதினிற்காட்சி கொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்.) கங்கையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டும்பூமியிலேபட்டுக்கன்றிப்போய்விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலையை நேராகத்தொழுது தெற்குதிக்குமநிருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனாள் குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்து நடந்தார்—எ-று. (௫௮)

காற்றிசையட்போற்றிசெப்புபுழைவணியண்ணு மலையாடைவாசல்போற்றி, மேற்றிசையுங்காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகிப்புரும்பிபோற்றி, வடதிசையும்புறைதிசையுமகிழ்ந்துநா திசையடைந்தா ளிளமைதக்கி, வடதிசையும்புனைவழமைலயுபுரிந்த செயல்போலச் செறிந்ததன்றே

(இ-ள்.) காலுதிக்கும்வனைக்குகின்ற கீர்த்தியையுடையஅருணாசலேசுரருடையஉயர்ந்த மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டிவடதிசையிலே மகிழ்ச்சிபொருந்து ஏறிடபேறுகிற ஈசானனுடைய திக்கைக்கடந்து கிழக்குத்திசைகுவந் தாள் அப்படிவந்ததுடிகிய

லைத்திற் சுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம்வந்தது போலிருந்தது—எ-று. (௬௰)

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கணைச் சங்கொலிசெடியமால்பணிலத்
தானசம்பலி நாதர்கிண்கிணியினொலியும்
வானதுந்துமி கம்பலைதிசைபொலாமறைந்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிந்த

(இ-ள்.) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலும் சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும் விஷ்ணுவானவர் தமதுசங்கத்தையெடுத்து ஊதுகிற சத்தமும், நாரதர்கிண்கிணியை வாசிக்கிறசத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடையசத்தமும் திக்குகளெல்லாஞ் செவிடுபடச் செய்ததுகள் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களைத் தேவர்கள்சொரியநின்றவாறு. (௬௧)

இருமருங்குமாப் பரிசுடையார்பாதிகளுங்குளாகம்,
கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைசெறிநிலாக்கமழப்
பற்றராமணியினை வெயில்விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாநிறக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநாலெனப் புரிநூலனமார்பகத்திலங்க

(இ-ள்) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும்- அரவணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிறமாணிக்கமானது விரிக்கவும்-உமையாதவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக்கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்த அற்றநூல்போலப் புரியாகிய நூலான துமார்பிற்பிரகாசிக்கவும்—எ-று. (௬௨)

பிறப்பிலாமதனமறை சியலாமளவிடாப்பெரியோ
னிறப்பிலாவிடை யிறையின்மேவிவிசெழுந்தருள
வறந்திறுயதி யடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துந்
அறக்குமன்னனு மகளுடனிவையினவ்சொல்லும்

(இ-ள்.) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர்இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளத் தருமவளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத் தொழுதுவணங்கினுள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிய கடவுளானவர் அந்தஅம்மனுக்குச்சொல்வார்—எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொழுதெலாம்பிரிந்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமும்லிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலையபரமு
முண்ணலாகிய வயிர்முகிழ்த்திடனுறைவோம்

(இ-ள்.) வாராயுமையே நீயும்நாமும் பெண்ணும் ஆணுமாகிய உலகத்தில் அநேகம் சிவலிங்கங்கள் வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீபமாயிருக்கிடை யாரும்லிங்கமானோம் நீயென்றும், நாமென்றும், வேறுபேதமில்லையாமும், அதற்குள்ளே யிருக்கிறவயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்போம்—எ-று. (௬௩)

அங்கம்பாவும்பொருட்டு விட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குமாமுலைக்கொரு புறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேயமஇடப் புறத்துறையெனமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைத் தருளினன்குருவியொன்றானேர்.

(இ-ள்.) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமய பர்வதத்திலே வந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒருபாகங் கொடுப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தை யடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனும் சுவாமியும்—எ-று. ( )

அடுத்தசெஞ்சடை யொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோர் புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தசூலமோர்புற மொருபுறமலர்க்குவளை
இடத்திலோர்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ள்.) அப்படி யிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும் ஒரு தேகமானபோது ஒருபக்கத்திற் சிவந்த சடையும், ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம் கொன்றைமாலையும் ஒருபக்கம் ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும் புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கம் சூலமும், ஒருபக்கம்நீலோற்பல புஷ்பமும் ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்பும், தோன்றியதுகள்—எ-று. (௬௫)

பச்சைவண்ணமற்றொரு புறமொருபுறம்பவளக்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறங்கவின்மார்
பச்சநீக்கியவாமமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர். ஃ

(இ-ள்.) ஒருபுறம்பச்சை நிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் கச்சணிந்த ஸ்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்தியமார்பும், இரவிக்கையணிந்த ஸ்தனமும், ஒருபுறம் வரமுமாகிய ஆசையோடு இருவரும் ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரமுமாகிய ஆசையோடு இருவரும் பொருந்து தலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள்—எ-று. (௬௬)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர் செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுரியினிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பார்
மைந்தரோமுதற்கிளையுட னுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பாகதிபெறுவார்.

(இ-ள்.) இந்தக்கதையைப் படித்தவர்களும். காதிலேகேட்டவர்களும், சந்தன விருட்சங்கள் சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர் போல் தமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும்உலகத்தில் வாழ்வார்கள்தங்களைப்பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இவ்வினையைத்தள்ளி மோட்சம்பெறுவார்கள்—எ-று. (௬௭)

முனிவனேயெனைப்பயந்தவனுமாத்தகம்முறையென்
றனையமார்முனிக்குமாத்தனுமவனெமுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கதனுபாகதிபெறுமகதையை
வினவினன்முனிவனைவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர்மார்க்கண்டேயரைப்பார்த்து என்னைப்பெற்றபரமசிவன்சொன்னசரித்திரத்தின் முறைமையிதுவென்று அவருக்குச்சொல்

வையத்தார்க்கல்லோ டேபாசிரி எழுந்துகண்டம்செய்து துதியம்புகவாகிவச்சி
ராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த சரித்திரத்தைச் சொல்
லுங்களென்று கேட்க நம்பிக்கைக்காரர் சந்தோஷத்தை யடைந்து சொல்ல
த்தொடங்கினார் - எ - று. (௬௰)

ஐந்தாவது - இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆக திரு - விருத்தம் - ௬௰.

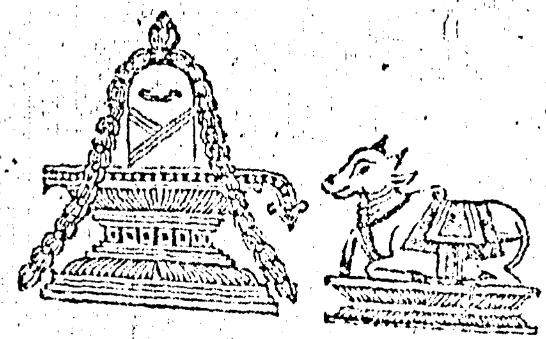

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது.

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

தோகைமஞ்ஞைத்தன வனத்திடைத் திரிந்து
நீடுதமிழின்சுவை யினைத் தெரிந்த
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடை போலே
வாடையிசை தென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிராஜங்களைக்கும் சந்தனவனத்திலே [illegible] கூடிய தமிழின் சுவை [illegible] மயில் போன்ற பெண்களுடைய [illegible] போலத் தென்றல் காற்று [illegible] வையையாறு பொருந்திய பாண்டியநாடு - எ - று. (க)

செவ்விருகணைகிடை யமின்னெனமருங்கே
செவ்விவெயுங்கதகை வெதிர்கல்நகாடு
கவ்விடனையாரனக நன்னிருளெதென்றே
வவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) வெப்பத்தைச் செய்யாநின்ற கணைகளையுடைய பெண்களினிடையைப்
பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகுபொருந்திய தாழைகள் புஷ்பிக்

கும் காமோஹன்போன்ற மாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்று நினை
த்து முல்லைச் செடிகள்களாயிலே புஷ்பிக்கும் வையை வளம்பொருந்
தியநாடு - எ - று. (உ)

அந்தவளநாடர்பெரு மாசாசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர
னிந்ததையுமதென்கயிலை வெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கிரி முகந்தெழுதினைத்தோன்.

(இ-ள்.) அந்தமையாகிய பாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராஜன் அரா
சர்க்கரசனானவன் தேவேந்திரன் முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும்
ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தவன் குற்றமற்ற தென் கைலாசத்துக்குநேத்
திரங்கள்போல் அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் முகத்திலே தன்னு
டைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன் - எ - று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

ஆகமாதிரதலினை முகிஞ
னாகமாதி தெரிக்கவல்லவன்
பாகமாயம் பத்தியினன்மொழிப்
பாகதாரியர் பற்றிடுதோளினன்.

(இ-ள்.) தேகத்தினையைத்தமாக மன்மதன் போலழகுள்ளவன் ஆதி
சேஷனைப்போல்தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன் பாகத்திலேபார்வதியை
யுடையசிவன்மேல் பக்தியுடையவன் பாகுபோல் மதுரமாகியசொற்களை
யுடைய ஸ்திரீகள் விரும்பாநின்ற தோள்களையுடையவன் - எ - று. (௪)

வானகத்தினு மண்ணினுமென்னணிம
வானகத்தினு மலைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணினன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணம்பொருந்திய இம
யபருவதத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியைக் காட்டினவன் சுவாமிதரிக்கின்
ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிமலையினது வாசனை
யைத் தன் மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக் காக்கின்றவன் - எ - று.

தங்கருபக னைத்தலைகுடி
வெங்கருதாடித் தலையேத்தினன்
பொங்குகன்றி யதிர்ந்துபோறுவார்
கிவர்க்கினை யாவருமில்லையே.

(இ-ள்) [illegible] சந்திரனை சிகில் தரித்த [illegible] குலத்துக்குத் தலைவனாகிய [illegible] பாதங்களை தலையிலே வணங்கினவன் மிருந்த [illegible] பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லை - எ - று. (௫)

[illegible] திசை மீதும்படர்புகழ்
[illegible] வாரி யிறைக்கின்றமேன்மைபோ
னந்துவாரியில் வாரினர்கல்கிய
முந்துவாரி யிறைநிடுமுன்றிலான்.

(இ-ள்) நீண்ட பத்துத்திக்கிலும் பரவுகின்றயாகிய விளையாட்
(இ-ள்) [illegible] சமுத்திரத்தில் [illegible] யிறைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற

ளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைந்துகிடக்கின்ற முற்றத்தை யுடையவன் — எ-று. (எ)

ஆடமர்ந்த வாசன்புகழ்க்கடல்
மூடுகின்ற கலங்களோட்டுசேர்
கூடுசெக்கர் பலகைக்கொடிகளே,
நீடுதிக்கிலவர் திரிம்பவிதரோ.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள்ளும் லெல்லாமகப்பலாகிய சூரியனோட்டுகிற சோகூடியசெக்கர்வானமேயக்க டலிற் படர்ந்த பலகைக்கொடிகள்எட்டுதிக்கிலு முள்ளமலிதர்களேஅக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர்மலிதர்-எ-று. (அ)

சச்சரர சரமுகள்ப்பெய்தவே
நச்சராவுல காருநலத்தினன்
கச்சராவுகூறிப்பொலிகாழினன்
வச்சிராங்கத னொருமன்னவன்.

(இ-ள்.) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவையும் சஞ்சரிக்கும் விஷத்தையுமுடைய ஆதிசேஷன்தாங்கிய வுலகத்தை அருளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்சு அராவிய ஸ்ரீகண்டமணிமைக் தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராங்கத பாண்டியனென்னொருமன்னிருந்தான் — எ-று. (௯)

படையிற்றோற்ற வரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டன னென்கைவியப்பதோ
கொடையிற்றோற்றிடக் கொண்டலைபுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டன னென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்.) அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராஜாக்களைச் சிறையிலேபோட்டானென்கிற தென்ன ஆச்சரியமும் தன்கொடைக்குத்தோற்றமேகத்தையுஞ் சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது — எ-று. (௰)

நாட்டுமவ்வரசன் ஒருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
மூட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஓட்டினன்பரி யுத்தரதிக்கிலே,

(இ-ள்.) இப்படி. செயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்க பாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணியானைகுதிரை [illegible] பூக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டு உத்தரதிசையில்நடந்தான் [illegible] று. (௰௧)

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றோன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றோடின
திங்களின்குலச் செல்வனென்றஞ்சியே
பொங்குமோடு மிருட்சணமென்னவே.

(இ-ள்.) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற [illegible] யின்மேலேறின மாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டம்போல அதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின — எ-று. ()

வீறுமம்புலி யின்குலமேன்மையான்
வீறுமம்புலி யின்குலவீட்டினு

ஞறிலொன்று கடமைகொண்டான்பவ
ஞறிலொன்று கடமைகொன்றனரோ.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன்மார்க்கத்தில் சேரிட்ட கடம்பைமிருகங்களைக்கொன்றான் — எ-று. (௰௩)

சேரமானினந் தன்னைச்சினைப்பவன்
சேரமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்.) அக்கினிவமிசத்திற்பிறந்தசேரமானென்னும்பெயரையுடைய சேரனது சேனையைச்செயித்தவன் ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களைவளைத்துக்கொண்டான் — எ-று. (௰௪)

சோனைபோன்மத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானநாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச்சொரிகின்றயானை - தேர் குதிரை - ஆள் இவர்கள் பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகக் குதிரைமேற்கொண்டவனாகி ஒருபுழுகுபூனையைத் தொடர்ந்தான் — எ-று.

அந்தநாவி யகன்றருணாசலத்
தந்தியேவல மாய்விரைந்தோடவு
முந்திவாசியதன்பின் முடுகினன்
சந்தநாவிவிழுந்தது கண்முன்னே.

(இ-ள்.) அப்படிராஜாவாலே துரத்தப்பட்ட புழுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றியோடின அளவில் வேகத்தோடும் குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புழுகு பூனைவந்து கண்முன்னே விழுந்தது — எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் தேகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
[illegible]சமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்.) [illegible]நாவியாகிய விஷத்தைச்சாப்பிட்டவர்கள்போல் விழுந்து [illegible]யத்தையுடை[illegible] புழுகுபூனை தன்தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் து[illegible]க்கவிமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்த[illegible] — எ-று. (௰எ)

[illegible]வுமந்த வரசன்விழுந்திட
[illegible]வும்வீழ்ந்து வடிவுதனைத்துறந்
தோவியர்க்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்.) [illegible]மாத்தாய் ஏறினராஜன்விழக் குதிரையானது இடறி

விழுந்து தன்தேகத்தைவிட்டுச் சித்திராகாருக்கும் எழுதக்கூடாத இவ்விபருபத்தைப்பெற்று ஒருபுஷ்பகவிமானம் வரப் பிரகாசித்ததுஎ-று.

அகலிலங்கனை யான்பரிககாவின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யாசனைப்போலவே
செவ்வியங்க லடிபின்னிற்றோடியினான்
வெவ்விலங்குடனேடில்லெழுவார்களோ.

(இ-ள்.) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினாருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரிஇராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியிலவருந்தினன் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார்தான்விழார்கள்—எ-று.

பாய்ந்தசாலி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காந்திசாலி கலாதரப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவிமங்கண்ணராய்
மோய்ந்தணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினார்.

(இ-ள்.) பாய்ந்துசெல்லாநின்ற கு[illegible]சாலியென்கிற பேர்போய்ப்பழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிற [illegible]ப்படைத்தவராகி மிகுந்தசினேகராய் அருவிபோலக்கண்ணீர்விருந்து சலம்வர ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தில் மூழ்கினார்கள்—எ-று.

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றுழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்.) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றபோது தன் சத்துருக்களுக்கு வந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன் இது வந்தவகையென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்—எ-று. (உக)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடிம்பகருவான்.

(இ-ள்.) வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில்வந்து நீ பயப்படாதே பயப்படாதேயென்று கையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடு சொல்வான்—எ-று.

நீதிபாய்வரு நீவிரொத்துயர்க்
காதிகாரண யாதிவ்வருந்துயர்
போதுமாறெது போதியமென்றவ
னேதவோதக்கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்.) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும் யார் உங்க[illegible]நக்கு இப்படி வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுபோனது எ[illegible]வித்ததென்மேல சொல்லுங்களென்று கேட்க கலாதரனெ[illegible]ன்பவன்சொல்லுவான்-எ-று.

வாய்ந்தசால்பு துறையினமன்னனே [illegible]எய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்களி[illegible]
ன்பெயர் காந்திசாலி கலாதரனென்பெயர் [illegible] பயமிலா
யாடினேம்.

(இ-ள்) செல்விளையாநின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாலி என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்தசினேகராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம்—எ-று.

மாரவேளுமவசந்தனும்போலவே, யாரவேபிரி யா[illegible]ற்நாளிலே சோரஜூழ்வினை சென்றுதொட[illegible]ர்ந்[illegible], மேருமல்வரை[illegible] சாரலின்மேவினோம்.

(இ-ள்.) மன்மதனும் அவன் சினேகனாகியவசந்தனும்போல ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்கிறநாளிலே முன்செய்த ஊழ்வினைவந்தடைய மகாமேருவின் சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்—எ-று. ()

கலிவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மாற்சரியமிக்கதுரு வாசமுனிவாழு
மாச்சிரமமேலருகி லத்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள்.) கோபமிருந்த துருவாசரிஷிவாழாநின்ற ஆசிரமத்தினருகிலே அந்தரிஷி நசுமநுசித் தண்ணீர்சொரிய வளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புஷ்பங்களைச் சொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்—எ-று. (உ[illegible])

புக்கவனிருஞ்சிறு புதற்களைமிதித்தான்
மிக்கவினையேனுமதின் மெய்ம்மலர்பறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாலே
தக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழுவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இந்தக்காந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுதல்களைமிதித்தான் மிகுந்தவினையையுடைய நானும் அதுகளி லிருக்கிற மேன்மையாகிய புஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அந்தக்ஷணத்திலே துருவாசரிஷி அறிந்துவிழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்து மிகக்கோபித்துவந்தார்—எ-று. (உஎ)

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துருமமன்னவத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப
வத்தரியம்வீழ்வதை யடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்.

(இ-ள்.) முத்துகள்போல்முகத்தில் வேர்வையுண்டாகவும் பவளம் [illegible]மையாகிய இதழ்துடிக்கவும் நழுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்தையடிக்க[illegible] உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிபொறிதெறிக்க இவை[illegible]ச்சொன்னார்—எ-று. (உஅ)

சொதபனாறங்கதிர் வராதுசிறுகாலு
ந்துமறுகாலுமொரு காலுமிதைவணுறு
முக்கிலையுநீர்த்துபுல ரத்துமடிவெய்தா
நிந்தவனமீதொருவ ரெய்தவொளிதாமோ.

(இ-ள்.) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலேவ ரக்கூடாது தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோதும் இத்தவனத்தைக் யணுகாதுகள் இலைபறிக்க வாடாது ப்ரசத்தை [illegible]யுடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறது குளமிகோ—எ-று. (உகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவிற்றாக்கினியபூசைக் கனிமலர்சேறுக் குய்காவில்
பாவிகொள்புருக்கெற்கோபக் கனைவின்னடைபந்தநானீர்
ரெவித்துக்காவெகம் நிவர்க்குனவிட்டதனையிநா
ஞவியாய்ப்பிறப்பாயென்று ஆசானலர்புரிந்தமைன்னே,

(இ-ள்.) நிருபர்களாகிய விருந்த இனிமையாகிய பூசைக்குச் சாத்தும்புஷ்பங்கள்பொருந்திய சோலையில் பாவிகளே நீங்கள்புருஷனுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்டபந்தநானீர்கள்குதிரையாய்ப்பிறவென்று விதைய்போல் இந்தகாத்திரசாபத்தைக்கொடுத்தார் புஷ்பம்பறித்த என்னைப் புருஷனாயப்போவென்று சபித்தார் ஆருவாசரிஷி—எ-று. (௩௰)

கோபமேதவமாநாகப் பழித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேல்வரவெலாக்க பிருவருந்தளர்ந்துநர்ன
திருமையருவோயன்பர்செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேவிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்கவென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவமாகப்படைத்த பொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்கள்மேல்வர நாங்களிருவருந்தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே பிருமையேபக்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம்மேவிடுமாடவினிலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாளென்றைக்குச்சொல்லுமென்றுகேட்டோம்—எ-று. (௩௧)

முனிவனுநமிர்ந்துசாபமுனிவனுமொழிவாவிந்த
தனிவருந்தரபந்தசோறுசைத்தினைவலஞ்செய்காதபோம்
மணிதருஞ்சாருபோறுவெலம்புரிந்தநாளு
இனிமையாம்பாண்டிநாட்டிவினுறவுநல்லெய்துமென்ருர்,

(இ-ள்) ஆருவாசரிஷிக்கு நம்மேல்கோபந்தணிந்தபின் இந்த ஒப்பந்தசாபமானது திருவண்ணாமலையைவலமாகவந்தால்போகும் மனிதரும் தேவரும்வணங்குகிற அந்தமலையைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல் சிறந்தபாண்டியதேசத்தரசாகிறுக்கையிடைக்குமென்றார்—எ-று, (௩௨)

கான்றொருவரையுஞ்சொல்லா னெறிபுறங்கிரியதாக
நின்றதென்புளிரைவன்முகன்று னெ*யிவனர்கடவுளிந்த
மன்றல்சேர்கனியைத்தன்சே யிருவரும்வரும்ப்பெற்ற ஞான்
வின்னுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தேர் கனிபயனென்
(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருவரையுஞ்சொல்லாமல் திருவண்ணாமலையாகிநின்ற சுவாமியானவர் முன்னே வணங்க கடவுள்கொடுத்தவாசனைபொருந்திய மாம் பழத்தைக் கணபதி விநாயகர் சுப்பிரமணியர், இருவரும்விரும்பிக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இக்கனிபழங்கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்—எ-று. ()

சந்தனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்திலான்கரிவடிவின் முகத்தவனெருங்கெல்லோர்க்கும்
தந்தையாகனாதனேத மனைவலம்புரிந்தத்தந்தை
மையாதனைத்தழுவிவென்றின் வாதுநடக்கனியுமீந்தான்.

* வனகாட்டுவின்னப்படுக்குருமைநகமாம்.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகத்தையுடைய விநாயகர்எழுந்திருந்துசுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவனைச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்கு தகப்பனாகிய தன்னுடையதகப்பனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமிமகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும்பழமுங்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௪)

மேலைநாள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவந்தம்மைக்
காலினல்வலமாய்ந்தக் கரிமுகன்வந்தானெழு
காலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்,

(இ-ள்.) முன்னாள்சுப்பிரமணியர்சீக்கிரத்தில் பூமியைச்சுற்றி வந்துபழங்கேட்கசுவாமிநம்மை விக்கினேசுரன் காலால்நடந்துசுற்றிவந்தான்ஏழுலகத்தைவலஞ்செய்தாலும், பலபலவாகியதவத்தைச்செய்தாலும்மகனே நம்மைச்சுற்றிவரும்பலனுக்குச் சமானமாகுமோபார்க்குமிடத்தில்-எ-று. (௩௫)

செம்மலையுருவநம்மைத் தினம்வலம்புரிந்தோர்வேதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன் றனக்குமேலதிகம்பார்க்கி
னும்மிலுமதிகரிந்தவுமையிலுமதிகர்மைந்தர்
எம்மிலுமதிகமென்றுனெவர்க்குமேலதிகமானேன்.

(இ-ள்.) சிவப்பாகிய மலையுருவமாகியநம்மைதினம்வலம்வந்தவர்கள்பிரமாவிலுமதிகராவர், விஷ்ணுவிலுமதிகராவர், பார்க்கில்உம்மிலும் அதிகராவர், பார்வதியிலுமதிகராவர் மகனே எம்மைப்பார்க்கிலுமதிகராவர் என்றார்எல்லார்க்குமேலாகியசிவன்—எ-று. (௩௬)

மாசிலாநமதுமேனி வரைதனக்கமரர்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்ட ரதைவலம்புரிந்தபேருக்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்கும்பூசை
கூசுமாறிழைத்ததிங்கு நமைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத நமது உருவமாகிய இந்தமலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள் அதைவலமாகச்சுற்றிவந்தவருக்குஆசையுடனேசெய்கிற பூசைநமக்கு இனிதாகச்செய்கிற பூசையேயாகும அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்ததீமை நமக்குச்செய்ததீமையேயாகுமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார்—எ-று. (௩௭)

என்பதுமொழிந்தானத்த னெனச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பதன்படியேநாவி புரவியாம்பிறந்தோமென்று
தென்புவியுடையாயின்னும் திருமலைவலமும்பெற்றே
மின்பொலிபழையகோலம் படைத்தெழில்விமானத்தானேம்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னாரென்று ஆருவாசரிஷி சொல்லிவிட்டுப்போனார் பின்பு அந்தப்படிகுதிரையாகவும், நாவியாகவும் பிறந்தோம் இன்றைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தோம் மின்னல்போல்பிரகாசியாநின்ற பழையஉருவத்தைப்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம்—எ-று. (௩௮)

எங்கள் தம்வாவி துன்பா விடுக்கண் வந்தடைந்த திந்த
லிங்கனல்வரையை மாவிசை மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியதுவும் பூசை புரிந்திடற் போமென்றேதித்
தனைளூர்ப்புகுந்தரசாக்கி சாலியுந்தானுமாக.

(இ-ள்.) ... சரித்திரம் இந்த அக்கினிசொரூபமாகிய இத்
தமலைபக்கா விருந்தே ... செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ்செய்த
படியினாலே உனக்குத் துன்பம் வந்தாசம்பவித்தது. அதுவுஞ்சுவாமியை
ப்பூசைசெய்தாற் போமென்று சொல்லிக்கொண்டு சாலியுங் கலாதரனுந்தம
க்கூநகர்க்குப் போனார்கள் — எ-று.

வேழமும்பரியுந் தேரும் வீரருஞ்சுவடுமாடிச் (௯௧)
சூழமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின்கமுகின்காடு தெவளவானகிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடுமவையைநாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு யானையுங்குதிரையுந் தேரும் காலாள்களுஞ்
சூழ்ந்துபறிக்கொண்டு மந்திரிகளோடேனை இராஜாவைச் சுற்றிக்கொண்டார்
கள் அப்பொழுது விசனமகிந்தினன் தென்னைமரங்களும் கமுகுகளுமு
ந்திரனைத்தடவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின் சாற்றினால் வளர்க
திடுபாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் — எ-று. (௯௨)

ஆதனுங்கதனைமைந்தன் நன்கடித்தழைப்பித்தாதி
பரதனுமென்னவிப்பாரைப் புரவென்பகர்ந்தான்சீல
விரதனுங்கதனைக்கேளா வதன்றனைவிடைபெற்றேனை
விரதனென்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய ரத்தினாங்கத
பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்தழைத்து நல்லமிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று சொன்
னான் அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தகப்பனிடமே விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு மகனவன் அனைத்தார்முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்
போய்ச்சக்கரவர்த்தியாய்ப் பரிபாலனஞ்செய்தான் — எ-று.

முறையினினின்றமிகன்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர் (௯௩)
இறையினுளலந்தபொன்னும் இனந்தாறுகளிற்றின்மேலே
இறைவனுக்கனவதாதைக் களிதிடவிவறவன்மேவணிப்
பிறையினெந்நிவிப்பூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) பிரியமாக ஆரியொருகடவைகொண்டு திரவியமும், கடா
ரத்தினால் வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையிட்ட
பொன்னும், இனந்தாறும் ஆனையின்மேலேற்றி அரசனாகிய தன் த
கப்பனுக்கு அனுப்பிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையில் சந்திரனை
தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரிதாகச்செ
ய்தான் — எ-று.

செய்தபின்றவமதாகிக் சவுகமாச்சிரமத்தோர்பா (௯௪)
லைதியபன்னசாலை யியற்றிப் பாவந்தீர்க்கு
ஞானதலம்பிடற்றகள்பாய் மலைவலஞ்செய்நாளத்தக்
கைதாற்கெதிர்வந்தான் கைலையறக்கிர்வாரணம்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரருக்குத் திருப்பணியும், பூசைமுதலான
வைகளை சிறப்பாக நடத்தியின்பு தவஞ்செய்கிறதற்கு நினைந்துகௌதம
ருடைய ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னசாலைகட்டிக்கொ
ண்டு தானுடையபாவத்தைத்தீர்க்கா நின்ற மலைகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்கு அ
ன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில் கைதவனாகிய பாண்டிய
னுக்கெதிரே தோன்றினார் வஞ்சமொருவிய ... பூணையுடையவர்க
ளைதிரேவாராத பரமசிவன் — எ-று. (௯௫)

அணிச்சிறுபிறையும்போக வருள்பொழிவிழியுங்கோ
மணிக்கறைமிடறுநாலு புயங்களுமேலக்கைமானும்
கணிச்சியுமிடையின்மீது விருப்புறுங்கண்டென்பாவம்
பிணிச்சிறை விடுப்பதென்றே வெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும்மிகவும் கருணைபொழி
யாநின்ற கண்களையும் நீலமணிபோல் பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையு
ம நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்றகையில் மானும்மழுவையுமுடைய
வராகி ரிஷபவாகனத்தின்மேல் விருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பி
ணிப்பு சாந்தனைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும் பாண
டியன் வணங்கினான் — எ-று. (௯௬)

வேறு - அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையாயெமை யுடையாயநுகலத்துழுவு
கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறிவரிதாய்
கொண்ணாமலையுடையாயுமை யுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்.) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரே இளமையாகி
ய ரிஷபவாகனத்தையுடையவரே அழகு பொருந்திய சடையிலேகுளி
ர்ச்சிபொருந்திய கங்கையையுடையவரே எங்களை யாட்கொள்ள உடையவ
ரே நெற்றியிற்கண்ணுடையவரே பாவிகளறியப்படாதகைலாயத்திலிரு
க்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியினது தலைவரே — எ-று.

மையாகியவினையேனுனை பொருமாவினிலவலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேலிது தீமென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழியும்
ஐயானனமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்.) தீவினையையுடையவனாகிய நான் உன்மலையை குதிரையி
லேறி ... வலமாக நான் செய்யத்தகாதகாரியம்செய்தபடியினாலே பொ
றுத்தருளவேண்டுமென்று பொய்யில்லாதபாண்டியன் சொல்ல அதைக்
கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய ஐந்து
திருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருள்செய்தார் — எ-று. (௯௭)

மன்னாநகபதிகேயெமை மதியாததாருருவிச
மன்னாள்விட லுற்றாயத னலேசர்வடிவா
யின்னாதனைபெற்றாயினி யிம்மையோகிபதியாய்ப்
பொன்னாடனையென்றேவர மொழிந்தேகினனறைக்கார்

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே ... பூர்வஜென்மத்திலிந்தேவேந்
திரனாயிருந்தாய் அந்த நாளில் ... அபடாசினஞ்செய்து ... வச்சிராயுதம்

த்தை நம்மேல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலேமனிதனாக
ப்பிறந்து அன்பத்தையடைந்தாய் அதன் பின் புமமைப்பூசித்துவலம்
வந்தபடியினாலே யினித்தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவ லோகத்துக்
குப்போவென்று வரங்கொடுத்துவாமிமறைந்தார்—எ-று. (சசு)

அருணைப்படிவனப்பைப்பயருணைபுரிவினைதோர்
மாணைத்துகனை [illegible] பார் வங்கவடிவாகுவொன்றான்
கருணைக்கொருகட் [illegible] பா கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார் நமன்றனைவாட்டியதவததோன்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இத்தஸ்தலத்தைநினைப்பவ
ர்கள் மாணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடையருபம் பெறுவா
ர்களென்று நந்திகேஸ்வரர்சொல்ல யமன்வாடும்படியாகச்செய்த தவ
த்தையுடையமார்க்கண்டேயர்கேட்டுதிருபாசமுத்திரமானவரோஉம்மா
லே பாகதியடைந்தேனென்று பாதத்திலேவணங்கினார்—எ-று. (சஎ)

இக்காதையின்பொருளானதொ ரெழுத்தாகினுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுசற்றவர் வினைவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

(இ-ள்.) இந்தக்கதையில்ஒரு எழுத்தினதுபொருளாயினும் அறிந்
தோர்களுக்கு [illegible] யார்களோடுபடித்தவர்களும் சிவசாயுச்சிய மடைவ
ர்திரிகாலத்திலும் இதுகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்
போர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமோ-எ-று. (சஅ)

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக்-திருவிருத்தம்-சசஅ.

முற்றிற்று.

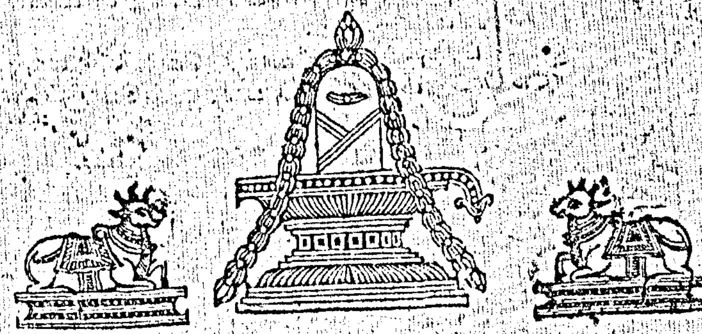

ஏழாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திறைபா
ன்முத்தந், தருமலையுமொருமலையுந் தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சரணம்
[illegible] ருக [illegible] காழுக்கவழறபொரு
பாயின்றென், கருமலையுஞ்செம்மலையும்பச்சைமலைமடந்தையையுங
ருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) யுத்தஞ்செய்யத்தக்கயானையினது முகத்தையுடையபிள்
ளையாரது இரண்டுபாதத்தையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்
கொழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கிய
சிவசுப்பிரமணியரது பாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்தலையு
ம் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாகநின்று என்னுடைய பிற
வியைக்கெடுக்குஞ் சிவனையும் மரகதநிறம்பொருந்திய பார்வதியையும்
மனதிற்சேர்ப்பாம்—எ-று. (க)

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணத்தனி, லோங்குருத்திர சங்கிதையோ
தி னன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பாப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுமியம்புவேன்.

(இ-ள்.) பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கி
ன்ற [illegible] சங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகியஇலிங்க
புராணப்பாப்பிலேநானறிந்ததன்மையுஞ்சொல்வேன்—எ-று. (உ)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம் [illegible] ல்ல வியாசனுக்கீந்தனன்,
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு, மே [illegible] ற்றவிருடியர்க்கீந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆதியிலே பிர்மா ஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர்வேதவி
யாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதரும் சு
ற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்—எ-று. (ஈ)

வன்னிமாமலைத்தோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிபாகங்கலந்ததுமு
ன்னமே, சொன்னதாதலி னங்கதொழித்தனன், பின்னருள்ள கதை
சிலபேசுவாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம் பெற்றதும் முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதைநீக்கிப் பின்னுண்டாகிய சில சரித்திரங்களைச் சொல்லுவோம்—எ-று. (௪)

தீர்த்தமுமதிற் செய்தருமங்களும் வாய்த்தவெற்பின்வலமுமிலிங்கமும், மேத்திடாதல செய்துமிகழ்ச்சியுட், பார்த்தான்பொருள்கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தருமங்களும், இப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்கமகத்துவமும், சுவாமியை வணங்காதவர் அடையும் இகழும் அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்தச் சுவாமியினது பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும்—எ-று. (௫)

அந்தமறியாதுசெய்பாவமுஞ்சிந்தையாறவறிந்து செய்தீமையும்முந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு மெந்தைநான மகிழ்வமியம்புவேன்.

(இ-ள்.) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்தபாவமும், மனதார அறிந்துசெய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படி வந்தபாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புருஷனின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (௬)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கோதமனரீசன் றிருமுனே வேள்விசாட்டக்
கருப்பொலிசடையோள் மனமுற செனித்திருமறையோனுக்கு
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுத்தனனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறைவனைப்பூசை புரியெனப்புகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்.) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷிசுவாமியின் சந்நிதிமுன்னமே வேள்வியொன்று செய்கிறதற்கு யத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக்கிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார்—எ-று. (௭)

மற்றுமெழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையங்குழன்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
ஊற்றடம்பலவுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழு தருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சுமியோலக்கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமியின் சந்நிதியிலே நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச் சிறப்புசெய்தார்கள்—எ-று. (௮)

மந்திரம்பரவும்வெந்தீமலைதனக்கடுத்தகீழ்பா, லிந்திரதடமுண்டிந்த விந்திரன்முதலேகண்ட, கந்தரத்தமரர்தாமு மதிற்றினமுழ்கலாலே, சந்தனக்குழம்புநாறு மன்றக்குறைந்தருவின்மாலை.

(இ-ள்.) தேவர்கள்மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத்திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அதுதேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள். அதில்நித்திய முழுகுதலாலே சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனைமணக்கும்—எ-று. (௯)

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிந்திடிற்பருதிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்று லதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததீவினைக டீர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அந்தத்தேவேந்திர தீர்த்தத்திலே தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் அருணாசலஸ்மரணஞ்செய்தால்கோடி பிரமஹத்திதோஷம்போமென்றால் அதன்பெருமையைப் பேசக்கூடுமோ தேவேந்திரன்முன்பு அதில் முழுகித்தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும் வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான்—எ-று. (௰)

அங்கிதன்பெயரான்றீர்த்த மருணைமால்வரைதன்கீழ்பால்
பொங்கியதனின்மீனத் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கியவினையுந்தீரும் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்துக்குத்தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் பங்குனிமாதப் பௌர்ணமியில் முழுகினால்செம்மைபொருந்திய மீன்போன்றகரியகண்களையும் சிவப்பாகிய வாயையுமுடைய மாதர்களாலே வந்துபொருந்திய பாவமுந்தீரும் தருமமுந்தவசும்சேரும்—எ-று. (௰௧)

வன்னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்காதற்
றுன்னியமடந்தைமாரை விரும்பத்தன்சுவாகைபாங்கப்
பன்னியவடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னைத்தான்கண்டவந்தத் தடத்தினிற்படிந்துசாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்தவழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளை விரும்ப அதைக்கண்டு பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவியென்பவளறிந்து அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தைத் தானெடுக்க அவளுடனே சேர்ந்து மேலேவினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான் என்றவாறு. (௰௨)

திசைதரும்தீர்த்த முளதிற்செறிந்து முழுகி, பொன்றிகழ்வடிவுதெள் ளுடற்பிணிபொடிபட்டோடும், வெவ்வியிற்காலன்முன்னாளிற மாகுடப்பொடாமேனி, குன்றிபசாப்பந்தீர்த்தா னதனிடைக் குளித்துமா.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்தமலைக்குத்தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்து முழுகினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ளவியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரம்மாவினது ஆயுதத்தைத் தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை யமனானவன் அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான்—எ-று. (௰௩)

நீங்கிருநிருதிதீர்த்த முளதுமேலிருதிகோணத்
தாங்கதின்மூழ்கினுருக் கரும்பகையனைத்துந்தீரும்
ஓங்குமத்தடத்தின்முன்னே யுருதியேயிருதிமூழ்கி
வீங்கியகனற்கட்பேழ்வா யலகைவிசையம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்றுமிருதி மூலையிலிருக்கின்றது அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந் தீரும் உயர்ந்தஅந்தத் தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதியான வன் நெருப்புப்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத்தன்வசமாக்கிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன்பானுநன்றாம்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகுமவ்விடத்தில்வாயு
திசையினர்பவன தீர்த்த முழு கிலெத்தாயந்தீரும்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அருணகிரிக்குமேற்குத்திசையில் வளம்பொருந்திய வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதின் முழுகினால் ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும் மூன் அந்தஒன்பதுபேரும் அதில்தங்களிஷ்டத்தையுடைய மூழ்குவார்கள் வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்-எ-று.

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினோர்வறுமைபோமத்
தடமதிற்குணபாலீசன் மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிதத்தனின்மூழ்கிற் புலையரிற்கடையரோனு
மடைவுடன்வருணநான்கி லதிகமாயானைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு அதில்முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குகிழக்குத் திசையாகிய திக்கிலே அசுவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசனாப்பார்க்கிலும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோநான்குவருணத்திலும் திகமாகியப்பரமசிவனைச்சேருவார்கள்—எ-று. (௰௫)

அந்தகத்தடத்திற்றென்பா லகத்தியத்தடமுண்டங்கே, மூந்திரு கன்னிமாதமூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்,சந்திரவதனக்கண்டார் தமிழ்க்க விக்காசராவர்,செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்.) மூன்தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அகஸ்தியர் தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகிஒருகைஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழ்க்கவிசிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள்—எ-று. (௰௬)

தனபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவரைப்பசியில்மூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபெற்று
னனயதில்மூழ்கினோர்கட் கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குபாவக் கடலதுங்கடப்பான்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவதிஷ்டதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு அதில்வதிஷ்டர் ஐப்பசிமாதத்தில்முழுகி முனிவர்

களுக்கெல்லாம் முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்டதீர்த்தத்தில் முழுகினவர்களுக்குச்சாஸ்திரங்களெல்லாம உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும பாவமாகியகடலையுந் தாண்டுவார்கள்—எ-று.()

கங்கைவேற்குமரனை முகத்தவன்கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்சந்திரன் மதியமென்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குடைதடம்பலவுஞ்சூழ
மங்கைதோர்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிகிலாதே.

(இ-ள்) கங்கைவேலாயுதத்தையேந்தியசுப்பிரமணியர்,விக்கினேஸ்வரர், சூரியன், பார்வதி, வயிரவர்,சத்தகன்னிகள் சந்திரன், அஷ்டவசுக்கள்,சரஸ்வதி, மற்றுமுள்ளதேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்கள் அநேகமுண்டு அவைகளில்ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின்பெருமையைவேதங்கள்கூடச்சொல்ல அறியாதுகள்—எ-று. (௰௯)

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனுரத்திற்சேர்ந்தா
ணருமதைபாவுஞ்சோணை நன்னதிதென்பாற்றோன்றுஞ்
சுராநதிமுனைபொன்னி பணிந்துதந்துயரந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும்,ஒப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்திலுண்டு,அதில்லட்சுமி முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள்,நர்மதாநதிவணங்குஞ் சோணையென்றுஒருநதி அருணாசலத்துக்குத்தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதில்கங்கை-யமுனை-காவேரிமுதலியநதிகள் முழுகித்தங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௨௰)

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையிற்பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றூரொன்று பேர்நகரந்தானும
வண்ணியநதியின்மூழ்கி யீழனென்றரசன்றீங்காம்
பெண்ணியல்வடிவந்தீர்ந்தான் வடிவமும்பேறுபெற்றான்.

(இ-ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரிசத்தில் புண்ணியநதியென்று ஒன்றுண்டு, அதனருகிலே புண்ணியாற்றூரென்று ஒருநகரமுண்டு அதில்இருந்த ஈழனென்கிறராஜன் தனக்குத்தீங்கவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்தநதியில்முழுகித்தீர்ந்து நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும்பெற்றான்-எ-று. (௨௧)

திருந்துசேயாறுமுன்செ திருநதிவடபாற்றோன்றும்
பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வே ளழைத்திடப்புவிநதீரி
லருந்திகழுயிலோன்மூழ்கி யசுரரைத்தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமாசர்சேனை பதியெனும்பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகிய சேயாறுயென்னுநதி முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடபாரிசத்திலிருக்கும் அதுமுன் சுப்பிரமணியர்வேலெறிந்து அழைத்ததீர்த்தம் அதில் மிகவுமபிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச்சுப்பிரமணியரோமுழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும் வரமும், அமிர்தபானம் செய்யுந் தேவர்களுடையசேனைபதியென்கிற பேறும்பெற்றார்-எ-று (௨௨)

திருத்தாலயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதுநித்தம்
கருத்தினல்லினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்தநோக்கும்

உருத்திரர்பலருமாசி மகத்திலேயுகந்தமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்து தேவரெவரினுமேற்றமபெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினது ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்த்தமுளது அதைத் தினந்தோறுந் தன்மனதிலே நினைத்தால் கங்கையில் முழுகின பலனுண்டாகும் அநேகருத்திரர்கள் மாசிமகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடராய் எல்லாத்தேவர்களும், மேன்மைபெற்றார்கள்-எ-று. (உ௩)

சக்கரதீர்த்தமுந்தத் தடத்தினிற்குணபாற்றோன்றும்
மக்கடலினின் மேனி வாரகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரைவலமாய்வந்தோர் மூழ்கினோருந்தினோர்கள்
அக்கசாகரம்விட்டீசன் றுணைப்பதம்பெறுவாரன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம் முன்சொன்ன தீர்த்தத்துக்குகிழக்கேயிருக்கின்றது அது முன்னே சமுத்திரத்தினிற்பொன்றவிஷ்ணுவாக அவதாரத்தில்முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும் அந்தத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தார்களும், அதில் முழுகினவர்களும்-அந்தநீரை உட்கொண்டவர்களும், துன்பச்சமுத்திரத்தில் நின்று நீங்கிச்சிவனது இணையடியைத்தையும் இடமாகப்பெறுவார்கள்-எ-று. (உ௪)

காவணமருங்கோயின் மருங்கினினளிக்கோயிற்
றூயவன்பெயராந்தீர்த்தந் தியவன்றிசையிற்றோன்றும்
காயமத்தடம்மூழ்கிச்சேர்ந்தார் பிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததீவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலுக்குப்பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதில் முழுகினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தில் முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ் சேர்ந்ததீவினையைத்தீர்ப்பார்கள்-எ-று. (உ௫)

அத்தடமூழ்கிச்செம்பொன் னணுவளவளிப்பாரெற்
சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவியெலாந்தனத்தினோடு
முத்தணிமணியினோடு நிறைத்தளித்தமூழ்கியீசன்
பத்தர்பலனிக்குமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) அந்தத் தீர்த்தத்தில்முழுகித்தங்கம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாம்சொர்ணத்துடனும், முத்துமுதலாகிய ரத்தினங்களினுடனும், நிறைத்து அவைகளையெல்லாம் சுவாமியினுடைய பத்தரிடத்திலேகொடுக்கும் பலனிலும் அதிகமாகும்-எ-று. (உ௬)

தேனகுகடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானளித்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ்செம்பொற் சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதாய கவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடைய அந்தத் தீர்த்தத்தில்முழுகிச் சிவப்புபசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் தந்தங்கொண்ட வெள்ளையானைகள்சூழ்ந்ததாகச் செய்யப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ணவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைரம்பை இருவரும் பிரசித்தமாகிய சாமரங்களை வீசப்போய் அப்பசுவினது மயிரொன்றுக்கு ஒருகற்பகாலஞ்சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று. (உ௭)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனில நெருங்கியவிமானத்தேறிச்
சூலமேபிடித்துப்பூக கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக்கறுப்புச்சுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் ரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று. (உ௮)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்தின்
கொள்ளையாமவிமானத்தேறி யிமையவர்சூழாங்கொண்டேத்த
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடை செருப்புதந்தோ
ரொள்ளரும்பரிமாவிந்தோ ரிந்திரப்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) இந்தத் தீர்த்தத்தில்முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்த முத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச்சேர்ந்து வணங்கச் சுவாமியினது பதத்தில்சேர்வார்கள் மழைக்குடையும் பாதரட்சையுங்கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாதகுதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள்-எ-று. (உ௯)

கன்னியைத்தானமாகக் கரைதனில்லளித்தோர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியலளகைநாட்டின்
மின்னிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பின நுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால்வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத் தீர்த்தக்கரையிலேகன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும் சிலசில்நாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள்தலையால்வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள்-எ-று. (௩௰)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
அத்தமாங்காசிமீதோ ரணப்பலன்றனக்குநேரா
தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னஞ்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகிய ஸ்தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தபசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலனானது சித்தியமாயிருக்கிற காசியில் பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கும் ஒவ்வாது அப்படிப்பட்ட காசியில் அநேககோடி தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் படைத்த அன்னத்தில் அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது-எ-று. ()

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிற்றங்கள் கிளையுடன்செருக்கிவாழ்வார்

மாவிடைபாரற்குவிட்டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பாரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின்குளம்படியளவு பூமிபிராமணர்களுக்குத்தானஞ் செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாத நிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு களித்துவாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மற்றொரு ரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனது லோகத்தில் பவனியாகப்போய்ச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள்-எ-று.()

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்கள்கண்டோர் குலிசனார்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விளக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையினடுவிற்பார்தன் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே.

(இ-ள்) அருணாசலத்திலேசாலைவைத்தவர்களும் நந்தவனம்வைத்தவர்களுங்கிணறுகள்மணற்குன்றுபொருந்தியகுளங்கள் வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியை அடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ள பள்ளம்நிரவிமெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாயிருப்பார் கடல்மத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்வார்கள்-எ-று. (௧௩)

தழைப்புனலரிதாகாலின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிக்குமேற்பதவிதன்னிற் றேவருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவுரியான்பார்க் கணிகலைபுனைவித்தோரே
ரிழைக்களவிறந்தகால மிறைபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) ஜலம் அரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழுமைபொருந்திய மேலாகியபதவியில்தேவர்களுந்வணங்கவாழ்வார்கள் யானையுரிபோர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒரு இழைக்கு அளவிறந்தகாலம்சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௧௪)

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்குகட்டோர்கற்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டி லிருப்பர்வேறிறந்தபேர்க்கு
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியுறுநிவேளவிக்
கடன்கழித்தவரோலந்தக குலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

(இ-ள்) இந்தஸ்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கிற ஒரு அகளுக்குஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோட்சத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள்பின்னும் அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும்விஷங்குடித் திறந்தவர்களுக்கும் விதியாலுறுதிபொருந்திய பிராயாகட் அந்தஸ்தலத்தில் செய்தால அவர்கள் குலத்தாரெல்லாருங் கதியிற்சேருவார்கள்—எ-று. (௧௫)

தூகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவரும்போதி
லாகமோர்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்தினூடே
ஓகையானமதுகோயில் விளக்கிடக்கெடாவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர்வாழும் பதியினைப்பாய வீந்தான்.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற் பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தைக்கவாயிற்கொண்டு போகிறபோது தன்னு

டைய சிறையால் கீழேயடித்தது அந்தசுவாமிபார்த்து ஆலயத்திலுள் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்று நினைத்துத்தேவேந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தக்காகத்துக்குக் கொடுத்தருளினார்—எ-று. (௧௬)

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
கேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமான்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடுயர்நெறியுங்காட்டி விளர்ந்தீசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்.)ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச் சந்நிதியிலே விளக்குப்போலக் காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச்சாலோகபதவியைக் கொடுத்தார்—எ-று. (௧௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைசமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலர்ந்தபின்னெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்.) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தியாயினார்லாலேபின்னலிட்டது வஸ்திரஞ்செய்து கொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியை இராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்ல ஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிற்பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்—எ-று. (௧௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமென நினைத்தவ்விடத்தில்வைத்தோ னொருவன்
பின்னையவனுபுசகண்டர்துசிவனென்னவேற்றுமையகன்றபதவிசேர்ந்தான்
பெருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப் புண்டரீகத் திருமுகமண்
டலமலர்ந்தேயிருந்தனன் மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாரூப்பியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம் இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லிஇருந்தார் நான்குவேதங்களையுஞ் சொன்னபிரமா—எ-று. (௧௯)

எழாவது-தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௮௮.

எட்டாவது

திருமலைவலம்புரிச் சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலைக்ஷணகமலத்தடங்களாதுபெருமையிருநகசிதேனந்த வலம்புரியுஞ்செயலினையுந்தெரியவுரைத்தருள்வாயென்று சனகமுனிவெழுந்து திருக்கோயிற்கடவுளினைச்செப்பலானன் [illegible] கரனூர்திருநடைக் [illegible]

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய பிரமாவே யாண்பேசன்றதிருத்தைப்புரை [illegible] தீர்மனோம்புஷ்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச்சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாயாகிதமாகிய இனியவல்லருசெய் [illegible] பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று சனகரிஷியானவர் எழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அவ்வி [illegible] சந்தோஷித்து சூரியன்தன் கிரணமாகிய திருவுங்காலைநிருந்து [illegible] மலராகியகோயிலில்வாசஞ்செய்கின்றபிரமா சொல்லத்தொடங் கினார்—எ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம் புரிந்தவருமதின்பெருமை காணமாட்டார் அற்புத வலம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும் விருப்புடையாயெனவுனக்குச்செப்பாயின்றே [illegible] நட்புதவிக்க தயமுமைச்செ விவழியேபுகட்டியின்பமருந்துகென்றான்.

(இ-ள்.) கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செ[ய்]தவர்களும் அதன்பெருமை யையறியமாட்டார்கள் அற்புதமான தவத்தைச் [செ]ய்தவர்களுக்கு அருணசல த்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடு[மோ] [illegible] பரசிவனுடைய புகழைக் கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்[சொ]ல்லத்தொடங்கினேம் அற

புதம்பொருந்திய இந்தக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியி லேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிரமா—எ-று. (உ)

சோணகிரிவலம்புரிதல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத்தோணியாகு*மே ழுநரகக்குழிபுகுதா தரிபுமூர்த்திடமிக்கேற வேணியாகுமடை காணரியதவத்தினுக் குமரத்தினுக்குமருட்பொருட்குங்காணியாகுமவாறுதன்மின்னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலமனமுருக்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

(இ-ள்.) அருணசலத்தை வலஞ்செய்கிறது பிறப்பென்கிற பெரியசமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழுநரகக்குழியிலும்புகுதாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்குஏணியாகும் [கா]ணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்றசுவாமியை மனதையுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும் என்றவாறு. (ங)

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெய்மொருபலமு மெண்ணிலாகாலமரியதவம் புரிந்ததாலும்
தேசிகருரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ் சித்திதானும்
நேசமுடனருணகிரி வலம்வருகென்றுரைப்பதற்கு [illegible]

(இ-ள்.) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய தலங்களிலே யிருந்து சுவாமியைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலந் தவஞ்செய்தலும் குருசொல்லியமுறைப்படியேசமாதியிலேயிருந்து அடைகின்றசித்திகளும் அருணசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார்—எ-று. (ச)

அருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பனவிலதிகபிரமத்தி [illegible] கருமனைத்தி ஏனாமுமது வருந்துபவம்வருந்தநடுங்கியோடு மருவுபெரும்பொருள்க [illegible] [illegible] பழவினையுஞ்சாக [illegible] வழிகொண்டேகும் குருபரற்குத்தவறிழைத்த கோரவினையும்பயந்து கருக்குலையுந்தானே.

(இ-ள்) அருணசலத்தை வலஞ்செய்யென்றுசொல்லும் அளவில்பிரமஹத்திபாதகம் போய்விடு [illegible] நீரளவும்துவை [illegible] பாவமும் வருத்தமுற்று நடுங்கியோடி [illegible] பிறருடைய அநேகம்பொருள்களைக் களவுசெய்தபழமையான பாவமுமகை குவித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும் குருவாகிய [illegible] க்குத்தவறுசெய்தபாவமும் பயந்து கருப்பங்குலைந்தொழி [illegible] (ரு)

அந்தவினையுடன் படடும்பெருங்காற்றினெறிசுடர்போலவியாநிற்கு[ம்] தந்தையனை [illegible] வினைக்குட்டுற்றவரவெனதேதளர்ந்துமாயு [illegible] மகளிரையும் [illegible] சாலத்தவினைக் கடல்சுவழிவறியலாகு மெய்ப்பொருள் [illegible] தவினைதனக்கிருக்குமிடமேதென றிலைசக்குதானே

---

* எழுநரகக்குழியென்பது-வுணரகக்குழியெனத்திரிந்ததென்மொழிவழக்கு.

(இ-ள்.) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யுமென்று நினைத்தஅளவில் குறைக்காற்றினெதிராக இருக்குந்தீயம்போல் அவிந்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்டபாம்புபோல நடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகும் பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்ற பாவமாகிய கடனும்வற்றிப்போகும் எம்முடையசுவாமியினது திரவியத்தைத்திருடினபாவமும் நானிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போதம்—எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
சேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினைநிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்துஓரடியெடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும் இரண்டடிக்கு ராஜசூயயாகபலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அசுவமேதபலன் உண்டாகும் நாலடிக்குள்ளாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும்—எ-று. (௭)

வளங்கொடு[illegible]யேபூமி வலஞ்செய்யும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயுந்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரைண் டானத்தின்பலத்தைநல்கும்
இலங்குநாலடிக்கியோகத் ததன்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதட்சணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன் பூமியைப்பிரதட்சணஞ் செய்தபலனை உண்டாக்கும் இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடிய பலன்களைக்கொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலனைக்கொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும்—எ-று. (௮)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதிநல்கு
மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனையாலய்க்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கும்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும்வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப்பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானங்களையுடையகோயில்களைக்கட்டின பேறுகொடுக்கும்—எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

தீட்டருணகிரிவலத்தோரடியிட்டோரு ருத்திராவாணியிலைகைகொண்டோர் நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தமபதந்தனையடைந்தார் நதியுஞ்சூடி ஆட[illegible]வம்புனைந்தமலைவலமாக வெழுந்தொருமூன்றடியிட்டார்க்கே கோடி தலைமுறையவரைச்சிவலோகந்தனிற்கொண்டுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்டஅருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர்கள் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்—எ-று. (௰)

நன்றிதருமருணகிரி வலமாகச்சிறிதுவழி நடந்தபேர்க்குத்
துன்றுசெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிதடுத்த தொலையாநிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாய் நடந்தவழிப்பாலுறுத்து மழற்சியாலே
நன்றியகாலனைக்காணிற் கன்றியகாலனைப்போலக்காணும்பாவம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக் கொஞ்சதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தைவீசுகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் அல்லாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போனகாலையுடைய வரைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்து பாவங்கள் ஓடிப்போகும்—எ-று. (௰௧)

வன்னிமலைவலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்றொருவாயு வசத்[illegible]
புன்னகரமனையவிடம்புகு[illegible]
மின்னுமவர்பதத்துகளோர் மனிதருடற்சேரியிலவர்பிறப்புநீங்குந்
துன்னுமவர்பிறப்பொழிபும்வலம்புரிந்தோர்பெருமைதனைச்சொல்லுவோமே.

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள்பாதத்தில் ஒட்டியதூளொன்று காற்றினாலே நகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போலப்பரிசுத்தமாகும் இன்னும் வலம்வந்தவர்கள் பாதத்தூளிலே ஒன்று மனிதருடைய தேகத்திலேபட்டால் இப்பவும் அவர்களைபின்புபிறவிநோய் விடும் அப்படியாகும்போது பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுடைய பெருமைகளையென்னென்று சொல்லுவோம்—எ-று. (௰௨)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங் கயிலையிலினேகும்போதிச்
சந்திரன்வெண்குடையெடுக்கு மிரவிவிளக்கெடுக்குமங்கலதருமந்தாங்கு
மந்திரமேலிந்திரனார் [illegible]கமலர்ப்பரப்பிடுவானாளகைக் கோமான்
வந்தனைசெய்தருகுவரு[illegible]கந்தமலர் மழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற [illegible]கைலாயமலையைச்சேரும்போது சந்திரன் [illegible]வெண்குடைபிடிப்பான் [illegible]சூரியன் விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தேவேந்திரன் வருகி[illegible] வழியில் புஷ்பங்களைப் பரப்புவான் குபேரன் [illegible]செய்து சமீபத்தில் [illegible]வான் அஷ்டவசுக்கள் பரிமளமுள்ள புஷ்பங்களைப்பொழிவார்கள்.

மேனகையுமரம்பையும் [illegible]ருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணைவாத்தியம்
[illegible]

போனகவின்னமு தமைத்தாகி லுமுகிலெடுத்தே நிரையோகும்போது
கானமுங்கொண்டலர்படைங்கதரா துமுன்னேமலைபுக்மந்து நடக்குமாலே.

(இ-ள்) மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், திலோத்தமையும், வீணை வாத்தியத்துடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள்; கங்கையும், யமுனையும், சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார்கள்; சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும், மல்லிகைவு வஸ்திரங்களையும், மேகம் ஏந்திக்கொண்டு எதிரேவரும் இலட்சுமி பூவும், கஸ்தூரியுங்கொண்டுவருவாள்; முன்னே சதுர்வேதங்களும்புகழ்ந்துகொண்டு வரும்—எ-று. (௰௪)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேய்பொதிந்தகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதும்யோகத்தூலே வருதலும்பலமொவ்வாதால்
ஆய்ப்பொலிசடையான்சோணா சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
காற்பலனென்றெண்ணாதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேற்கண்டைகுதித்து விளையாடுகின்ற கங்கை முதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடுவதனும், சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும்யோகஞ்செய்தலினாலே ... சித்திமாலையைத்தரித்த சடையையுடையசிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்தால் காற்பலமென நெண்ணாமல்முழுப்பலமாகும் நினைக்கும்போது—எ-று. (௰௫)

கிரந்தரிமையோர்போற்ற நெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடும்வழியிற்றோன்றும் பரலினாற்சிவந்தபாதம்
வரங்கொளவணங்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிகடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்களவணங்கும் பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கின்ற பரற்கல்லுகளிற் மிதித்துச் சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுதற்கு வணங்கும் தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினகோடிகள் தாக்கிமறுபடியுஞ்சிவக்கும்—எ-று. (௰௬)

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியமாந்த
ருானடைப்புழுக்கூ...தி ரமிடைமூசலாடி
தானிடர்ப்படவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றான்.

(...) அப்படிப்பட்டஅருணாசலத்தைவலஞ்செய்யாதவ...ர் கால்நடையாய் நடந்து கிரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம்; கருத்த ... கள் நன்றாகத் தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம்; அரியமானிடப்பிறப்பாகப் பிறந்ததென்ன பிரயோசனம்; ம...சந்திரண்டபுழுக்களையுடைய தேகத்...லே சா

அ...ரகத்திலேவீழ்ந்...ம் ... துன்பப்படுவதல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் ... சனகனே யென்... ர்பிரமா—எ-று. (௰௭)

வஞ்சியர்புணர்...சிவேண்டின் மன்னர்வசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைக...மெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிளமதிபே...னல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதல...ன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்லஸ்திரிகளுடைய போகமவேண்டினால், அரசர்கள் வசமாகவேண்டுமானால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே நீக்கவேண்டுமானால், பாலசந்திரன் போல நல்லபிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானால் ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானால்—எ-று. (௰௮)

முயலகனைக்கடுத்த கணை...களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
லியலிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிவாரவல்லார்
மயலறுபுகழுவேண்டின் மலைவலம்புரிவாரவல்லார்

(இ-ள்) முயலகன்போன்ற இராட்சதர்களையும் ... பூதகூட்டங்களையும் கோபிக்கவேண்டினால் ... செய்யும் வியாதியையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமுதலாகிய கல்வியைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகீர்த்தியைவேண்டினால் அந்தமலையைவலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள்—எ-று. (௰௯)

வரந்தருமருக்கவாரமலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவபதந்தியாச்சேர்வார்
நிரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்

(இ-ள்) சிரேஷ்டமாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள். ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில்வலஞ்செய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள்—எ-று. (௨௰)

மங்களதினத்திற் றாழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித்தொ...டராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கங்க...ளுயகளைச் சூழ்வோரிருங்கலைமறைகளு...
நங்க...ந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமராவார்

(இ-ள் ...)ங்களவாரத்தில் கிரிவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்கு ...ய கடனை...ம் தரித்திரத்தையும் நீங்கிச் சங்கிலிகட்டுபோல் தம்மைவிடாமல் ஏழுபிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்கள்; புதவாரத்தில் ... சுவாமியைப்பிரதட்சணஞ்செய்வோர் ...ர்லுவேதங்களும் (ஆறுசாஸ்திரங்களும்), அறுபத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு செருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள்—எ-று. (௨௧)

காவியாழத்திற்செய்ய மணிவண்வலமாய்ச் சூழ்வே
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாவலாவெள்ளிவாரந் தனிவலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந் மலையை வலமாய்வக் தவர்கள் திருமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு யசமானராவர்கள்; குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியைச்சேரும் காயாமலரையொத்த விஷ்ணுபதத் தைச் சேர்வார்கள்—எ-று. (உஉ)

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பலியாநிற்கும்
மதிபணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகுமைப்பசிமுதலாமூன்றும்

(இ-ள்) சனிவார உதயத்தில் பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக் குநவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்திலிருந்த பலனைக்கொடுப்பார்கள்; சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பு ... ஐப்பசி ... மாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்னபலனைக் காட்டிலும் அதிகபலனைக் கொடுக்கும்—எ-று. (உங)

அயனசங்கிராம்மாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயமுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
உயர்வுறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேறதையாரறியவல்லார்

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும், தட்சணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரகணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித்தியை அடைய விரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கு அதிகமாகப்பலன்கிடைக்கும்; தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும்வலஞ்செய்தவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனையார் அறிந்து சொல்லுதற்குவல்லவர்—எ-று. (உச)

காரிகையவளாயற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாப
வீரிஇன்மூழ்கித்தூய துடுத்தவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடைமுறையேதான மளித்துநாமவைகொள்ளாம
பாரிடைநடந்து தேவனைப்பணிந்துபோற்றி

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத்தரப்பட்டநின்ற அருணசலத்தை வலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனில் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் முறைக்கு ... சொற்பனத்திலும் நினையாமல்சலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிடத்திலே தானங்களை முறைமையாகக்கொடுத்து தாம் ஒருவரிடத்தில் தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலே நடந்து கிரியைச்சுற்றி யிருக்கிறதேவர்களைப் பணிந்துவணங்கி—எ-று. ()

படிக்கிறரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராஜன் மிக ... லாம் சந்தோஷத்தையடைந்து சங்கரனைத் திரு ... சிவன்பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம் ... பொருந்தவுங் கலியாணஞ்செய்தற்கு ... மணி ரிஷிகளிறுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவண ... கலியாணமுகூர்த்த ஓலையும் எழுதிக்கொடுத் ... தனுப்பினவுடனே ... சப்தரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்த சுவாமிக்குக ... டந்தசமாசாரமெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள்-எ-று. (சஉ)

இமையவெற்பிறைவனோலை முகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமால்வரைக்குமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமஞ்சி மனத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) இமயபருவதராஜன் பார்வதியம்மன் கலியாண ... த்தஓலையை அனேகம் தூதர்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சப்தகுலபருவதங்களுக்கும் கொடிமுடிபொருந்தியமேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்கும் ஒளியையுடைய சப்தசமுத்திரத்திற்கும் சித்தர் சாரணர் முனிவர் தேவர் முதலானவர்களுக்கும் ... தெரிவித்தார்கள்-எ-று. (சங)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுததிகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்திகளேழு
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழு சமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற மகிமை பொருந்திய ஏழு திசைகளுக்கும் நீலகிரிமுதலாகிய சப்தகுலபருவதங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள் நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள் முனிவர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள்—எ-று. ()

அட்டதிக்கனைத்துந்தோற் கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானங்கள்ளுஞ் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
கெட்டிலையரம்பைப்பூக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரையெல்லாம்.

(இ-ள்) ... திக்கையும் தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் அடைத்துவிட்டார்கள் ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும் கமுகுகளையும் நிரைநிரையாக ... சாரஞ் செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிற புழுகைக்கரைத்துத் தரைகளெல்லாமெழுகினார்கள்—எ-று. (சரு)

தோரணஞ்சமைத்தார் முத்தின்றொடைமெலாந்தொடுத்தார்விண்
பூரணகும்பம்வைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார் [ணிற்

ஆ னை லுலகுமற்றை யளகையுமமரர்நா
நாடுனை லுலகும்வந்து காணவேவாணுமா ற.

(இ-ள்.) தோரணங்கட்டினார்கள் அதில் முத்
கவிட்டார்கள் ஆகாயகங்கையைக்கொண்டுவந்து பூ
தார்கள், நாகனமாயெரத்தின விளக்குவழ்றினார்க
அளகாபுரியும், தேவலோகமும் வைகுந்தமும், இவ
படிச் சிங்காரித்தார்கள்—எ-று. (சுகூ)

மங்கலவிளக்கனையபின்னை மலைபாமகளிர்கூடிக்
கங்கைமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலைநான்மருங்கைகூட்டிப்
பூட்டிப் பரிமளந்தாமஞ்சூட்டி
திட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்.) இரதகுள தீபம்போன்ற பார்வதியைமலையரசன்றவெப
ண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்
செய்வித்து இடுப்புத்துவளும்படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களும் முத்
தாரமும்பூட்டிப் பரிமளமபொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழகி
யநெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்
தார்கள்— (சுஎ)

பூமணக்கோலிகுனையத வீரனைத்
தாமதக் கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன் முதலோரின்றிக்
தாமரைத் துகில்கள்சாத்திச் சீர்தருமாலை சாற்றி
மாமன்ட ணிகையநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்.) வாச னைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களையெய்த மன்மதனை
நெற்றிக்கண்ணினாலே யெரித்து அந்தப்புஷ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகியபர
மசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிர்மமாமுதலானவர்கள்கூ
டிப் பரிசுத்தமாகிய ரத்தினமயமாகியவஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலை
தரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணி
க்கத்தினாலாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்—எ-று. (சு அ)

சடையிளம்பிறையைத்தக்க ளிறைபெனத்தகைத்துசூழ்ந்த
உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
உடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமியினது சடையிலேதரித்த பிறையைப் பார்த்துத்
தம்முடைய ருசேயென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரங்கள்
போல முத் பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பெ
ளாயிருக்கி சந்திரசூரியரிருவருங் காதினிடத்திற் குடியி
அழகா இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள்—எ (சுகூ)

வாம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கரிய சோ
பாம்பியதனையகலப் புசா
விரும்பியகோலஞ்செய்நா ரிறையுமால்விட மேற்கொ
ராம்பட்ர்நெருக்கித்தன்னை ராஞ்சனங்க

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம்மு
டைய கண்ணைமலராக பாதத்திற்சாத்தினாரோ அந்தக் கண்ணைவிளா
நெருப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலே
ன் த்த சிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திரரும் விரும்பத்தகுந்த அலங்கா
ரஞ்செய்தார்கள் பரமசிவன் விஷ்ணுவேயுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறி
பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தியெடுத்தார்கள்—எ(சு)

குல னுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரி ன்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவ னெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலரு வந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையீந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச்
செ ந்தாமரைப்பூப்போலும் திருவாய்மலர்ந்து வருமென்றார் தாமரைப்
பூவிலிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தினகிரீடமிலங்கும்
த திருமுடியையசைத்தார் தேவேந்திரன்வந்தனஞ்செய்யப்புன்சிரிப்பு
கொண்டார் மற்றதேவர்களெல்லாரும்வந்து வணங்கக் திருவருட்கண
ணினாலே பார்த்தருளினார்—எ-று. (எக)

கலிவிருத்தம்

முடித்தகங்கையாற் பிறை மூழ்கெழுந்துமேன்முகைத்து.
வெடித்ததாமெனத் தவளவெண் விகைமேல்விளங்க
வடித்தகங்கையினருவியும்புனிக்கொழுந்தும்
தொடுந்துவீழுமா றெனவிருகவரிகடுலங்க.

(இ-ள்.) சடையிலே வைத்தகங்காசலத்தினால் பிறையான துகொ
ழுந்துவிட்டு அரும்பாகிப்புஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படியாக வெள்
ளைக்குடைபிடிக்கவும் அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும் சந்திர
னும்சேர்ந்து விழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்—எ-று. (எஉ)

திருவினாயக னடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேர
வினாயகன் களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னலவட்டங்கொடுவீசப்
பாவிமாரதர் ய்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்.) இலட்சுமிநாதராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முத
லானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ருபக்கமவர
ருவிற்கு நாயகனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கமெடுத்துக்
கொண்டுவரவும் பிர்ம்மா சமீபத்தில்நின்று ஆலவட்டம் வீசவும் தும்பு
ருநாரதரிருவரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்தி நின்றுசங்கீ
தம்பாடவும்—எ-று. (எங)

கூற்றை வென் களகபர் துணைகொடுகுறுகக்
காற்றுவேந்தரும் நிருதியும் கைகாட்ட
வேசுவாகனும் கடவுளுந்திரியவாளுப்பத்
க் ர்கோமதிவிளக்கொடுஞ்ச

(இ-ள்.) யமராஜனுைவம் தங்கத்திறேயே செங்கிருந்பிரம்பு தடிகளைக் கையாலேயேந்துக்கொண்டுவரவும், வாயுபகவான் [illegible] டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும் நிருபதந் றுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும் சூரியர்க ளும் சந்திரரேகளும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்—எ-று. [illegible]

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலகமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப்பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலியோர்வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவிலான்மறை நடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

(இ-ள்.) தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரங்களைத் [illegible] களைத் தாக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் [illegible] ழுத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரர்கள் முதலியோர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துச் சுவாமியெல்லாருக்கும்பெரியவரென்றுபுகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. [illegible]

கிரகமேழுமென் வசுக்களுமுனிவருங்கிளர
வரகர் [illegible]ரசயரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
வருகாங்களி [illegible]ராப [illegible]மப்பத்
திருவும்வெண்கலை மடந்தை [illegible]மிசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியர்களிருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களுங்களிகூர்ந்துவர, நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுபக்கங்களாலும் புஷ்பங்களைவருஷமாகப்பிறைக்க இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று. (எசு)

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
[illegible]ர்களெழுவருஞ்சோபனம்விளம்ப
[illegible]க்கு [illegible]மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவ்வவர் திசைகளினின்றுசேவிக்கவும், சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும், கரும்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம்பொருந்திய வார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச் சொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று. (எஎ)

கன்னி [illegible] [illegible]ரங்கை குடமுழாகாளந்துவைப்ப
மு [illegible]டமல்லரிசல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை [illegible]தயாசிலம்பொலி [illegible]றிப்ப
வெண்டிசாமுகந்தனிலுமென்பிரப்பொலி [illegible]சை [illegible]

(இ-ள்) பெரியமணியி [illegible]னசையும்-பேரிகை-[illegible]டவாத்தியம் - மத்தளவாத்தியம் - காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி, சல்லரி, சங் [illegible]கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள்காசி [illegible] சிலம்புகளு [illegible]ரசத்திக்க

[illegible] ந்தசிகேசுரானவர்வருநிறகூட்டங்க [illegible]ளவிலக்க அடிக்கி [illegible]ராசப்தம்பிக [illegible]க்கவும்-எ-று. (எஅ)

எண்ணுறும்வெள்ளியங் கிரையடியிறங்கியதிட
மண்ணைல்சேனையின் கொழுந்தியகிரிந்தலம [illegible]
விண்ணுமண்ணுமென்கிடமறநெருங்கியவிதி [illegible]
பண்ணுமால்விடை செறிகடந்தாய்ந்திவே.

(இ-ள்) நாலாதுங்கோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட [illegible]தகைலாசகிரியடிவாரத்தில் சேஷபாகமாயிறங்கியது. சுவாமியினுடைய [illegible]சேனையின்முன்னணி இமயபர்வதத்தையடைந்து. ஆகாயமும் பூமியும் என்னிருவிட இல்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்கின்றவிடைவாகனத்தின்மேல் சுவாமியைத்தாங்கிக்கொண்டுவழிமுழுவதுங்கடந்து இமயமலை [illegible]கார்ன்பட்டணத்தில் வந்துசேர்ந்தது-எ-று. (எகூ)

இமகிரியிடையடைந்தரமிமகிரிமடவார்
நிமலனார்திருவழகெலாம்விழிகளாலினைத்தா
ருமைதவத்திறுக்கழிவிலைபெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெனுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியே சிவன் - இமயமலையகத்திலே எழுந்தருளின போது அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள்சுவாமியின் அழகைப்பார்த்து ப்பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறையுமில்லாமல்பலன்கிடைத்ததுவென்றார்கள் அவர்களில்சிலாயுதத்துக்குவந்த மன்மதனை யெரித்தகண்ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிங்கிருக்கவுமுலைகெலாமயர்ந்த
யோகமீதிவ ரிருக்கையான்மதனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விரும்புறவுயிர்க [illegible]க
மோகமாக்கிடுமுதல்வரொனத் [illegible]மொழிந்தார்.

(இ-ள்)மன்மதன் தேகத்தையுடையவனயிருந்தபோது இவர்போகத்திலேயிருந்ததிறலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் [illegible]லாமலசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன்தேகம்போயும் இவர் [illegible] விருப்பமுண்டானபடியிஞலேசகலருக்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது ஆனபடியிஞலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச் சிவனேயன்றிவேறொருவருமில்லையென்றுஸ்திரீகள் சிலர்சொன்னார்கள்.

மாயவிற்கைவே ளொடுகிலொழின் [illegible]டிவி
லாடித்திலொன் [illegible]யாணத்த [illegible]த்தவனைத்
[illegible]டல்கொளுத்தியதவத்தி [illegible]ற்றிறமே
யாயுமுத்தமாழிப்பராவெனச்சில [illegible]றைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற கருப்பு [illegible]வில்லைக்கையிற்றரித்த [illegible] மாகிய அழகில் ஆயிர [illegible] மன்மதன் அந்த இரச [illegible]வாயிலிருப [illegible]சனுலேஅவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்துத் [illegible] லொருபக்குகாலத்து [illegible] சரீரத்தையெரித்துப்போட்டதுபோல் யமிகாதைமைாயிஞலேயோ அவனைக்கொளுத்திப்போட்டார் [illegible]ந்தெடுக்கத்தக்கதுகள் ஆனாலும் அப்படிச்செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள்சொன்னார்கள்-எ-று. (அ)

மாதுலன் பெருங்கிளைஞருமருகரும் திரளும்
காதலன் பிறகெலதிலிதிர் தொழவினர்க்கு தா
ராதியநகரு மதனிளையாள விடையரியோன்
வேதியன் கம்பிடித்தினி திரித்தனன் விட முன்

(இ-ள்) மாறுஞ்சிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார் முதலியசேனை களும் மருமகளுக்கு பரமசிவனுடைய சேனைசமூகமும் இருக்க அனைசயோடு கூடினவர்களாய் எதிர்கொண்டாகவந்து நருவர்க்கொருவர் தழுவிக் கொண்டார்கள் அதுமீறுமில்லாத அனைவிட்டுப் படிசிறுவனவர் பிரம் மங்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார் ()

இலகுமங்கையரனே கர்கீராஞ்சனமெடுப்ப
உலகபாலகரிருமருங்கினும் நடந்தொதுங்கத்
திலகமாதவளிருகை மேல்லாருநரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணி பிழைத்த தோர் மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்) இப்படிசுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுட னே அழகுபொருந்திய அனேகம்பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அஷ்ட திக்குப்பாலகரெட்டுபேருஞ்சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கி வரவும், எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டுகை மே லுந்தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்து கணக்கில்லாத ரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கிறமண்டபத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (அச)

அரியமண்டபத்தமை பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிட்பிறந்தவளை முலெல்செலவருவார்
குருமலர்க்கையிலேக்திலர்ந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியையிறையவன் வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருணா[illegible]சண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆச னத்திலெழுந்தருளினார் ஸ்தனயகிரியிலேபோலேயிருப்பதினாலே அந்த ஸ்தனங்களை இவர்கள் மலையிலே பிறந்தாரென்று காண்பிக்கும்படி [illegible]மாதர்களுடைய திறம்பொருந்தியபுத்தம்போலும் கைகளி லேந்திக்கொண்டு திருமையேகுடியாகவிருக்கின்ற அழகியமுகத்தையு டையபார்வதியைச்சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள் ()

முன்னையார்னன்வ அவையின்சடங்கெலா முடித்து
வன்னிமேற்சொரியின் நத்தநெய்சொரிந்து மந்திரத்தா
லென்னையாளுடைய இறைவனுமேவுலகின்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்து மூவலஞ்செய்தான் கண்ணே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரஞ்சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டப த்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்த வேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச் சடங்குகளை அப்படி முடிக்க [illegible] யாட்கொண்டபரமசிவனானவர் அக்கினி யிற்பொரியிறைத்து [illegible] முன்னமே வழுவசத்தையும் பெற்ற அம்மன்கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச்சு ற்றிவந்தார்—எ-று. (அரு)

ஒப்பறவல்லவளைவொலிக்க அசுருதியுமொலித்த
கற்றும்வானவர் முடியர் பலர் பழைசொரிந்த

[illegible]ற்றியார் சனத்திருந்தனைனவரும்பணிந்தார்
[illegible]ற்மதாதையோட ன்னையைப்பணிந்தனள் பெருமைப் பை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்றசங்குமுழங்கவும் நான்கு வேதங்களுஞ்சப்திக்கவும் மகாகர்த்தபுறமும் சூழ்ந்துகொண்ட தேவர்களும் ரி ஷிகளும் புஷ்பமாரியைப்பொழியவும் சுவாமி ஒரு ஆசனத்திலெழுந்தரு ளினார் அப்போது சர்வத்திரரோருமவந்தனை செய்தார்கள் பார்வதியான வள் அவள் தாயையுந்தகப்பனையும்வணங்கினாள்—எ-று. (அஎ)

எரித்தகாமனைத்தருகெயென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றி யேயிறையவன் மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
பரித்தகமனையழைத்தருள்புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்தவன் பிறுலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்

(இ-ள்) தேவர்களும்பிரமாவும் விஷ்ணுவும்மற்ற சர்வத்திரபேரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும்வைத்தபிரியத்தைப்பார்த்துச்சுவாமீ நீர்முன் னே எரித்தமன்மதனை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப் படியே இறந்துபோனமன்மதனைவரவழைத்துக்கொடுத்துக் கிருபைசெ ய்தார்பரமசிவன் பின்புயாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள் ()

அதற்பின னண்ணலுங் கவுரியுமுருவொன்றுகி
யதத்தவானையைக்குமரனைப்பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக்குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன் குமரன்

(இ-ள்) அப்படியே திருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்ம னுமிருக்க அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடையவிக்கினேஸ்வரனையும் சுப்பிரமணியனையும் பெ ற்றார்கள் அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சுப்பிரமணியருக்கு ஒருவேலாயு தத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினார் அவர்போய் அந்தத்தாருகாசுரனை வேலாயுதத்தால்விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார் குமா ரசுவாமி-எ-று. (அகூ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதனை
னுயிலெடுத்தசெங்கரனுடனிறையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர்முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுண்டப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வ தியானை முகத்தையுடையபிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரம ணியார் [illegible] இமயகிரியைவிட்டுநீங்கி தேவர்கள் முனிவர்களுடையக [illegible] கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் முப்புரத்தையெரித்தவ [illegible] பரமசிவன் அதன்பின்பு-எ-று. (சூ)

மூன்றாவது.

திருவவதாரச்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-உ[illegible]

உ

சிவமயம்.

நான்காவது.

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையாள் [illegible] நிறைவுறுமிமகிரியின்றவேபாபவத்தான்மேனையான
[illegible] யிடத்தேதன் ஊனையவதரித்தகதைகூறிதேயமைந்தேன் [illegible]பால்
[illegible] அனையசடை யிறைவன்றிருநயனமிருகாத்தாற்புதைத்தவாறும்
[illegible] அருணைமாநகரிலன்னை வினைதீர்த்ததுவுஞ்செப்பலுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்துபோகாநின்ற இமவானுடைய பருவதத்தின் தவோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக எம்பெருமாட்டி பார்வதி அவதரித்தகதையில் கொஞ்சந்தான்சொன்னேன், அந்த [illegible] பான்போலு சடையையுடைய சிவனது அழகியகண்களை இரண்டுகைகளினாலே பார்வதியதும் அதனால் வரும்வினையைத்தெற்கின் கண்ணுள்ள அருணாசலத்தில் [illegible] சைசெய்து தீர்த்ததும்சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

சடைவர்புலவிசேர்ப்பு ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடுவர்மறை [illegible] கேட்பர் சொல்லுவர்வீணாதம்

பாடுவர்பலவிநோதம் பயிற்றுவர்பலகாற்கூத
மாடுவர்வெல்வர்தேர்ப்ப ரணிகளும்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும் பார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதைமறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத்தேவர்கள்முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வீணைமுதலியவற்றைவாசித்தும், மற்றும்பலவிநோதங்களைச்செய்தும் பலதரம்நர்த்தனமாடியும், அதனால்வெற்றியையும்தோற்பையும்அடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டுமிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேலையிலன்னைமின்னை யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிரைத்தாளெந்தை
சுந்தரத்தனிவாய்மின்னே சுடர்களெம்மிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்திலன்னையாகியபார்வதிசுவாமியைவணங்கி ஐயா சந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்கு சுவாமி அழகியகனிபோலும்வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடையகண்களென்றுசொல்ல சுப்பிரமணியரைப் பெற்றதாயானவள்கேட்டுவேடிக்கையாகச்சுவாமியினுடையகண்களை இரண்டுகைகளால்மூடினாள்-எ-று.

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலுமிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டனதிசைகளும்புவியு
மாசிலாவலமாய் வரையெனக் கருகியமலைகள்
காசிலாவியுநதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப்பார்வதிபுதைத்தவுடன் இருட்கூட்டத்தை யுருக்கச்செய்துபூசினதுபோல்திக்குகளும்பூமியு மிருண்டனவாகும் மலைகளெல்லாம்குற்றமற்றநீலகிரியைப்போல்கறுத்தனகளும்மணிகள்பொருந்தியந்திகளெல்லாம்யமுனாநதிபோல்கறுத்தனகள்-எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

முளரிபுவனுமரணனு முனிவர்களும்வசுக்களுமானமறையும்வானோர் [illegible] விழியொளிபோயப்பிறவி நெடுங்குருட்டரெனவிருந்தார் [illegible] குறைவில்லாமுதல்வில்லக்குபறவைகளுமொளியிழந்தகண்ணினர் [illegible] நிறவுறும்பிறவுறுமத்தொலைந்தனமற்றுளதெல்லாந் தொலைந்தன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும் அஷ்டவசுக்களும் [illegible] குலேதங்களும் தேவர்களும் இந்திரனும், கண்ணிழந்து பிரகாசமற்று பிறவிக்குருடர்போல் இருந்தார்கள் பசுகாலை முதலிய [illegible] ருக்கங்களும், பட்சி

சுருர்கண்ணொளியி[illegible]முதுகளாருமவ்றாயில்லாமிரண்டும் ஒழிந்தருகள்ம
நடனமில்லாத தொழில்களும்கெட்டுயுசன—ா[illegible]. (௫)

கலித்துறை.

தேவர்மாலவ [illegible]ராக்கதர்பிறமொனர் திகிழ்தார்
கோவிலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
நாவிலப்புவ கொடிகொடியானதவ்வளவில்
மூவர்தேவனு[illegible]ளவரு முறைசொலிப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும்முனிவர்களும் இராட்சதர்நிறம்போலக்கறுத்தார் ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானைகரிபோலக்கறுத்தது கெடுதலில்லாதபிரமாவின்கொடியாகிய அன்னம்காகம்போல் கறுத்தது அப்படி எல்லாப்பொருளுங்கறுத்துமயங்குகின்றகாலத்தில் மும்மூர்த்திகளுக்குமுதலாகியசிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய்முறையிட்டுத்தங்கள் குறையைச்சொல்லிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருசிலின்னவமைத்தகரத் திறைவனுதல்விழிதிறந்தாளவனியெழும்
இருளுமிருளகன்றதுபன் னிரு[illegible]காடிசூரியர்தந்தோற்றம்போல
விருசியுமைமிறைவன் விழிபுதைத்ததிருக்கரமலரவாவாங்கின்றான், வி
ருகுமறையவாவளர்க்குங் கனல்போலவிழிமூன்றும்விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயப்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப்பன்னிரண்டு கோடி சூரியருதயம்போலத்தம்முடையநெற்றிக்கண்ணைத்திறக்கவுமுலகமும் அந்தகாரத்தைநீங்கியது பார்வதியானவள்பொத்திய கைகளைவா ங்கினாள் பிராமணர்கள்வளர்க்கும்யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்க ளும்விளங்கியதுகள்—எ-று. (௭)

பார்புதைத்ததிருவயிற்றுள் பனி[illegible]துளைப்புரவெடுன்றுலப் படையாய்
காலனுமார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தாய்பார்புதைத்தசடாடவியாய்[illegible]மே
ரூர், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்தகொடும்பாவங்கழுவுமாறு நீர்
புல[illegible]த்தபாரிடத்திற் றவம்புரிதற கான[illegible]விசும்த்துமென்றாள்.

[illegible](இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாக வைத்துக்கொ[illegible]வ
[illegible]யுடையபார்வதிசுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தையு[illegible]
இ[illegible]ன்மார்பி[illegible]யுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவரே[illegible]
[illegible]லையணிந்த [illegible]டைக்காட்டினை யுடையவரே ஏழுலகமும் மேகத்[illegible]
[illegible]யும் அதிகநி[illegible]ான இருட்டுண்டாக உமதுகண்களைமூடிய கொடு[illegible]
[illegible]துபோ[illegible]தர்பநியகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் [illegible]
[illegible]செய்தற்கு நல்[illegible] இடத்தைச்சொல்லுமென்று கேட்டாள்—எ-று. (௮)

[illegible]ருவருணை[illegible]ள்ளாறுவினைவிளைவந்தனுகாதே யெனிலும்யார்க்[illegible]
யாசவ அப்படிக்[illegible]ப்புரியவிரும்பினேயென்றாராமாவய

காசிபலம்துவாரகை அயோத்தியினுஞ்சிறப்புடை[illegible]காஞ்சி[illegible]
பூசைபுரிந்தரியதவம்புரியென்றான் விடைகொண்டாள்புகழ்[illegible]

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச்சுவாமியெங்[illegible] [illegible]வங்கோசாதாயினும்மற்றவர்களுக்குப்பாவம் [illegible]கு[illegible]பெருகுட்டு[illegible] செய்ய இச்சித்தாயானால் [illegible]ராபுரி - மாயாபுரி[illegible] அவந்தி-துவாரகாபுரி-அயோத்தி-அ[illegible]ளுள்-சிறந்த காஞ்சீபுரத்திற்[illegible]ாய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ்செய்யென்று சொல்லச் சுவாமியைவணங்கி திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்—எ-று. (௯)

விசையமகள்குடைபெடுப்பச் சா[illegible]கள்பொன்னடைப்பை[illegible]
அமேல,வசையுமணிக்கவரியிரண்டுருந்திபுங்கமலினிபுயற்க[illegible]
திசையிவிளங்கவெறிக்குந்தாளமணிசிவிகையின்மேற்சென்றபோது[illegible]
சைபெருகு[illegible]ம்பெருகப்புனல்பெருகும்புகழ்கங்காநதிசைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமிகுடைபிடிக்கச்சொ[illegible]சுமி பொன்னடைப்பந்தாங்கி நிற்கத்தில்லாரஇரத்தினங்களிழைத்த சாமரை களால் அருந்ததியும்இலட்சுமியும்இரண்டுபக்கங்களிலுமின்னுமாக வீசநாலுதிக்குஞ்சகிரணேபோலப்பிரகாசத்தைவீசுகின்ற [illegible]வில் கின்மேலேறி யாவரும்விருப்புற நாதமும்பெருகச்சலமும்[illegible] கீர்த்தியையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள்—எ-று. (௰)

இறந்தவுயிரிளமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனார்தன்சிறந்தநடுவுநாவ
குங்கிருக்காசித்தலமடைந்துசிவன்றுள்போற்றிவருந்தமைழகுநதிமு
ந்தத்தகலந்வர்கள்பிழைக்கவரம்வளர்த்துப்பன்னுதிதாண்டு[illegible]
ரசன்விடைகொண்டிருப்பத் தொண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோனவுயிரானதுஇனிதிரும்பப்பிறக்காமலும்[illegible] றக்காமலும், பரமசிவனுடையதிவ்வியசொரூபமாகின்றகாசிப்பதியிற் [illegible]சென்று விசுவேசருடையபாதம்போற்றி மறைபிலாமல்[illegible]ந்த[illegible] தீர்வாரிகளபிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் அறநிலைநாட்டி வளர்[illegible]தை[illegible]கள்பொருந்திய மாலையத்தரி[illegible] அக்கேசத்திராசனிடம் விடைபெற்று[illegible]த்தொண்டைமண்டலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று.

[illegible]க்காலுக்கலைப்பாலவின் பழமதுவாய்விரிந்தாலு மகரவாளை[illegible]
பழ[illegible]துவாய்விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்விரிகொழுகும்பழைச்சி[illegible]
குலைபுயளவுநடமாடுமிவிழிமாதர்நடமாடுக்குறிப்புக்காக்கு
பொழிலதனின்மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) மேகங்கள்தவழாநின்ற த[illegible]புடையபலாகனி[illegible]
ங்கள்வாய்விண்டாலும், மகரவாளையினுடையபழங்கள் அதிகமுடைய புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால்வழியாக ஓடிவிழாநின்றகழுகி

ளக்கட [illegible] குண் [illegible] லம்மைமார்க்குந் தாயுமென்ற நகரையுடைய பெண்
[illegible] நடி [illegible] ந்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளில் இளமையா
யிம் [illegible] கள் நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தின் [illegible] த்தைச்சோந்தாள் [illegible]
[illegible] —எ-று.

(௨௨)

தாரவாத்தையபு [illegible] வாக்கி மனிதரையுள் [illegible] ழிக்குந் தடங்கண்மாதர்
[illegible] பரத்தம்புசர [illegible] ந்சிவப்பேறவிளை [illegible] டங்கவேறு [illegible] மாபுர
த்தின்மணி [illegible] யரம்மையர்க்குவிளையாட [illegible] ருங் கோபுரத்தி
னெடுங்கொடிகள் [illegible] வல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுக்களையுட [illegible] ருக்செய்துமனிதர்களுடை
ய [illegible] நிலைகெடுக்கின்ற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள்
சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க நூல்போலுமிடைவ
ளையநின்ற அந்தப்பட்டணத்தி [illegible] சிறந்த உப்பரி
கைகள் ரம்பை முதலாகியபெண்களுக்கு விளையாடுகிறதற்கு மலைகளா
கவிருக்கும், சிவாலயத்தின் கோபுரதிறசட்டியிருக்கின்ற கொடிகள்
[illegible] நட்சத்திரம்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப் படருகிற
[illegible] கொழுகொம்பாயிருக்கும்—எ-று.

(௨௩)

[illegible] டு மயில்போலுங்கயிற்றுவழிப்பாவைபோலும்
சூதர்கொடகமாடும் அடியிணையார்க [illegible] ளுருடன் [illegible] போது
மாகதாதிகளுவந்த விழிந்திரணிமேடையிறும்வாரிவீச
லாதரகாமென தன் [illegible] மின்றளவுமர்புதாளே.

(இ-ள்) பாகாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானமாகவும் கயிற்
றுவழியாக ஆடுகிறசிங்காரம்பொருந்திய பிரதிமைபோலவும் சூதர்களை
யாட்டைச்செய்கின்ற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடையபெண்கள்
புருஷர்களோடுபடுத்துப் புரளும்போது மாகதமுதலிய இரத்தின பர
ணங்களுறுத்தக் கோபித்து அவ்வுப்பரிகைமேலிருந்தும் எடுத்துவிசெறி
கிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேயிருக்கதினாலே தான் [illegible]
த்நாகரமென்கிற பெயர்பெற்றது—எ-று.

(௨௪)

அனையமருங்ககன்றுவற்றியொருமாவின்கிழிருந்து மா [illegible] ற்றிக்
க னலிணையவினைகளையுகநிங்குவிக்கடக்கத்திருக்கம்பை [illegible] ம்விப்
புனையமணல்குவித்திலிங்க வடிவாக்கிபுமைபூசைபுரிந்தாள் [illegible]
தெனையுடையானவட்டவத்தி [illegible] தரியகங்கையேவினென் [illegible]

(இ-ள்) அத்தன்மையையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவி
ருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்
பொத்தபாவங்கள்கடுகி [illegible] டிப்பாகரைநின்றகம்பைநதிபருகிலேயம
லங்காரமாய்மணலைக்குவித்து இலிங்கருபமாய்ப் பார்வதிபூசைசெய்
யும்போ [illegible] டையசுவாமி அவள்தவத்திறைகாட்டயஉறுதியைபரீக்
க்கங்கையைப்பிர [illegible] க்க வாச்செயதார் என்றவாறு.

(௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக்கவிகையுஞ்செருப்புந்தேர் [illegible]
யருகுதல்வெருளிசோகமக்கணத்கெற்றிலை [illegible]
குந்சாமுகமாயுள்ள விரகளைதுறுவிடாமல்
விருந்தியுவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாகி.

(இ-ள்) அந்தத்தேச [illegible] க்குஞ் சட்டையும் போர்வையையுந்நீக்கி
க் குடைபிடித்துக்கொ [illegible] ாமல்கால்களுக்குச்செருப்புப்போட்டுக்கொ
ள்ளாமல் [illegible] காமம் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையானைமுதலிய
ய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலந்தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெ
றுத்து—எ-று.

(௨௬)

செங்கைவிசாமற்சோரா துவலகையாற்சித்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிகர்சீச ருறுப்பிலாவடிவுநோக்கா
தங்குருமடியிலோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
நிங்கயிரண்டுசென்று ந [illegible] ந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளைவிரி [illegible] டுபோகாமல் சோர்வுஇல்லாமல் சந்
தோஷத்தோடு சிரசிற்கைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு ஸ்திரீகளையும் பா
லிகளையும் நீசரையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல் நடக்கிறபோது அ
டியினுடைய சத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ளனாஜஸ்திரீகள்பத்துமா
சத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல நடந்து—எ-று.

(௨௭)

இருவினைமாற்றுமந்த மலையைமெய்யடிணையும்வீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமஞ்சித்த ரம [illegible] மைநத்தாற்போற்று
யுருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

(இ-ள்) நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டையும் நீக்கும் அந்தக்கிரி
யை எட்டுத்திக்குமவணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கிற சுவாமிகளையும்வண
ங்கி ஒருவர்தெரியாமல் வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்தர்களையும்
தேவர்களையும் மனதிறைலேவந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேலே தங்கள்
கைகால்கள் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று எ
ன்றவா—

(௨௮)

வா [illegible] லையைப்பொன்னிற் படிகந்மணியாமெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல இறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வா [illegible] செயலிலைலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றுளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டும் அளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவு
ம், படிகம்போலவும் இரத்தினம்போலவு நினைந்து மவுனமாய் நடக்க
வேண்ட [illegible] ல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிக [illegible] கேட்கவேண்டியது இ
[illegible] ல்மவந்து கோயிலுட்சென்று [illegible] னலா
கிய [illegible] சுவாமியின்து பாதங்களைவணங்கித் தாமவிருக்கு
ம் இடத்துக்குவந்து [illegible]

(௩௰)

[illegible]

௦ ஞானநெறுகுணத்தார்சூழ விருந்தவிக்கலியபல்கொள்க
வன்றியேயபுலவுதேத்த வடிசிலையுங்கசி
வின்றவத்தலத்தோர்செய்பு நிலைமையிதனினாத்தின்
சென்றவர்வருந்தமாயெய் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலையைச் சூழ்உயர்ந்த குணத்தையுடையவராகி சிவபத்தர்கள் சூழஇருந்து மதுராமஇப பழங்களாலாதுஞ் [illegible] கிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தம் இல்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளைக் கிரமபொருந்திய அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்ய [illegible] அதிகாரத்தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினுள் [illegible] மாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும்—எ-று. (௬௰)

தன்மொதலிலாதஞானச் சனகவிச் சிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தம்பேரி விற்சிலவு நவிக்கண்டார்
வண்டிசைபெருகுமோதி மலைக்கு [illegible] கீழ்பால்
கண்டனள்பவமே லிங்கம்பிறை மலையறைவனைக்காட்டி.

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷி யே இக்கமலையின் எட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர்கள் பேர்களால் லிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் வண்டுகளினொலி பொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியாள் இம்மலையின் கீழ்த்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள்—எ-று.()

மணிவளைப்பிரிதிற்குழ்ந்த வச்சிராங்கதனைப்போது
புணர்பவத்கவிர்க்கத்தென்பால் புழுகணியிறைவனைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணிக்கத் தமியனென்றமலையின்மேன்பால்
அணியண்ணாமலையானென்று மருவுருவினையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அந்தக் காலத்தில் தன்னையணைந்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தென்திக்கில் புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள [illegible] அந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்று பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான்—எ-று. (௬௨)

வாலவெங்கதிர்மேற்சோண வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீரத் தனதுபேரிறைவைக்கண்டா
னலையமுழுதுந்தேவர் நாகர்காட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்தமலையிலேயிருக்கிற கோயிலில் முழுவதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது—எ-று. (௬௩)

ஈசனார்வடிவமான லிலிங்கமவ்வெல்லைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசவதெவனோவந்த தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
நேசனுங்கயப்பானை முகத்தனுந்தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்.) பரமசிவரூபமான அநேகலிங்கங்கள் அந்த எல்லையைச்சுற்றிமூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நட்சத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையைச் சுப்பிரமணியர் பார்வதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால்சொல்லப்படுமோ—எ-று. (௬௪)

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனைக்கமலனுன
வாதியைப்பழித்தோர்செம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீக்குஞ்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும்.

(இ-ள்) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிர்ம்மா இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னதும், சனகரிஷியானவர்வணங்கி வேதமுழுதுங்கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்கள் அடையும்பாவமும் அவைகள்நீங்கும்வகையும் சொல்லுமென்று கேட்கப்பிர்மமாசொல்லுகிறார்—எ-று. (௬௫)

எட்டாவது-திருமலைவலம்புரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௨௩.

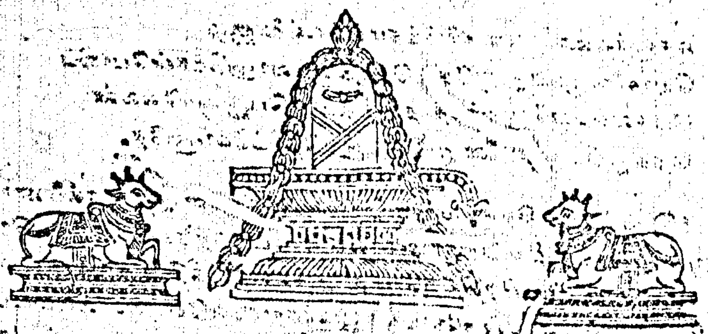

ஒன்பதாவது.

ஆதித்தச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அற்றமற்றமுனிவர்சூழ் அருணபூதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
புற்றெழுந்துபுகையெழுந்து புழுநெளிந்து புலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டி சோரிமாரிசொரியுமே.

(இ-ள்.) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணாசலமென்னுமலையோடு மற்றமலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தைசொன்ன மனிதருடையவாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்கள்நெளிந்து புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற நீர் சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரிசொரியும்—எ-று. (க

அந்தமைந்தர்தம்மையேற் றந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டெரிந்த ... பார்வ...
வெந்தவாளினறுப்ப ... மலை
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யிலேவகைப்பரே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்பு யமனுடைய ஏவலாய்வந்ததூதர்கள்செக்கில் அநேகந்தரம்போட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடையவாய்களை நெருப்பிலேபோட்டுக்காய்ச்சிய கத்தியால் அறுப்பார்கள் எங்களாண்டவன் மலையையோ நிந்தை செய்வாயென்று அடித்து நெய்யிலேவகைப் போடுவார்கள்—எ-று. ()

பஞ்செழு ...வைத்தாக் குருக்கிவாய்பாய்ப்பியே
நஞ்சினை ...ட்டிவெய்ய நாகிலேகிடத்துவார்

அஞ்சியஞ்சலறுதா ... மருவருந்தவித்திடும்
நெஞ்சகத்திலன்பிலின்றி னோர்தமக்குமீதுகேழுமே.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்த அருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யமதூதர்கள் பஞ்சாக்கத்துவைத்து அக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக் குடிப்பித்துத் தீமையாகிய நரகிலேதள்ளுவார்கள் அந்நரகத்திலேவருந்தப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல்மிகவும் வருந்தும் இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனதிலே இந்தமலையைக்குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கு முண்டாம்—எ-று. (௩)

குருக்கடர்ந்தைதாயராவி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநாகின்மீதி லிட்டபோதிலிவர்களும்
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கட்குற்றமின்னுஞ்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர்களையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராமணர்களையும் வதைசெய்த பாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிதாகிய நரகத்திலே இந்த அருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப்போட்டபோது இவர்களை முன்னமேயிருக்கும் பாவிகள் மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிந்தித்தபடியினாலே நம்மிலும் பாவிகளென்றுசொல்லிக்கொண்டேயிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்றுதங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. (௪)

என்றுரைத்துநானும்வையமேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமாவிபட்ட வருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்து சென்று குன்றிமெய்குறைந்துழன்
கன்றிறையொருத்தனென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ-ள்) பிரமாவானவர் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும் அளவிடப்படாததாகிய அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலையென்றுஇகழ்ச்சிசெய்துபோய்க்குன்றுதலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அந்தக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௫)

உலவுகின்றசோதியாவு முள் ... ல்லைத்திவ்வுலகிலே ...
மாயதா ...ன்றதெய்வ... யமற்றமலைகள்போல்
அழகுபெற்றவாளமயண்ணாமலையொன்றுவாதிசெய
மிலகுநேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்.

(இ-ள்) காண்குதிக்கிலுஞ்சென்றுவிளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல்லாம் தனதுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற்ற தலையுநவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தைமற்றமலைகள்போலெண்ணித்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிரையும்பூண்டதேரை அந்த அருணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடத்துகின்றான் சூரியன்—எ-று.

முழுக்குத்தேமொக்கவெற்பின் முடியின்மேலுழுந் ...
மிகுத்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்த ...

புகைக்குசொல்லவிரகழவர் புரமெனப்
புகைக்குபச்சைசவாசியோ வுலர்ந்தவாசி [illegible] பொரிந்ததே

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவால் கேட்கப்பட்ட அந்தமலையினுடைய உச்சியிலேபோகிறதற்கு முன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்த வுள்ளிடத்திலிருந்து எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைக்குவரும் தேரான குதிரைகளெரிந்த பரமசிவனாது [illegible] நெருப்பினாலே பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்துபோய்விட்டது [illegible] குதிரைகளை [illegible] வெனில் லாத குதிரைகளானதுகள்—எ-று. (௭)

அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந்தன துபாகன் காலென விழுந்தபானு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்தனாக
கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு கதிரவற்கிவையுரைத்தேன்.

(இ-ள்.) அந்தமலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த [illegible] வெப்பத்தினாலே குதிரைகளனைத்தும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடைய தேர்கானல்போலத்தோன்றியுருவில்லாததாய்த்தன்னுடைய பாகனானவன் காலையிழந்ததுபோலக் [illegible] எல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியன்மதிகெட்டிருக்கையில் அந்தமலையை வலஞ்செய்துகொண்டுமேலான கதியை அடையும்படியாகப் போகாநின்றநான்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச் சொன்னேன்—எ-று. (அ)

ஐயனேமலையென்றெண்ணி யகந்தை [illegible] முழ்ந்த
வையனேயொருகாலத்துங் கதியிலைபுகலென்றுலுஞ்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே திர்க்கலாந்தெளிவுள்ளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுவரரை யொருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத்தினாலிந்தத்துக்கத்தில்விழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடையசூரியனே உனக்கு எந்தவகையிலும் எந்நாலத்துங் கதிகிடைக்காது அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அதுயாதென்றால் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ப்[illegible]யாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்துகொண்டுவாவென்று சொல்லித் [illegible] நமயினேனென்றனர்பிர்மா-எ-று.

போதித்தபடியேசென்று [illegible] வாந்த
சாதித்தவருக்கன்சோணாசலந்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினாலு மழுவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தனெனவேதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்.) பிர்மாவானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியேமகாமேருகிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிர் [illegible] சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவை யேந்திய பரமசிவன் இளமையாகியரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்துகைலாயத்துக்குமுந்தருளினர்—எ-று. (ய)

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுமம்பயத்தினாலே
வன்னியின்வடிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னிபிசெல்லவல்லா னிடப்புறஞ்செல்வான்றன்றேர்
அந்நிலைவரும்போதேத்தி யலர்சொரிந்தகலுமென்றான்.

(இ-ள்.) சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாசமும் சூரியன் முன்னேதனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொரூபமாகிய மலையை வலஞ்செய்து கொண்டுபோவான் அந்தமலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச்சமீபத்தில்வரும்[illegible] ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழிந்து செல்வானென்றுசொன்னார்பிர்மா—எ-று. (௰௧)

ஒன்பதாவது.

ஆதித்தச்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௩௱௩௪.

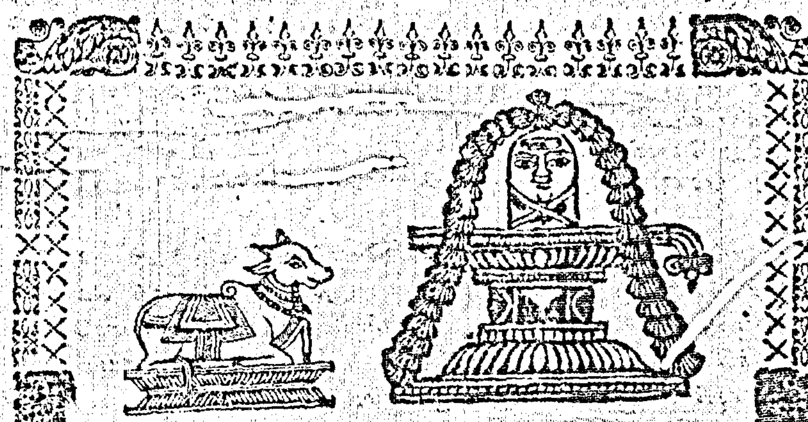

சிவமயம்.

பத்தாவது

பிரதத்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன் பிரவியமனுமட்ட சிவலிங்க [illegible]னை
[illegible] முட்டமுமிலெதுவிப்பர்வத்திரவுலகக்கையாதுமறிவ
திருணிறைதாகபிருபத்தெதன்கோடிவிடத்திர [illegible] யிருப்பர்
[illegible] பிறப்பக்கள்களவுதனைக்கிவ [illegible]

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரது திரவியத்தில் அற்பமாயினுந் திருடினவர்களும் [illegible] யாவரேலாகத் திருப்பேயர் அக்கினி க்குழியிலே வீழ்ந்து அவ்வவ்விடங்களிலே மிகவும் வருந்திப் பின்பு உலக்கையால் அடிபடுவார்கள். இருள் நிறைந்த இருபத்தெட்டு கோடி நரகங்களிலும் அடைவாகத் திழைத்து [illegible] பியார்கள் மறுபடியும் பூமியிலே வைக் [illegible]ப் பிறப்பார்கள். அந்தத் திருட்டைக் கண்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று. (௯)

[illegible] துக்கியுதனையுள [illegible] யுற்ற [illegible] தேவ்வியகருணை பருணைநாயகர்பொற் செய்கையைப்படியிளித்த [illegible] வாக்கியம்பயனாக்கியிடவெசிதைக்கு [illegible] ளித்து, நீங்கிப்பொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோபிழலெனத்தொட ருமென்பிசிதனும்.

(இ-ள்.) இருடிபூமியினுள் ஒளித்து வைக்கப்பட்ட பொன்னை அந்தவிடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண்டிக்கும் அப்படிச்செய்வதுமிருக்க இருளைப்பையுடைய அருணாசலேசுரருடைய திரவியத்தினை செய்தியாம் அந்தப்பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக் கொண்டவனையோவென்றால் அவர்களுடைய மகுடிக்கும்மலேயினுங் கட்டினு மொளித்துக்கொண்டு பொழுதுந்தொடர்ந்து வருத்தும்விட மாட்டாது எவ்விடத்திற்போனாலும் [illegible] தொடரும்-எ-று.

கடிக்கலாஞ்சிலையை விழுங்கலா நெருப்பைக் கடிவிடங்குழைத் [illegible] ழித்து [illegible] குடிக்கலாமிரும்பையருந்தலாங்கடும்பாற் கொள்ள லாமரு [illegible] ற்குணத்தால் மூழிக்கலாம்பகைவ்வயருணைநாயகர்பொன் விழுங்கினு [illegible] டம்பிலேபிடிக்கும் உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வள வொ வுயிரையுள்ளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரம கல்லைக்கடிக்கலாம், நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம் [illegible] க்கோடு கொல்லும்படியான வல்லிகளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்து [illegible] ப்பிடலாம் இரும்பைப்பு சிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங்குடிக்கலாம், இவைகள் [illegible] பத்திரவஞ்செய்யவொட்டா [illegible] கொள்ளலாம் அருணாசலேசுரர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப்பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகத்தகன்றுல் புகையுண்டாக்கு [illegible] செயுமோவென்றால் அவர் களுயிரை [illegible] ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௧௰)

மூர்க்கனும்பொருளைக் கவர்ந்தபெருரிக்க முயன்றபேர்கினைந்த பேர் [illegible] யுக்கண [illegible] விரவர்களுமிருக்கவடியவர் பொருட்கவர்ந்த லைக்கர் [illegible] ன்றுனைத்த [illegible] த்தியம்பலபல

சாற்றிச், செக்கரீய்கருக வொளிவிடுமணியும் [illegible] ருகளை செ ப்பும்.

(இ-ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசுரது திரவியத்தைத் தி ருடினவர்கள் படுகின்றதுன்பம் அப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அந்தப் பொருளைத் திருடுதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர் களைத்தடுக்காமலிருந்தவர்கள் அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபத்தர்களுடைய பொருளைத் திருடியவர்களைத் [illegible] வார்களை [illegible] பல்பலசத்திபத்தோடு சொல்லிச் செவ்வானமும் கருகும்படி ஒளிவிடு கின்ற ரத்தினபரணங்களைத்தரித்த பிரமாவானவர் ஒருவனை [illegible] ல்லத்தொடங் கினர்—எ-று. (௧௧)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் முழுமணிக் கங்கைநீர்த்து [illegible] றைவன் இந்திலத்திழிந்த [illegible] யாருண்மையில் முருகவேணிகரவான்ம [illegible] ர்நிலைறந்த மருடகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாற்றேய்ந்த பொன்ன விர்கழலான்றருமமுங்கழ்லான்புகழ்பெயர் பிரதத்தனென்பான்.

(இ-ள்.) பிரமா சொல்லுகின்றார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக் கு ராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்த முத்துகளுக்கிருப்பிடமாகிய கங்கா நித்துறையையுடைய [illegible] லோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கிய, தேவேந்தி ரன்போன்றவன் குணமக்குணத்தில் [illegible] மணியருக்குச் சமானமானவன் [illegible] போது அவர்களுடைய சிரசினாயகத் தாழ்த்தப்பட்ட [illegible] கோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமெ [illegible] பதை இடைவிடாது செய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரை யுடையவன் என்றவாறு. (௧௨)

[illegible] காலனேர்விழியார் முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொ [illegible] க்கிய மதி போல் நிலமாமணிக்காம பிறையத்தவெண்கவிகை நெடுநிலப் பரப்பெலாமிகழ் ந்தன் சாமரைபணியா வரசர்களில் [illegible] பொற் சரணமேபடிந்துயிர்பெறுமென் [illegible] வேயமைக்கு [illegible] போ லிரண்டுசாமரைகளார்த்திடவே.

(இ-ள்.) யமன்போலக் கொடுமையைச்செய்கின்ற கண்களையுடைய [illegible] ளது முகம்போலவிளங்கிக் களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்ட சந்திர போல நிலாத்தினையமைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெண்கொற்றக்குடையானது [illegible] ண்ட சங்கிலிகையைப் பூமியின் பரப்பெல்லாம் [illegible] த்தவும் மிகுந்து [illegible] யோடு [illegible] சத்துருராசாக்களைப்பார்த்து இ [illegible] பாத ங்களை [illegible] உங்களுயிரை இறக்காமல் பெற்று [illegible] குந்து [illegible] தேவதையைப்போல இரண் [illegible] சாமரைகள் [illegible]

வருணாபன் [illegible] விடோ [illegible] மரகதக்குரசசத்தியங்க
அருணமண்டலம் [illegible] யாவிங்கெரித்தேர்டவிகள்புடவிஸை யணப்பக்
கிளைவிக்குரத்துப் புசர்நகருப்பித் விப்புரிநமநிரைசனைரத்
சகளிப் [illegible] மாதிரிசேணத்தோடெழுந்தன [illegible] யாத்திரையே

(இ-ள்) அருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரை [illegible] போல் உயர்வாகிய மகதிருத்த [illegible] மண்டலத்தை யானவி [illegible] கட்டிய [illegible] ள [illegible] க்கவும், பெண்பொருந்திய [illegible] முகதரையும், பூண்கட்டிய தங்கக்கோப்பு [illegible] தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர்ப்பயப் [illegible] க்கொசேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன் — எ-று. (ஏ)

அங்கர்புர்ரேரயவனர்வெற்பவுடைய லவந்தியர் வில்லிறுண்கௌவுச்
சங்கிலித்தொடக்காய்மத்தமண்டலிகர்தம்மிறைதாங்களோசுமக்க
ஙங்கவேநெனவே சோழநாடணைவான் திருவிடந்துதென்னருசிச்
கங்கைவாழ்சடையான் கோயிலிற்புகுந்தான்கங்கையுங்காசியும்புரப்பான்

(இ-ள்) இந்தப் பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்ட [illegible] அங்கதேசத்தா [illegible] பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ள [illegible] [illegible] கன்மலையிலே [illegible] க்கொள்ளவும், அவந்திதேச [illegible] வில்லிருக்கிற [illegible] யைக் கௌ [illegible] ளவும், மற்றதேசத்தராஜாக்க [illegible] சங்கிலிபோலத் [illegible] கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும், [illegible] சோழநாட்டுக்குப்போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திருவிடைத் [illegible] அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையை யுடைய பரம [illegible] வனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகின்றபிரதத்தராசன் — எ-று. (அ)

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரிய [illegible] நாயகர்திருக்கோயில், விரும் பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில் விடத்தி [illegible] காடியகா [illegible] யார் [illegible] வையுமுருக்குமிசையினளொருத்தி யிலங்கிழையாருடனிறைபால், கருப் [illegible]
[illegible] பாய்நல்கே [illegible] டனன்வமைத்தவேள்கருப்பை

(இ-ள்) காசிதேசத்து [illegible] ஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர் [illegible] புஷ்பங்களைக்கொ [illegible] பண்ணுகிறதற்காக அரு [illegible] ற்றிருக்கும் திருக்கோ [illegible] உள் [illegible] யாகப்போய் வந்தனஞ்செய்து போ [illegible] விடத்தில் வி [illegible] செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடை [illegible] இ [illegible] உருகும்படிச் [illegible] சங்கீதவித்தையையுடை [illegible] ளாகிய ஒருசேடி

ப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த [illegible] வைகிறைந்தபாலும் கரும்பின் ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மன்மதன்வளைந்த கரும்புவில்லையுங்கண் டான் காம [illegible] விகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன் — எ-று. (ஔ)

அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோதிருவோ வமிர்தமோவமரருக்களித்த
வன்னமோகினியோ ரதியோ [illegible] மன் மனத்திடைவருத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்த் தனதுநாட்டினிற்கொண் டேகு [illegible] ணைநற்கு
முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் முறுவலா [illegible] தேவர்முகமும்

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத் தாசிப்பெண்ணைப் பார்த்துச்சொல்வான் இவள் அன்னமோ, கிளியோ, தேவாமிர்தமோ, இலட் சுமியோ, அசுரனைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடு [illegible] ழகாகிய மோகினியோ, ரதிதேவியோ, பிரமதேவன் மனத்தினால் சிருஷ்டி [illegible] கையோ, என்றுநினைத்துமோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப் [illegible] ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான் அந்தநினைப்பு உண்டா குமுன் [illegible] மே தானேகுரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டவெல்லா [illegible] ம் நகைத்தார்கள் — எ-று. (ய)

[illegible] க்கிருவ ரா [illegible] வினவி மன் [illegible] தவராசனுல்
[illegible] விர்க் [illegible] திருத்தினைப் பணியவவந்து
[illegible] துரககுவிந் ககனவாம்பரியு செழுமணிச்சிவிகையுந்தேரும்
சந்தனப்பணிபுந் தனத்தினற்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விடுத் [illegible]

(இ-ள்) [illegible] மார்கள் பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற் கு காரணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசனே நிறைமாகிய உடலுநினைப்பிருக் [illegible] அடைக்கித்துன்பமிக்கும்படி! மலருள்ளமருந்தாகிய அருணாசலேசுரனை [illegible] கொன்று [illegible] அந்தராஜனும், மந்திரியொத்தயாசைகளும், வேகமாய்த்தா [illegible] [illegible] கங்களும், கல்லரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கிற [illegible] தேவர்கோபுரம், சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்ற [illegible] ய பெண் [illegible] யும், பாற்பிரசம்பொருந்திய [illegible] க்கைபாக [illegible] கொடுத்துவிட்டான் — எ- [illegible] (யக)

பன்னருமக்கபூசனைபுரிந் [illegible] ன் பரமனுமவற்கருள் [illegible]
[illegible] மொழியானவி [illegible] பிறுமடைந்தகிலேசமான [illegible]
[illegible] முகமெப்ப [illegible] புகாட்டினைத்தாளுதலால் [illegible]
[illegible] யாவம் பதி [illegible] கரும்பொன் [illegible] [illegible] யென்றனர்தான் [illegible]

(இ-ள்.) பிரதத்தராஜன் சுவாமிக்குச் சொல்லுதற்கரிய [illegible] பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுது சுவாமியும் அந்தராஜனுக்கு [illegible] செய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம்பொருந்திய குரங்குமுகத்தையொழித்தான் [illegible] மானிடமுகத்தையடைந்து அந்தராசன் தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சே ர்ந்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலேசருடைய பொருளைத்திருட [illegible] னாலுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தா ல் தீருமென்றுசொன்னார் பிர்ம்மா—எ-று. (௰௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனேயருணகிரி வளமிதுதா னெனத்திருவாய் மலர்ந்தானந்தப்
போதனையங்கடிபணிந்து [illegible] போதனையான் மகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே
கோதறுமடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்கவதபுனையிங் கூறுகென்றான்
மூதறிவாயின்னுமு முகத்தினுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடைய சனகரிஷியே அருணாசலம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப்பிர்ம்மாவை அவ்விடத்தில் [illegible] யானவர் வந்தனஞ்செய்து [illegible] யினாலே [illegible] தேன் இந்தலோகத்தில் குற்றமாகஅறிந்துசெய்தபாவம் நீங்கும்படியாக [illegible] யையும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் [illegible] பிர்ம்மாவாகி [illegible] வாய் நான்கும் ஆயிரம்வாயாகச் [illegible] சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

பத்தா[illegible]

பிரதத்தச்சருக்க - முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௭௪௪.

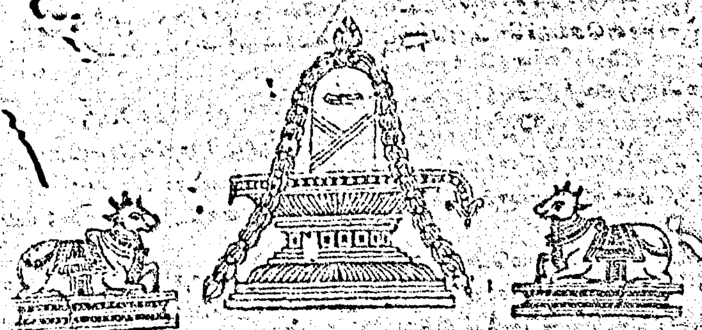

உ

சிவமயம்.

பதினோராவது

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால்வ[illegible]வினால் [illegible]கத்தினாலபவந்
தாக்கினாருக்[illegible]மா[illegible]லோக்கினு
னீக்கினரென் [illegible] நித்தினன்மறை
நேக்கினன்சில[illegible] செப்[illegible]லாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் தேக[illegible]லும் மனத்தினாலும் அநேகம் விஷயங்களை ச்சொல்லியும் செய்[illegible]யும் நினை[illegible]தும் பாவத்தை யடைந்தார்கள் திருவண் ணாமலையைத் தரிசனஞ்செயதால் அப்பொழுதே தங்கள் பாவத்தை நீக்குவா ர்கள் என்று [illegible] தன்னிடத்திலுடைய பிர்ம்மாவா [illegible] சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧)

அறுசீர[illegible]டியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரி[illegible]சபையிடத்தி[illegible]விருநா[illegible]கு வசுக்க[illegible] முன்னே
தம்பெரி[illegible]தவத்தினையு[illegible] [illegible]யர் [illegible]த்த [illegible] கண்டு நோக்கிக்
கும்பமுநி முதலவர்க ளின்[illegible] இம்மைவிழையத்தூராத்த [illegible]கொடுமையாலே
அமபுவியிலிழைத்ததவ [illegible]த்தினையுமவமாக்கி யக[illegible] மொ[illegible]ன்.

(இ-ள்) என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் [illegible] வசுக்களும் முன் னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்[illegible]களுடைய தப த்தின் பெருமையையும் [illegible]னால்வந்த கீர்த்தியையும் [illegible] டாடிச் சந்தோஷி த்தார்கள் அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலான ரிஷிக[illegible]த்தியிலே உங்களை

நீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றமே பூமியில் செய்ததவ மெல்லாம் அவமாகச்செய்தது இதுவென்றுசொன்னான்—எ-று. (௨)

உற்றபெருந்தலத்தினையுந் தவநலத்தினையும் முனைத்தபெரு
மற்றொருவர்தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்கடலமுழ்கி மறிவரென்றே
சிற்றறிவாகியவசக்க ளினைவர்களு மடுங்கியிரு திருந்தாலஞ்
சொற்றருளுகென்னுரைத்தா ரரனருளாற் றிருமுந்தமியர்தானென்றேன்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தம்முடையதவத்தையும் செய்ததருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரையிகழ்ந்துபேசின வர்களும் துக்கசமுத்திரத்தில்முழுகி மறுபடியெடுப்பார்களென்றேன் சிற்றறிவுடையஅஷ்டவசுக்களும் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில்நீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்குத் தீருமென்றான்—எ-று.

சொல்லுதலும்வசக்களெலா மெனையகன்று நெடியகங்கைத்துறையிலெவ்
வெல்லையிலசகெடுங்கால மிறைவனைநினைத்தரியதவ மியற்றினார்கள்
வல்லிபங்கனு [illegible] மழவிடைமேலடைந்துதவும்வரமேதென்றான்
அல்லிமலரவன் [illegible] விடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத் தருளுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்[illegible]சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு கெடுங்காலஞ்செ[illegible]ற கங்காநதியினுடைய துறையிற்போய்அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனைநினைத்து [illegible] தவத்தைச்செய்தார்கள் பர்வதராஜபுத்திரியை வாமபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட அந்த சுவாமியானவர் ஒருநாள் இடபவாகனத்தில் [illegible] எழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று [illegible] அருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதேவர் கொடுத்தகொடிய சாபமாகியகடலில்நின்றும் எங்களை எடுக்கவேண்டுமென்றார்—எ-று. (எ)

கருணைமுகின்முழங்கு வசுக்களுமாமுப்பவம் [illegible]க்கவேண்டில்
தரணியிலேயொருகிரி தலேச்சரமென்றின் குமந்த[illegible] நீதே
அருணகிரியெனுமலையா யிருக்குமங்கப் பதி[illegible]
வருணதிசைதொடங்கியெட்டுத் திசைகளிலு மிருந்து[illegible].

(இ-ள்) கிருபையினையுடைய [illegible] பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்த வசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தைநீக்கவேண்டினால் பூமியில் தலேச்சரமென்று ஒருதிவ்வியஸ்தலம் விளங்குகின்றது அதில் [illegible] அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தையடைந்து [illegible] சூழ்ந்திருக்குந் திக்கு தொடங்கி எட்டு திக்குகளிலுமிருந்து [illegible] செய்யுங்களென்றருளிச்செய்தார்—எ-று. (௯)

அன்னவயல் [illegible]யிலரியதவமியற்றியே வாவேயுங்கள்
முன்னரமுதகிரியுமெட்டு முகமாக விளங்கியட்டமூர்த்தியாகு
மென்று முங்களுருப்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான்
நன்னிலையடைந்தவர்களெல்லாந் தனைப்போல விருக்கவரந் தருகுவானே.

(இ-ள்) அன்னப்பட்சிகள் தங்கியவயல்சூழ்ந்த அருணாசலஸ்தலத்திற்குப் போய்நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவில் ஒளிசொரூபமாய்விளங்கிய ஏப்பற்ற அசலமலையானது உங்களுக்கு முன்பாக எட்டுமுகமாய்க் காட்டிக்கொடுக்கும் அப்போதுநிலைபெற்ற உங்களுடைய பாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கு எழுந்தருளினார் தம்மிடத்திலடைந்தவர்களெல்லாரையுந் தம்மைப்போல் உருவத்தையடைக்கிருக்க வரமருளிச்செய்கிற பரமசிவன்—எ-று. (௮)

முந்தவசுரரையுமவர் புரத்தினையு மெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே
அந்தவசுக்களைவருஞ்சென் றருணையிலே யரியதவமியற்றினார்க
ளிந்தவசுமதிதனழுங்க வழற்கிரியெட் டுருவாகியிருந்ததங்கே
தந்தவசுகிலேபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக் கிரிகளெலாந் தள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் தகித்தசுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த அட்டவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகியதவத்தைச்செய்தார்கள் இந்தப்பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலைஎட்டுமுகமாய்விளங்கியிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனால் வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள்அவ்விடத்தில்—எ-று. (௯)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லாமிருந்தஷ்ட மூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க
ளாதவினாற்பழயபடி தமதுபதவிக [illegible]யடைந் தருள்பெற்றார்க
ளேதமறப் [illegible]க்கரிய ம[illegible]ப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோது
சீதாம்பு[illegible]மத்து[illegible]றியார் முடியெனக்குத் தெரிகின்றதே.

[illegible] திசைசூழ்ந்த நட்டுத் திக்குகளிலுமிருந்த வசுக்கள் அ[illegible]ய [illegible]பூசித்தபடியினாலே பழயபடியே தமது பதவிகளைப்பெற்று [illegible]கொண்டு சுவாமியினுடைய கிருபையும்பெற்றார்கள் குற்றமில்லாமற்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்தசலமலை எட்டுமுகமாயிருந்தபோது [illegible] அறியாமற்போனார் என்கிறது முடிதெரியவில்லை—எ-று. (௰)

சுவ்முகமாயளித்தவன்று முகத்தவனெனவசுக்கள்செயற் றவத்தினாலே
பவனமுகமாயிருந்தநுகன் டொருமுகமாயிமையவர்வாழ்த் தெடுத்தாரென்று
சிவன்முகமான்குடையபிரான் சனகமுனிக்குரைத்தருள் [illegible]
பவனமுக [illegible]யமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினையும் பகருவானே.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியனைப் [illegible] பெற்ற பரமசிவனுக்கு எட்டு[illegible]க்கனுள்ளே [illegible]ய தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாரும் ஒன்றாய்க்கூடி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்கள் ஒன்று குறைந்து [illegible] நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் - சனகாதிகளுக்குச் சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய நிலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான்—எ-று. (௯)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோ [illegible] முன்னமென் னிடத்திற்சோர்ந்தசெய்
பாவமிலா [illegible] பெரும் பரவிவேண்டியே
யாவருமரு [illegible] தவ மியற்றினாதற்
காவதுசெய்யெனா வரைந்துபோயினான்,

(இ-ள்.) பிரமாசொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து என்னுடைய பரிசுத்தமான பரவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்தத்தவகங்கை வேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவித் [illegible]த்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்—எ-று. (௰)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்[illegible]
ந்தரமங்கைய [illegible]வாட்டவர்
ந்தரக்கடற்புவித் தோ[illegible]கமார்வனை
[illegible]ந்தருங்கிய ரழகுவாரியே,

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு பட் [illegible]லோகத்துப்பெண்கள், தேவலோகத்துப்பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடலுசூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், [illegible] கிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வளையாடகளில் இவர்களுடைய அழகு [illegible]த்துக்கொண்டு—எ-று. (௰௧)

[illegible] வருத்தயின் நிலோத் [illegible] மெய் [illegible] லும்வ[illegible]ளைய
யருத்தனன்வலியான் மதிமை [illegible]யாட்டி [illegible]
[illegible]மித்திரோர்வினுஞ்சயிற் பு[illegible]வின்வே[illegible]
[illegible]சத்துட்டலுதிதுட் ளிப்ப[illegible]ன்னவே

(இ-ள்.) [illegible] [illegible] தன்னிடத்தி [illegible] சாமர்த்திய [illegible]சேவுத்
திருந்த புழுவின [illegible] டேக்கெடுத்து அத [illegible] ஒரு தேகத்தை [illegible] கொடுப்
பதும் ஜாலத் திலோத்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழு
தேன் அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையை யிழந்தேனா
னாயிற்செல்லுகின்றன்னுடையபுத்தியையுந்தீர்த்துவிட்டேன்—எ-று. (௰௨)

மன்[illegible] [illegible]கனையினுன் மய்ங்கொவெரின்
றன்[illegible]யவமிந்நான் தனக்குத்தகுவேன்

நென்மனம்பொருந்திலா நெ[illegible]கையுருவன்
முவ்பினிறெனிக்கான் முகமுந்தேடினேன்,

(இ-ள்.) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கத்தை யடைந்துவருகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்துதான் தனக்குத்தகப்பனென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியுமெனக்கு முகங்கொடாமலிருந்தும் நாசிட்டதிலிருந்தாளியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்கு பக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்—எ-று. (௰௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னியாளுகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொட [illegible]ந்தேனப்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாள் சேவல்வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன் மங்கை
பின்னையோர்கதியுங்காணுள் பிறங்கலாமருணை [illegible]தன்
றன்னையேயரக்கண்டாள் சரணமென்றடை [illegible]துசார்ந்தாள்,

(இ-ள்.) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டு பிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்கு முன்னே பெண்மானுகி ஓடினாள் நான் கலைமானுகித்தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப் பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாய்ப் பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத்திலோத்தமையாளவள் பிற்பாடு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேசரணமென்றுசொல்லி [illegible]ன்னைடைந்தாள்—எ-று. (௰௪)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவினாவி[illegible]டையின்பாகர்
காயமுலானமெய்யர் கானகத்தூடுமெய்யர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றாளவன்
செயினமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினுனே,

(இ-ள்.) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரே, தோகுறுத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரே, தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூப மானவரே, திருவாலங்காட்டிலே நடனஞ்செய்த தவமேயே, ஆராய்ந்துதேடுகின்ற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று அசலமாய் நின்ற [illegible]மசிவனது திருச்செவியில் செல்லும்படி கு[illegible] இளமையா [illegible] குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்—எ-று. (௰௫)

[illegible]ருகவர்குழ [illegible]டன் மூ[illegible]யிமுறைக்கென் [illegible]
[illegible]ருவரு [illegible]ன [illegible] சவிகளாயிருந்தபோது
[illegible] வனாயு [illegible]கிரி வேட்டுவனுகினாலு
[illegible]ருதிபுகுமலிபாகத் தே [illegible]ன்றின ன்றேனைபாகன்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்தியபுஷ்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய பார்வதியை [illegible]த்தமையின ரிஷுதையிந்திலுக்கு என்சாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன அதனால் சிகிரத்தில் மலையைக்கீறி அதில் நின்றும் நாம் வேட்டுவனாகவும் [illegible] வேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினார் பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபரமசிவன்—எ-று. (௰௬)

கூடகச்செங்கைபாகன் [illegible]யொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்ந்தே
மூடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்[illegible]த்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்புறங்கண்டால் வெருவுமோ வெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்[illegible]ய ஒருபக்கத்தில்வை த்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தோ[illegible]றியபோது முன்னேகடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித் துக்கொள்வாரென்றுபயந்து வணங்கின்ற இடப்பினையுடைய திலோத்தமையி ன்மே லுண்டாகியவ[illegible]லயும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அ ந்தச்சுவாமியை வணங்[illegible]னன் வேடனைப்பட்சிகண்டால்பயப்படுமோ பயப்பி டாதோ—எ-று. (௰அ)

வெற்பெனுமுலையா[illegible]ன்னை வித்ரதுகிவிரும்புந்தீமை
கற்பகோடியிலுந்தீ[illegible]ரா[illegible]துங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டா[illegible] யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்த[illegible]ளைப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்.) மலைக்குநிகராகிய ஸ்தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப்பண்ட ை நீயேவிரும்புத லுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிசாலத்திலுந் தீராமா [illegible]லும் அருளுருவமாகியும் ஞானபரமாகியும் உள்ள இந்தமலையை த்தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்டபாவத்தைத் தீர்த்துவிட்டோம் உன்னி டத்திருப்போவென்றுதிருவா[illegible]லர்ந்து அம்மலைக்குள் ஸ்வாமியானவர்மறை ந்துவிட்டார்—எ-று. (௰௯)

கலிவிருத்தம்.

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடம்பூ[illegible]
தென்னருணைசேர[illegible]ள திருவத்தின்ன
நின்னல்வினையற்றதனி [illegible]ரியதாமென்றார்
முன்னமுனொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒ[illegible]வனுக்கு அபுத்திபூருவமாக வந்தபாவமானது அவன் அழகு பொருந்திய அ[illegible]சலத்தை யடைந்தால் நீங்கும் அந்நிச்சயமே முக்காலத்தி லும் அநேகர் தங்க[illegible]டைய வினை[illegible] அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள்நினைத் த வரத்தைப[illegible]கொண்டார்களென்று பிர்மாவ[illegible]வர் சனகாதிகளுக்கு உ ருகதைசொல்லு[illegible]—எ-று. (௨௰)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுவர்க[illegible]
தற்பவிருணீக்கமுன் னெளிலையில்[illegible]லை
சொற்பரவிமாயவனை ராஅருயில்[illegible]ள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைத்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலாலே கற்பகா லமானதுமுடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கிவெளிச்சமுண்டாகி ற காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்[illegible]செ ய்துகொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மலமாகிய யோகியர்க[illegible] பரம சிவனை நினைத்தார்கள்—எ-று. (உ)

அத்தனடியார்கட்கம தாணவமறுக்கும்
சுத்தவழலானதொரு சோதிவடிவ[illegible]
மெக்தலமுமெத்திசையு [illegible]ங்கும்வெளியாகு
[illegible]ரிதம்மிலுற வாயுவுலகெல்லாம்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீ[illegible]ராசிகளும் பிதாவாகியும் தமதடியார்களுடைய ஆ ணவமலத்தைக்கெடு[illegible]ன்ற சுத்தராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமய மாகிய ஒரு சோதிரூபத்தை யடைந்தார் எந்தஸ்தலங்களிலும் எந்தத்திக்கு களிலும் மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவமாகிய அந்[illegible]சுவா மியானவர் அப்போது சிந்திபெற்றதனாலே உல[illegible]மெல்லாம் உண்டானது க ள்—எ-று. (௨௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுயின்றதி பயத்துடனெழு[illegible]தான்.

(இ-ள்.) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்த[illegible]ாரம்நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினி[illegible]த்தில்வந்து வாழியென்று சொல்லியோகியர்கள் எழுப்புதலும் அந்தவிஷ்ணு[illegible]வானவர் சருப்ப சயனத்தி லின்று அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்—எ-[illegible] (௨௨)

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மாககுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைத்[illegible]னென[illegible]த[illegible]
மையுணர்வுமன்றியென வையனைநினைத்தா[illegible]

(இ-ள்) உலகத்தை யுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச் சிருஷ்டிக்காம ல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மை யாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங் க லங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநினைத்தார்—எ-று. (௨௩)

அன்பர்கருதிற்கடுமை யாகியதிலங்கே
துன்பையகல்[illegible]க்கு[illegible] [illegible]யதொழிலானன்
வன்படிகவெற்புமிசை [illegible]சுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் [illegible]வெளியிடையில்வந்தா[illegible]

(இ-ள்) அடியார்கள் நினை[illegible]தால் சீக்கிரத்தில்[illegible]ே அவர்களுக்கு எதி [illegible]பத்தை நீக்குவதே தமக்[illegible]த்தமாகிய தொழிலாக ாக[illegible]தா[illegible] பரமசிவனானவர் வன்மையாகிய ஸ்படிகமலையின்மேல் விளங்கு க்கொ[illegible] [illegible]ல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் [illegible]போன்றமிருத ஒற சோதி[illegible] [illegible]ிவந்தார்—எ-று.

டு எழு[illegible] [illegible]கனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
[illegible]
யருகெ[illegible]ருந்தப்புரி யருச்சினையினாலே
யருக்கியெல்வினைத்தொட [illegible]றுந்தருள்தியென்று
[illegible]நருக்கனிருசாமியெ[illegible]டுத்துப்பட[illegible]ப்பெ[illegible].
[illegible]

(இ-ள்) அப்படிபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சக்கரத்தி[illegible] திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ் செய்து அவருடைய திவ்வியதிருமேனியைப் [illegible] அவருக்கு அர்க்கிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய [illegible] அருளைப்பெறத்தக்கதான [illegible] ஆகைக்கு திருவாயினால்வந்த வினையைநீக்கி அருள்செய்யவேண்டு [illegible] ருக்கம் பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் [illegible] சொல்லத்தொடங்கினார் என்றவாறு. (௨௰)

[illegible] மேருதன் மகம்பலசெய்தாலும்
[illegible] பாசக்கலாதவினை பற்றறுதலென்[illegible]
தேசமிகுதென்[illegible] செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டு[illegible] போகுமுனை யென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன் த[illegible]க்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக மேருவின் அளவுமேசமுதலிய [illegible] செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமா[illegible] திசையில் விளங்காநின்ற அருணாசலத் திற்குப்போய் பூசைசெய்[illegible]ல் உன்னைவிட்டு வினையானதுபோகும் [illegible] ரமசிவன் — எ-று. (௨௧)

[illegible] பெருமிலன்ன [illegible] சுரும்வடிவொன்றே
வேறலவதன் [illegible] மைவேதமுணரதி[illegible]
[illegible] யி[illegible] விர்[illegible] தொண்டரோ
[illegible] புரிந்தீர்.

[illegible]) வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கு [illegible] வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடைய பெருமையை வேதங்கள் அறியாது என்ற [illegible] முதலியவைகளைத் தரிக்கின்ற யோகியர்களும் [illegible] நீங்கள்பலரும் தொண்டராகிய பிரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள் — எ-று. (௨௨)

முறைமைபுரோகிணி முலைக்கிடையின்முழக்[illegible]
[illegible] வர் வாழ்வையுமறந்தான்
[illegible] கதுடல் [illegible]
[illegible] லத்துயரொழிந்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனா[illegible] முருகவேலைநீர்[illegible] [illegible] யுடையவே[illegible] [illegible] யினது [illegible]னுடைய போகத்தை விரும்பி மற்றை இ[illegible] பத்தாறு [illegible]னுடைய பெ[illegible] வாழ்வைக்கூட மறந்துவிட்டான் அதுமுதல் [illegible] இருபத்தேழு பெண்களுக்குந் தகப்பனாகிய தக்கன் கோவித்து [illegible] வீர். மீ[illegible]ம்விருப்பமாகவைக்காது ஒருத்திமேல் மாத்திரம் [illegible] அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் அக்கசரோகத்தையடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில்வந்து அந்தத்துன்பத்தைநீக்கிக்கொண்டா[illegible] — எ-று.

மேனைப்பனிவின் முத்திதருசோணகரமுமடே
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றி[illegible]
ஞானம்பிரிய நாடியரியத்திசையின[illegible]
[illegible] சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்த [illegible] தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமென் கிற அந்தஸ்தலத்தி[illegible] போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமி மறைந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகியமலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந்தெற்கு [illegible] இந்த உயர்வுடைந்து கனையிலிருக்கிற [illegible] (௨௩)
[illegible] த்தின்று வாசனைபிருந்[illegible] [illegible] ந்தக் கண்டார் — எ-று.

[illegible] சார்வடிவான[illegible] ண்டினிதுமறஞ்சித்
தேசமிகுகன்னகா செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானார்.

(இ-ள்) மலைபுருவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து பூசைசெய்துசொன்ன பாதக முடையவினை நீங்கி விஷ்ணுவானவர் பரிசுத்தரானார் — எ-று. (௨௪)

மேவியருணைப் பதியின்மிக்[illegible]மாதின்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுணர்[illegible]
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியைப் நான்முகனுமாயயான்.

(இ-ள்) பெருந்தபுகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப் போய்த் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிரமாவானவர் [illegible] சனகாதிகளுக்குச்சொல்லிப்பார்வதியானவள் ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுப்பூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையும் சொல்லத்தொடங்கினார் — எ-று. (௨௫)

பதினோராவது-பாவதீர்த்தசருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௭௪.

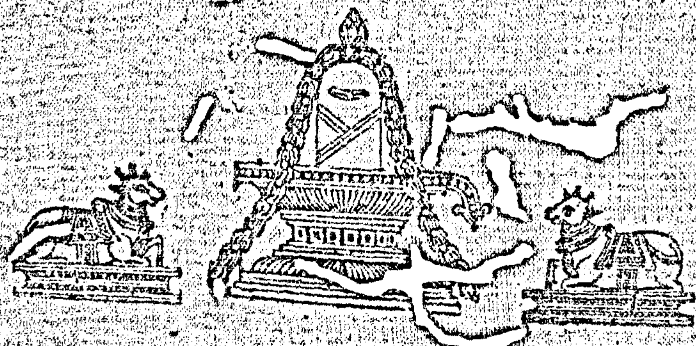

சிவமயம்.

விரண்டாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]லவே றுபுனை புளகனென னுமொரசரனொருபொழு தாவிவடிவாம்ப
ருணைகிரி[illegible] [illegible]வியபுழு[illegible]த்திரியதிகபலமாயவனியோர்வெருவவிமையோ
ர்முனிவ[illegible] [illegible]ருவரொழியாதறு[illegible]வினைபுரிகையாலவரொலாங்கருணைமலைபோ
லிமய [illegible]வமலைபாகருறை கயிலைம[illegible]மலிமொழிவார்.

(இ-ள்.) நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக்கொள்ள வல்
லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள் புழுகுப்பூனையுருவத்தை
யடைந்துவல்லியந்திரத்தையுடைய அந்தமலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு பு
ழுகைச்சிந்தியபடியால் சுவாமியினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்
ளவர்கள் பயப்படவும் தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும்
துன்பஞ்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாரும் இமவற்பர்வதராசனுடைய பு
த்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்வைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரம
சிவன்எழுந்தருளி[illegible]க்கிறகைலாசகிரி[illegible] [illegible]ய்ச்சொல்லுவார்—எ-று. (௫)

புளகனெனுமோரசரன் மிருகவடிவா[illegible]யதைபுரியவுல கேழுமஞ்சபோ
ய்ச் சீவிர்துயர[illegible]யினோர்க் ளெனவுலாசெய்தாரவர்கள் விம[illegible]ரோடுபுகல்
லவா, னாவின்மணி[illegible] புழுகருணைகிரிமீதலவியதிகபலமாய்[illegible]வனைனி
இலழியாதவனுமிலை[illegible]தடியேறவுமையிடாவெயிலேறலிடுவோம்.

(இ-ள்) புளக[illegible]னென்னும் ஒரு அசுரனானவன் புழுகுப்பூ[illegible]வங்கொ
ண்டு வருலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும்வதைசெய்ய அத
னாலேயெல்லாரும் துன்பக்[illegible] [illegible]ந்தார்களென்று வந்தவர்கள்சொல்லக்
கேட்டப்பரமசிவனானவர் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுகிறதாவது மனம்

[illegible]கின்ற அளவில்லாத புழுகைமேறுருவமாகி[illegible] [illegible]சலத்தில் சிந்தியத
னாலே அதிகபலத்தையடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்[illegible]வன் எளிதில் அழிய
மாட்[illegible]ான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில் அ[illegible]வித்து உங்களைத்து
க்கசமுத்திரத்தில் நின்றும்கரையே[illegible]றுவோம்—எ-று. (௬)

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதலாகுமியவுரு
காவிவடிவாகியவுடலைவிடுவாயெனஇவ்காவிவடிவான்மொழிகுவான்
பாவையொருபாககருணாலயபுராதன பராபரவிலோசனகுமா
ரவலெளியேன்மொழியு மாறுளவ[illegible]நின்மலர்ப் பேரடியின்மீதுதொழுதே.

(இ-ள்.) நீங்கள் உங்[illegible]வீட்டிற்குப்போய்ச் சேருங்களென்று விடை
கொடுத்தருளி மிகுந்தகிருபையோடு புளகனென்னும் அந்தஅசுரனை வேதமு
தலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே புழுகுப்பூனை வடிவத்தைக்கொண்ட
உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல்லிய அளவில் அந்தஅசுரன்சொல்லுவான்
பார்வதியையொருபாகத்திற் கொண்டருளியவரே கிருபைக்கு இடமாயிருக்கி
றவரே பழமையானவரே பராபரமாகியவரே நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே
உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன்கேட்டுக்கொள்ளுகிற வார்த்தைக்கொடு
த்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்
துசொல்லுவான்—எ-று. (௭)

எனதுவிலையாமிருக மூன்றுதிருமேனிபுகவினியபுழுகாலு மொருபேர்பு
னைகவெனவேபரவி யுயிர்விடலுமாவிக[illegible]புகுதவி[illegible]றையோனருளி[illegible] மன
முருகியேமுனிவரிமையவர்கண் மானிடர்கணம்பிழுடியின்மேலணியவே:அந
வரதமான்மதமு மிமசலமுமான மதசூலியெனவேபெருகுமே.

(இ-ள்.) காணெடுத்த உருவமாகிய புழுகுப்பூனையினிறந்து பிரமிகுன்றஉணடச
ருகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனியேறுக்கொள்ளவும் அதனாற்பு
ழுகனியிறைவனொன்று ஒருநாமத்தை தீர்தரித்துக்கொள்ளவும் அருள்செய்ய
வேண்டுமென்றுவணங்கினாவி உயிர்விட்டவுடனே அந்த அசுரன்தறசேரும்ப
[illegible]யாயிஅனுக்கிரகஞ்செய்தாரப்படி அவனைரட்சித்ததைகண்டு முனிவர்களும்
தேவர்களும் மனிதர்களும் மனவுருக்கத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்தசுவா
மியின்முடியில்புழுகுசப்புச்சாத்த எப்போதும் அந்தப்புழுகுகளாகத்து பனி
நீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமா[illegible]அருவியையுடையதாகப் பெருகிற்று
ம்—எ-று. (௮)

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுமிறைபுனையும்வகையருந்தவிறோர்
விழிகுளிரவா[illegible]ர னிலையடிகளோபரவி வினவினர்கள்வீடுபெறுவா, ருறமம
ருவுபாணியின சரிதமிதுவாகுமென வுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழி
புமலராலயனை முனிவருட்ஸோனக முனிபுகழ்விதோடு[illegible]ழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவ[illegible]களில்
அ[illegible]ளிவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புக்கொள்[illegible]செய்தவர்களும் கண்க
ள் களிப்படை[illegible]யாகத் தரிசித்துச்சுவாமியின[illegible] [illegible]ருவடிகளைவணங்கி அச்
சரி[illegible]திரத்தைக் [illegible]ட்டவர்களும் மோக்ஷத்தை[illegible] [illegible]வார்கள் மானைக்கரத்தில்
வைத்[illegible]ருளிய பரம[illegible] [illegible]னுடைய திவ்வியசரிதமி[illegible] [illegible]வா[illegible] மென்று சந்தோஷமா

அந்தப்பிரமாவானவர் [illegible]ன்ருர் அப்படிச்சொல்லியபிரமாவைச் சனகாதியர் னவர் முனிவர்களோ[illegible]த்திருஞ்செய்துவணங்கினூர்—எ-று. (௮)

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழியருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமலர்ச்சரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுபெறவானம்வாழி வையம்வாழிவையமேற்
றஞ்சமுற்றதிருநீறும்வாழிசைவம்வாழிவாழியே

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிற [illegible]ரணமாயிருக்கிற பஞ்சாக்ஷரமானது வாழ்கவாழ்க அருணாசலஸ்தலம்வாழ்க அ[illegible]சலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க அச்ச[illegible]மியுடைய கிருபையானது வாழ்க அக்கருணைபோன்று அழகாகியமேகவருஷம்வாழ்க பூலோகம்வாழ்க பூமியிலுயிர்களுக்குப்புகலாக கொடாகியதிருநீறும்வாழ்க சைவசமயமானது வாழ்கவாழ்க—எ-று. (௯)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி ஈசுரோசந்திரிசீர்
தானம்வாழிதர்மம்வாழி சாதவேதாகமங்
கானம்வாழிகல்விவாழி கற்றறிந்தகேள்வியன்
பானபேர்கள்வாழியீசனடியார்வாழிவாழியே

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க நன்மையான நிர்வாழ்க [illegible] ராஜ்யமும் அவனுக்குரிய கீர்த்தியும் சீர்த்தியும் [illegible] தர்மம்வாழ்க உண்மையாகியவேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க [illegible]ம் வாழ்க கற்றவித்தைகளும்வாழ்க அவைகற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டுமியாவரிடத்தும் அன்புமுண்டானவர்கள் வாழ்கபரமசிவனது அடியார்கள் வாழ்கவாழ்க—எ-று. (௰)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர் கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிர்ந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசம்பத்தபோக சவுக்கியந்தமையவாழ்ந்து
திக்கருணேசர்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே

(இ-ள்) இ[illegible]அருணாசலத்தின் மான்மியக்கதைப் படித்தவர்களுங்கேட்டவர்களுமெழுதினவர்களுமெழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும்காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசவுக்கியமும் தமைப்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும்ஆதாரமாகிய அருணா[illegible]லேசுரர்திருவடியினாலே சிவபதம் அடைவார்கள்—எ-று. (௧௧)

பன்னிரண்டாவது-புளகாங்கிதசருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௮௯.

அருணாசலபுராணமூலமுமுரையும்

முற்றுப்பெற்றது.